

அகவெழுச்சிநூற்கள் - 1

கக.ஊ. 99

நீ மயங்குவதென்?

தமிழ் நாட்டு வாலிபர்களைத்
தட்டி எழுப்பும் நூல்

கோ. க்டேசய்யர்

70
8L8
|PR

1/-

நீ மயங்குவதேன்?

தமிழ் காட்டு வாலிபர்களை உறக்கத்திலிருந்து
தட்டி யெழுப்பும் அருமையான நூல்

கணக்குப் பதிவுநூல், கணக்குப் பரிசோதனை,
ஆயில் என்ஜின் இன்ஷியூரன்ஸ் முதலிய நூல்களை
இயற்றியவரான
திரு. கோ நடேசய்யரவர்கள்
இயற்றியது.

சகோதரி பிரஸ் - ஸ்டீட்டன்

பதிவு செய்யப்
பெற்றது

1931

பொருளடக்கம்

உள்ளே

அத்தியாயம்	பக்கம்
1. உனக்கு வயதாகவில்லையா?	5
2. உனக்கு வயதாகிவிட்டதா?	18
3. பொருளில்லையான லென்.	19
4. ஊக்கமுடையோன் ஆக்கமுடையான்.	32
5. உண்மை நீக்கத் திண்மை நீங்கும்.	42
6. கில் ஓடாதே.	53
7. கற்றுக்கொள் - செய் - செய்துபார்.	61
8. இன்றும், இன்னே செய்.	71
9. கெடுவான் கெடு நினைப்பான்.	77
10. அதிருஷ்டம்.	83
11. திரு. இராமசாமி சரிதம்.	87

த ந் து ரா

மாரதப் போரிடை யோதிய கீதையோ?

சீரிய பாரதி கூறிய னாலோ?

தமிழ் ருறுதி யமிழ்தக் குறனோ?

எனவெனத் தியங்க, எழுந்தது இன்னால்.

திரு. சி. ச.

இவ்வுலகின் கண் மக்களால் பல மொழிகள் பயிலப் பெற்று வருகின்றன. அங்கனம் பயிலப்பட்டு வரும் மொழிகளுள் ஒவ்வே மொழிகளும் ஒரோர் துறையிற்றிலே போய் நலத்தினையுடையதாய் விளங்கி வருகின்றன. அங்கனே பல்வகைப்பட்ட மொழிகளுள் சுந்தீர்தமிழ் மொழியுமோர் செம்மொழியாகும். இத்தமிழ் மொழி, மற்றெழும் மொழிகளுள்ளும் காணப் பெருத அகப் போருளின் பத்தினேத் துறைப்படுத்திக் கூறி உலகினிலே பெரும் புகழீட்டிய பெரு மொழியாகும்.

இத்தாய் தமிழ் மொழிக்கு:-

பல மொழிப் பயிற்சியில் உளந்தோய்ந்த அன்புடையத் திருவாளர் கோ. நடேசய்யரவர்கள் தமது கூர்த்த மதிக்கொண்டு இன மொழிகளுள்ளும், அயல் மொழிகளுள்ளும், புற மொழிகளுள்ளும் பூர்த்துக் கிடக்கும் நயங்களை யெல்லாம் பறித்தெடுத்து அந்நயங்களை யோர் ஏட்டின் பெய்திருக்கின்றார்கள்

அவ்வேடே:-

ஈ மயங்குவதென் என்னும் னாலாகும். இன்னலுள் பத்துக்

கட்டளைகளுண்டு அவை:-

1. உணக்கு வயதாகவில்லையா? 2. உணக்கு வயதாகிவிட்டதா?
3. பொருளில்லையானாலென். 4. ஊக்கமுடையோன் ஊக்கமுடையான். 5. உண்மை நீங்கத் திண்மை நீங்கும் 6 நில் ஓடாதே கற்றுக்கொள் - செய் - செய்துபார். 8. இன்றும் இன்னே செய். 9. கெடுவான் கேடு கினைப்பான். 10. அதிருஷ்டம் என்பன வாகும்.

மயக்கத்தாற் சிறைப்பட்டு மாழும் மக்களின் நெஞ்சத்தே புருந்து அம்மக்களை உலகின் முன்னணிக்கு கொணரும் வீறுடைய இந்துற்கு அமைந்த கட்டளைகளோ அன்புபெரிய ஆற்றல் வாய்ந்தவை. இக் கட்டளைகள் பாரந்தாமன் பார்த்தனாகருளிய கீதையிலே தோன்றி, வள்ளுவனார் வழங்கிய திருக்குறட் பரப்பிலே தவழ்ந்து, தமிழ் நாட்டின் வீரத்தெய்வமாகிய பாரதியின் பாக்களுடன் தோழமை பூண்டு, இந்துல் விடிவினிற் பெயர்ந்து வருதலைச் சிந்தை செய்வார் கண்டு மகிழ்வார். ஒர் மகன் இந்துவினைப் பெற்று இந்துலின் தொடக்கம் முதலாக ஈறு எல்லைப்பட பயில்வானேயாமாகில் அவனது முன்னய உள்ளத்தினைப் பரிசொடுத்து, சோம்பிய தனது வாழ்க்கினை நாணி புதியதோர் உலகின் கண் தான் நிலைபெற்றிருப்பதைக் காண்பான். அவன் நிலை பெற்றிருக்குமவ்வுலகுதான் செயற்கரிய செய்வார் வாழும் உலகம். அவ்வுலகிடையே நெப்போலியன் தொடக்கமான புகழொடு தோன்றிய அரிய வீரர்கள் வீற்றிருந்தலையும் அம்மகன் கண்டு இறும்புதெய்துவான்.

அங்ஙனமே சோம்பலினின்றும் பக்களைப் பெயர்த்தெடுத்து ஊக்க உலகின் கண் வைகுமாறு செய்வதில் இந்துல் தெய்வப் பண்டையது.

பாரதியரை இழந்த தமிழ்நாடு இந்நாள் வேண்டி நிற்கும் துறிகள் எவையோ? அவைகள் இந்துலின் கண் கட்டளைகளாக வயிர் பெற்றிருந்தலைப் புலவர்கள் கண்டு வாழ்த்துவர்.

எங்கள் செவ்வத் தமிழ் நாட்டிடை பல மயக்கங்கள், காலங்காலங்காலமாக எழுந்தன. மூவேந்தர் முடிவளங்கும் காலங்களிலே முந்த மயக்கங்களோ? சமயசிலைப்பாட்டினைக் கொண்டவை. அக்காலத்திலும் அம்மயக்கங்கள் நீங்குமாறு செய்வத்தமிழ் நாட்டிற்குணை மறைச்செல்வர்களான சம்பந்தர் முதலியோர் தோன்றி அ மயக்கங்களைக் கழைந்து உறுதுணை புரிந்தார்கள். அங்ஙனமே, இந்நாளிலும் தமிழ் நாட்டிடைப்பல மயக்கங்கள் ஆங்காங்கு முகைவிட்டு வளர்ந்து வருகின்றன. இவற்றினைக்கண்ட இந்துலாகிரியர் இந்நாளெழும் மயக்க நெகிகட்குக் தாயகம் சோம்பலெனக் கண்டு அன்புத் தெய்வம் அறத் தெய்வம் வீற்றிருந்த தமிழ் நாட்டின் மணித் தவசிலே சோம்பலரக்கன் பவனி கொண்டிருப்பதைப் போச்சவே. இந்துலையாத்துதலினர்கள். தமிழ்நாடு தனது முடியை இழந்து தன் வீர வெற்பிடை மறு புலத்தாரின் வெற்றிக்கொடி தென்றலுடன் மன்றல் புரியுமாறு அசைந் தசைந்தாடத் தன்னணி குலைந்து சேற்றுக் கிடக்குந்நாள் இந்துல் தமிழ் நாட்டினுயிரை யோம்பும் வள்ளத் தெய்வமாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

தமிழ் நாட்டின் இளைஞற்கு இந்துல் பேராண்மை பெருக்கு மென்பதிலையமில்லை. இந்துல் தனது சேருக்கேற்ப தமிழ் நாட்டில் பாக்கர்கள் தோறுமுலாவித் தன் கடனாற்றி வருமாறு வேண்டுவதுடன் எனது வாழ்த்தையுமிந்துர்கு அளிக்கிறேன்

திரு. சி. சரவணனார்

வேலினை 18-5-31

இளந்தமிழ்ப்புலவன்

உரிமையுறை

—

பாரதத்தாயின் விடுதலையின்போருட்டே தங்
களது உடல்போருள் ஆவி முன்றினே
யும் தத்தம் செய்து ஊக்கமும் வீர
மும் கொண்டு உழைத்து வரும்
வாலிப சகோதரர்களுக்கு
எமது நன்றியறிதலைக்
காட்டும்கோக்கமாய்
இச்சிறு நூல் உரி
மையாக்கப்
பெற்றது .

—

கோ. நடேசய்யர்

ஆசிரியன்

—

முதலாவது

தற்காலம் நாட்டில் கொடுக்கப்பட்டுவரும் கல்விமுறையின் காரணமாயும், நாடு அரசியலில் அடிமைப்பட்டிருக்கும் காரணமாயும், நம் நாட்டு வாலிபர்கள், யாதொரு லட்சியமும் இல்லாமல் இன்னதுசெய்வதென்ற வகையறியாமல் சோம்பேறிகளாய்க் காலங்கழிக்கின்றனர். “வீண் காலம் ஏன் போக்கவேண்டும்?” என ஒருவரைக்கேட்டால் பலவிதமான காரணங்களைச் சொல்ல ஆரம்பிப்பார்கள். ஊன்றிக்கவனிக்கையில் அவரவர்கள் சொல்லும் காரணங்களில் ஒவ்வொன்றும் பொறுத்தமற்றவைகளாகக் காணப்பெறலாம். தன்னுடைய முற்போக்கையும், செல்வவிருத்தியையும், உற்சாகத்தையும் அன்னியன் ஒருவன் தடுப்பதாக அவர்கள் சொல்வார்களேயல்லாது அந்நமம் தடைபடுத்தும் அக்குற்றம் தன்னிடத்தே யுள்ளதென்பதை ஒரு சீகாலமும் ஒப்புக்கொள்ளார்கள்.

பிறர்மேல் பழிகமத்திச் சோம்பித்திரிபவர்களுள் வாலிபர்கள் மாத்திரத்தான் உண்டென்று சொல்லமுடியாது. வாலிபரும், வரியாதிகரும், அறிவுள்ளோரும் அறிவில்லாதவர்களும் எனப்பலர் உள்ளார்கள். நாங்கள் ஓர் ஜனசமூகத்தின் உறுப்பினர் என்பதையும் தங்களுடைய சோம்பல் தங்களை மாத்திரமன்று, தங்கள் சமூகத்தையும், தங்கள் நாட்டையும் கண்டிப்பாய்க்கொடுக்கும் என்பதையும் உணர்கிறோர்களில்லை. சரித்திரில் ஓர் உறுப்பு வேலைசெய்ய மறுத்துவிட்டால் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்குமோ அவ்வளவு கஷ்டம் சோம்பேறிகள் ஓர் சமூகத்தில் ஏற்படுவதால் இருக்கும் என்பதை அவர்கள் உணர்வேண்டாமா? நாங்கள் இன்ன இனத்தினர், இச்சாதியினர், இவர்களது உறவினர், ஆகவே, இத்தகையகாரியங்கள் செய்யவேண்டும்,

இவற்றைவிடக்கவேண்டும் எனச் சொல்லிக்கொண்டு பலரும் தங்கள் மனம்போல் அலுவல்கள் இடைக்கும் வகையில் வீண் காலம் கழிக்கின்றனர். இளமையிலேயே சோம்பல் பழக்கத்தை இவர்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு பிறர்மேல் பழிகமத்திக் காலம் போக்குகின்றனர். “அதிருஷ்டம்” “அதிருஷ்டம்” என்று சொல்லி இச்சோம்பேறிகள் தங்கள் சமூகத்தை தரித்திரக் கடலில் ஆழித்தும் பாறை போல் ஏற்பட்டுவிடுகிறார்கள்.

சோம்பலே ஒருவனை அடிமைப்பாக்குகிறது; சோம்பலே ஒருவனைத் தரித்திரனாக்குகிறது. சோம்பலே ஒருவனை மாய்க்கிறது. இவ்வண்மைகளை இவர்கள் அறிகிறார்களில்லை. சோம்பேறிகளால் தங்களுக்கும் பலன் இல்லை. பிறருக்கும் பலனில்லை.

விருத்தியடையவெண்ணும் ஒருவனுக்கு உணர்ச்சியும் ஊக்கமும் லட்சியமும் வேண்டும். லட்சியமில்லாதவன், நிகையறிகருவியில்லாத மாறுமியைப்போல் ஆலைகடல் உலகில் தேம்பித்திரிய வேண்டியவனாவான். உணர்ச்சியும் ஊக்கமும் இல்லாதவர்கள் காற்றிற்குக் காத்துகிற்கும் மாணவிகள் போலாவார்கள். நம் நாட்டுச்சிறுவர்களில் அநேகர் லட்சியம் என்றால் என்னவென்பதை அறியார். உலகத்தில் முன்னேறிய உத்தமர் சரித்திரங்களை வாசித்து ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் பெறலாம் என்ற எண்ணமும் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை. பறவைகள், சிறுஜந்துக்கள் முதலிய சிறுஷ்டிகளினின்றும் சோம்பலின்மையை அறிகிறார்களமில்லை.

உறக்கத்திலிருக்கும் வாலிபர்களைத் தட்டி எழுப்பி, ஊக்கம்பெற்று முன்னேறும்படிச் செய்யவே இச்சிறு

தூல் எழுதப்பெற்றது. “தன்னைக்கெடுப்பதும் தன் நிலை வேயல்லாது வேறில்லை” என்பதை அவர்களுக்கு வற்புறுத்தித் தங்கள் வருங்கால உயர் அரியவாழ்வு தங்கள் தங்கள் கையிலேயே இருக்கிறதென்பதைக்காட்ட இந்நூல் பயன் பெறுமானால் அதுவே நான் ஏதிர்பார்க்கும் கைமாறாகும். இத்தகைய நூற்கள் பல வெளியிட, இப்புஸ்தகத்தை ஈரானமாய் வாங்கித் தூண்டுவார்கள் என நம்பியுள்ளேன்.

கொழும்பு,
16-2-31.

இப்படிக்கு,
கோ. நடேசய்யர்.

நீ மயங்குவதேன் ?

1 வது—அத்தியாயம்

உனக்கு வயதாகவில்லையா ?

நீயேன் சும்மாவிருக்கிறாய்? உனது அயலார்களில் அநேகர் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதை நீ கவனிக்கவில்லையா? நீயும் ஏன் அவர்களைப்போல் ஆகலாகாது? அல்ல; அவர்களைவிட மேல் நிலைமைக்கு நீ வாலாமே!

உனக்குப்போதிய அறிவில்லையா? பெருங்காரியங்களில் முயற்சிக்கப் போதிய வயதாகவில்லையா? படிப்பில்லையா? பிறர் உதவியை நாடிநிற்கிறாயா? நீ மூன்னேறுவதை தடுப்பது எது?

உனது அருமையான வாணனை வீணாக்கும் காரணம் எது? ஏன் மயங்குகிறாய்? உன் வீட்டுப்புழற்கடை மாங்களிலுள்ள பறவைகளைக் கவனி. சூரிய வெளிச்சம் கிளம்புமுன்னரே அவற்றிற்கு ஏற்பட்டுள்ள சுறுசுறுப்பைக் கவனித்தாயா? பொழுது விடிந்து பலமணிநேரம் வரையில் உறக்கத்தைவிட்டு உன்னைப்போல் வெளிக்கிளம்பா திருக்கின்றனவா? எவ்வளவு சந்தோஷமாய் அவைபாடிக் கொண்டிருக்கின்றன கவனித்தாயா? எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாய் அவை இரைகேடுகின்றன? அவற்றைக்கண்டாவது உனது மயக்கத்தெளியவேண்டாமா? சோம்பல் உன்னை விட்டு நீங்கவேண்டாமா? வெளியேறி உழைக்க உனக்கு வயதுபோதாது என்று மயங்குகிறாயா? அப்படியானால்;

உனது இளம்வயது உனக்குத்தடையாயிருக்கவேண்டாம். அது ஓர் பெருந்தடையுமல்ல. அதனை ஓர் தடை

யென்றெண்ணாதே! உலக சரித்திரத்தைக்கவனி. உனது வயதில், அல்ல, உன்னைவிடக்குறைந்த வயதில் பெரும் பெருங்காரியங்களைச் சாதித்து புகழ்பெற்றவர் பன்னூற்று வருண்டே! அவர்களது வாழ்க்கையை நீ பின்பற்றலாகாதா?

ஆதி சங்கராச்சாரியார் உலக வாழ்வு துறந்து, தன் தாயிடம் விடைபெற்று பெரும் மதாச்சாரியாராக வெளியேறியது இளம்பிராயத்திலன்றோ!

திருஞானசம்பந்தர் சிவமதபோதகராய் வெளிக்கிளம்பி ஜயினர்களை வென்றது கீந்தாம் வயதிலன்றோ!

மத்வாச்சாரியார் புதிய தத்துவங்களைப் புகட்டியது பத்தாவது வயதிற்குள்ளே?

நமது மகராஷ்டிரநாட்டு வீரர் சிவாஜி எந்தவயதில் யுத்தத்திற்கு கிளம்பினார்? தாய்மடியில் படுத்தாறங்குங்காலத்தில் அவர் கண்ட கனவு தேசவிடுதலையும் மற அபிவிருத்தியுத்தானே! ஜான்ஸி ராணி பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்கு விரோதமாய் படையெடுத்தது எவ்வயதில்? அவர்களது இளமைப்பருவம் அவர்களைத்தடுத்ததா? பெரிய எதிரிகளைக் கண்டு அவர்கள் பயந்து ஒளிந்தார்களா? தங்களைவிட உருவத்திலும், வயதிலும் பலத்திலும் மேம்பட்டவர்களை அடக்கித் தங்களைப்பின்தொடர்ந்து நடக்கும்படி செய்து எதிரிகளுக்குப் பெரும்பயத்தை யுண்டாக்கவில்லையா?

ஆதலின் வயது உன்னைத்தடைப்படுத்துகிறதென்றெண்ணாதே! மேற்சொல்லியவை பழங்கதைகள் எனக்கருதாதே. இன்றையப் புதுக்கதையே நாளையப்பழங்கதை என்பதை அறிவாய்.

தற்போதுள்ள பரோடா சமஸ்தானாதிபதியை அறிவாயா? சுதேச மன்னர்களில் நற்பெயரும், உயர் நோக்

கழும் பெரிதும் கொண்டவர் அவரே என்பதை ஒருவரும் மறுக்கமாட்டார்கள். காலஞ்சென்ற மகாராஜா “கைக்வார் காண்டே ராவ்சாகிப்” ஆண் சந்ததியில்லாது இறந்ததும், சவீகாரம் செய்துகொள்ளும்படி மகாராணி “ஜம்னாபாய்” அம்மாளுக்குப் பிரிட்டிஷ்காரர்களால் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்றது. மிகவும் ஏழைக்குடும்பத்தவரும், தனக்கு நெருங்கிய பந்துவாயுமில்லாத நமது மகாராஜாவின் தகப்பனரைத் தனது இரண்டு பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி மகாராணியார் கட்டளையிட்டார். அக்கட்டளைக்கிணங்கி அவரும் தனது இருபிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு நமது ராணியார் முன்னே ஓர்நாள் நின்றார்.

எந்நே நின்ற இருகுழந்தைகளையும் பார்த்து ராணியார் “நீங்கள் இங்கேவந்ததேன்?” என்று வினவினார்.

“தகப்பனார் கூப்பிட்டார் நான் வந்தேன்” என்றான் அண்ணன்.

“இந்நாட்டிற்கு இராஜாவாக வந்தேன்” என்றான் தம்பி.

தம்பியின் லட்சியத்தையும் கம்பிரத்தையும் ராணியார் கண்டு மகிழ்ந்தார். அச்சிறுவனே தனக்கேற்ற மகன் எனக் கொண்டனர். அச்சிறுவன்தான் இப்பொழுதுள்ள மகாராஜாவென்று அறிவாய். “நான் அரசுகாவந்தேன்” என்று கம்பிரமாய் மொழிந்த அச்சிறுவனுக்கு அச்சமயம் வயது பன்னிரெண்டுகான் என்பதை மறந்துவிடாதே! அவர் அரசாவதை அவரது வயதா தடுத்தது? “தகப்பனுடன் வந்தேன்” என்றுசொன்ன அண்ணனிருக்க இவனுக்கு அரசரிமை கிடைப்பதில் சந்தேகமுண்டோ? இது போகட்டும்.

8

நீ மயங்குவதேன்.

காலஞ்சென்ற சித்தூர் கங்காதா சாஸ்திரியார் சரித்திரம் உனக்குத்தெரியுமா? அவர் சென்னை ஹைக்கோர்ட்டில் புகழ்பெற்ற துவிபாஷிதராய் இருந்தார். அவருக்கு 18 பாஷைகள் எழுதவும் படிக்கவும் நன்றாய்த்தெரியுமாம். அவர் பலவருஷம் பிரசிடென்ஸி மாஜிஸ்திரேட் உத்தியோகம் வெகுதிறமையுடன் வகித்துவந்தார். அவர் மிகவும் ஏழைக்குடும்பத்திற் பிறந்தவர். தகப்பன் பெருங்கடன்பட்டவர். கங்காதானின் 12 வது வயதில் அவரது தகப்பன் கொடுக்கவேண்டிய கடனுக்காக சிவில் ஜெயிலில் அடைக்கப்பட்டிருந்தார். ஏழைக்குடும்பத்தில் தலைவன் ஜயிலில் அடைபட்டால் என்னவாகும் எனக்கவனி? இச்சமயம் கங்காதானின் பாட்டனாருடைய வருஷக்கிரியை ஏற்பட்டது. அதனைச் செய்துமுடிக்க கங்காதான் தகப்பனார் வீட்டிற்கு வரவேண்டியதாயிற்று. கடன் கொடுக்க முடியாமல் ஜயிலில் இருப்பவரை மீட்கும் வேலை 12 வயதுள்ள கங்காதான் சிலையில் ஈழ்ந்தது. பணமோயில்லை, வயதோ 12. என் செய்வான்?

அவனுடைய இளமை அவனைத்தடுத்ததா? காரியம் பெரியதாயிற்றே என்ற பயம் அவனைத்தடுத்ததா? பணமில்லையே என்ற எண்ணந்தான் அவனை வழிமறித்ததா? இல்லை! இல்லை!!

சித்தூர் ஜில்லா ஜட்ஜியின் வீட்டிற்கு ஒருநாட் காலையில் நமது கங்காதான் சென்றான். தன் தகப்பனார் ஒருநாள் விடுவந்துபோகவேண்டிய அவசியத்தை ஜட்ஜியிடம் தெரிவித்தான். சிறுவனது தைரியத்தையும் புத்திக்கூர்மையையும் அவர் கண்டார்.

“ஜாமீன் கொடுப்பதுயார்” என்றார் ஜட்ஜி.

“நான் தான்” என்றான் கங்காதான்.

இவனது நம்பிக்கைபுள்ள வார்த்தைகள் ஜட்ஜியின் மனத்தை ஊடுருவிச்சென்றன. அவர் மனம் இளகியது. கங்காதானின் தகப்பனைக் கடனினின்றும் மீட்டார். கங்காதானைச் சென்னைக் கனுப்பி ஆங்கிலம் கற்கச்செய்து முன்னேறவைத்தார். இச்சிறுவன் முன்னேறுவதிலும் தடையுண்டோ? விளையும்பயிர் முனையில்லையோ தெரியும். அதுபோகட்டும்.

ஜஸ்டிஸ் முத்துசாமி ஐயரின் சரித்திரம் அறியாயோ? சிறுவயதில் அவர் ஓர் கிராமக்கணக்கனுக்கு உதவிக்கணக்கனாக மாடம் இரண்டு ரூபாய் சம்பளத்திலிருந்தார். அச்சமயம் கணக்கனுக்குப் பதிலாயிருந்து தாசில்தாரிடம் கணக்குக்கொடுத்திறமைதானே சிறுவன் முத்துசாமியை ஆங்கிலம் கற்கும்படிச்செய்யத் தாசில் இராமச்சந்திர நாயுடுவைத் தூண்டியது. இளமையா முத்துச்சாமியைத் தடுத்தது?

பாழ்ப்பாணம் சிவன் கோயிலைக் கட்டிய வைத்திலிங்கச் செட்டியார் சரித்திரத்தைப்படி. உன்னைப்போல் மயங்கி நிற்கும் சிறுவர்களுக்கு புத்தாணர்ச்சியை அது கொடுக்கும். அவருடைய இளம் வயது அவர் முன்னேறியதைத் தடுக்கவேயில்லை.

“மோசாத்” என்னும் பாடகன் தனது 9 வது வயதிலேயே பெரும் கச்சேரியளில் பாடித்தலைப்பெற்றான்.

“பார்வே” என்னும் பால்மணம் மாறாச்சிறுவன் நமது நாட்டில் எவ்விதப்புகழ் பெற்றிருக்கிறான் என்பதை அறியாயோ? எவ்வளவோ வாத்தியங்களை அவன் வெகு நிறமையுடன் வாசித்துக் கேட்பவர்களின் மனங்களைக்குளிரச்செய்யவில்லையா?

8-ம் வயதிலன்றோ “ஜோஸைய” பூதர்களுக்கு அசுராணர். “தே” பத்தாவது வயதில் கவிதையாணர். “பிதேவன்” 13 வது வயதிலும், “போப்” 14 வது வயதிலும், “விக்கட் ஹியூகோ” 15 வது வயதிலும் உலகம் போற்றும் சிறந்த கவிஞரானார்கள்.

முதிர்ந்த தத்துவ சாஸ்திரியான “அரிஸ்டாட்டில்” என்பவரின் அபிப்பிராயங்களைக் கண்டிக்கும் நிலைமைக்கு “பேக்கன்” 16 வயதிலேயே வந்துவிட்டார். 15 வது வயதில் “பெஸ்டே” என்பவர் பிரசங்க திராணர்.

“ஜோன்-ஆப்-ஆர்க்” என்னும் மாது தன்னுடைய மகக்கொள்கைக்காக யுத்தம் புரிந்து தனது உயிரைவிட்டது 17 வது வயதிற்குள்ளே! வாஷிங்டன் இர்விங் பெரிய பத்திராசிரியரானது 17 வது வயதிலல்லவோ?

சுலீடன் தேசத்தை வெற்றியுடன் “12 வது சார்லஸ்” 19 வது வயதில் ஆண்டுவந்தார். அதேவயதில் “ஜார்ஜ் வாஷிங்டனும்” “லாபயத்” என்பவரும் சைக் ரியத்திற்குத் தளபதிகளானார்கள். இவர்கட்கெல்லாம் வயது ஓர் தடையாக விருக்கவில்லையே! அதுவேன் உன்னைத்தடுக்க வேண்டும்?

இளமைப்பருவம் போய் பால்யப்பருவம் வந்தகாலத்தும் அநேகர் பெருங்காரியங்களைச் செய்து பிரசித்திபெறவில்லையா? இளமைப்பருவத்தில் ஒருவனுக்கு ஏற்படும் பழக்க வழக்கங்கள், கல்விப்பயிற்சி, முதலியன அவனுடைய பால்யப்பருவத்தில் மிகவும் உபயோகமுள்ளனவாயிருக்கும் என்பது திண்ணம். இளமைப்பருவமும் உதற்கடுத்த பால்யப்பருவமுமே ஒருவனுடைய வாணலில் பலமான காலமாகும். அவனுடைய சீரமும் மூளையும் முறுக்குள்ளதாயிருக்கும். ஆகவே, எவ்விதச் சிரமத்தையும்

உவனிக்காமல் விருத்தியை மாடக்கூடிய பருவங்கள் இவையே. பால்யப்பருவத்தில் ஒருகாரியத்தைச் செய்துமுடிக்க இயலாதவன் பிற்காலத்தில் பலகாரியங்களைச் சாதித்து வெற்றிபெறுவான் என்று சொல்லவும் முடியுமா?

ஸ்ரீராமர் தென் இலங்கையைப் படையெடுத்தது எந்த வயதில்? அஹிம்ஸா தர்மத்தை புத்தபிரான் உலகத்தாருக்கு அளித்தது பால்ய வயதிலன்றோ! உலகத்தார் கொண்டாடும்படி சுவாமி விவேகானந்தர் இந்துமதப்பிரசாரம் செய்தது பால்யவயதிற்குள்ளே?

கிரீஸ் தேசத்தரசன் “அலெக்ஸாந்தர்” 21-ம் வயதில் திக் விஜயத்திற்குக் கிளம்பினாரே! 24-ம் வயதில் “பூகிரக சக்தியைக்” கண்டுபிடித்து “நியூட்டன்” வெளியிடவில்லையா? அதேவயதில் “வில்லியம் பிட்” என்பவர் இங்கிலாந்தின் பொக்கிஷ மந்திரியாகவிருந்து பெரும் புகழ் அடையவில்லையா?

கம்பன், காளிதாஸன், ஞானவை போன்ற மகா கவிகள் புகழ்பெற்றது எந்த வயதில்? 25 வயதளவில் “ஷெரிடன்,” “ரஸ்கின்,” “கல்ரிட்ஜ்,” என்பவர்கள் பெரும் புகழ்பெறவில்லையா?

உன்னை விருத்திசெய்யக்கூடிய சக்தி உன்னிடமே யுள்ளது என்பதை மறந்துவிடாதே. ஓர் ஆஸ்மாதத்தைக் கவனி அம்மாத்தின் இலை, கிளை, வேர், தூறு முதலியவற்றை உண்டாக்கும் சக்தியானது ஓர் சிறு வித்தில் அடங்கியிருக்கிறதென்பதை நீ உணரவில்லையா? அச்சிறு வித்திலுள்ள சக்தி வெளிக்கிளம்பி பரிமளிக்கவேண்டுமாயின் அதனைத் தக்கவாறு பண்படுத்தவேண்டும். நல்ல மண்ணிற்போட்டு நீர் பாய்ச்சி, அது சிறுகன்றாய், மாமாகிப் பெருமாய்

எவ்வளவு காரியங்களுக்கு உபயோகிக்கக்கூடியதாகிறது? ஆவ்விதம் செய்யாமல், கல்லிலோ, நீரிலோ போட்டால் யாது பலன்கொடுக்கும்?

ஆகவே, அச்சிறு வித்தின் வருங்கால வளர்ச்சி உதனைப் பண்படுத்தலேயே பொருந்தியிருக்கிற தென்பதையுணர்வாய். அதுபோலவே உன்னுடைய வருங்கால வாழ்க்கை உன்னைப் பயிற்றுவித்ததில் இருக்கிறதென்பதையுணர்வாய். கடவுள் உன்னைச் சிருஷ்டிக்கும் காலத்தில் பல சித சந்திகளை உன்னுள் அடக்கியே சிருஷ்டித்திருக்கிறார் என்பதைத்திடமாய் நம்பு.

தன்னுடைய சிருஷ்டிகளிடத்தில் கடவுள் அளவில்லா அன்புபொண்டவர். பரபசுமில்லாதவர். அவனவன் உழைப்பிற்குத் தக்கபிரகாரம் அவனவனுள்ள சக்திகளைப் பரிமளிக்கச் செய்கின்றார். அவனவனது வட்சியத்திற்கும் முயற்சிக்கும் தக்கவாறு அவனவனது வாழ்க்கை அமைவதென்பதுண்மை.

ஆகவே, உனது வருங்கால வாழ்க்கைக்கான அஸ்திவாரத்தை இளம் பருவத்திலேயே நீ கோலவேண்டும். உனக்கு வயதாகவில்லை யென்றாவது, அல்லது அஸ்திவாரம்போட இன்னம் பலவருஷங்கள் உள்ளனவென்றாவது எண்ணாதே! இவ்விதம் எண்ணி யெண்ணிக்கழிக்கும் நாளெல்லாம் பிறவா நாளாகும் எனத்திட்டமாய் உணர்.

“என்றும் கன்றே செய், கன்றும் இன்றே செய், இன்றும் ந செய், நாளை நாளை கன்பிராகில், நாளையென்பது கமது ன்றுமறியீர் கமனது நாளென்றுமறியீர்” என்ற கமது முன் வாக்கைக் கைக்கொண்டு நட. எக்காரணம் பற்றியும் நீ மயங்கி மயங்கம் என்பது உயிர் நீங்கும் அறிகுறி. வாழ்வின் அறி அறிதல்ல.

2 வது சத்தியாயம்

உனக்கு வயதாகிவிட்டதா?

குடி செய்வார்க்கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும் - வள்ளுவர்

நீ யேன் தயங்குகிறாய்? இதுவரை செய்த காரியங்கள் உனக்குத்தக்க பலன் கொடுக்கவில்லையா? உனது லட்சியம் கை கூடிவாவிடில்லையா? ஊக்கம் ஏன் குன்றிவிட்டது? நீ ஊக்கமில்லாதவனா? முன்னேறும் வழி உனக்குத் தெரியாதா? காரணத்தான் என்ன?

இனியும் நீ முயலலாம். முன்னேறலாம். முன்னேறும் காலம் ஒடிப்போய்விடவில்லை. முயற்சி செய். தயங்காதே. எக்காரணம் பற்றியும் உன் முயற்சியைக் கைவிடாதே.

‘நான் என்ன சிறுபிள்ளையா? எனக்கு வயதாகி விடில்லையா? ஆங்காலமெல்லாம் கழித்த பிறகு முயற்சி யென்ன விருக்கிறது? இது வரைபட்டதெல்லாம் போதும்; பட முடியாது இனித்துயாம் ‘காடு வா வா என வீடு போ போ’ என்கிறது. நான் முன்னேறியாகவேண்டுவதென்ன’ என்று ஏன் புலம்புகிறாய்?

இளம் வயதில் நீ கஷ்டப்பட்டிருப்பாய். இனியும் கஷ்டப்படுவானென் என்ற எண்ணம் உனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது போலும்! ஆம்! அது சகஜத்தான், உனக்கு வயதாகி விட்டது என்கிறாயா? என்னவயதாகிவிட்டது? இது பொருளில்லாத வார்த்தை! எத்தக்காரியத்தை எவ்வயதில் செய்தென்ற வரையறை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இன்னின்ன வயதில் இன்னின்ன முயற்சிகளைத்தான் செய்யவேண்டும் பிறசெய்யலாகாது என்ற நிர்ணயம் உனக்கு உண்டா?

உன் லட்சியத்தை யடையவோ, அல்லது உன் வாழ்க்கையை விருத்தி செய்யவோவயது ஓர் எல்லையல்ல. இன்ன வயதிற்கு மேல் இதைச் செய்யலாகாது என்று எல்லையிட்டு தடுத்திருப்பவர் ஒருவருமில்லை. வயது உனக்குத் தடையாயிருக்கலாகாது.

ஏற்ற கருமத்தை எப்பொழுதும் தடையில்லாமல் செய்யலாம் அதன் முடிவைப் பற்றிக் கவலைகொள்ளவேண்டிய அவசியம் உனக்கில்லை. “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்று உழைப்பதுவே உன் லட்சியமாயிருக்கட்டும்.

ஓர் மாண்கொட்டையை கிழவன் ஒருவன் ஓர் குழியில் புதைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவ்வழியே சென்று கொண்டிருந்த அவ்வூர் அரசன் கிழவனைப்பார்த்து;

“ஏ கிழவா உனக்கேன் இக்கவலை. இம்மாங் கொட்டையைப்போட அது வளர்ந்து, மாமாகிக் காய்த்துப் பலன் கொடுக்க நீயனுபவிக்கப் போகிறாயா? இந்த அஞ்ஞானம் ஏன்? உலகப்பற்று உன்னை இன்னம் விடவில்லையா என்றார்.

“எனக்கல்ல பிறர் அனுபவிக்கவேண்டியே இம்மாங் கொட்டையை நான் நடுகிறேன்” என அக்கிழவன் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்.

தன் நலம் கருதியா கிழவன் அக்காரியத்தைச் செய்தான்? காரியம் சிறிதாயிருக்கலாம். ஆனால் நோக்கம் எவ்வளவு உன்னதமானது என்பதைக் கவனி.

சமூக மென்னுமோர் பெருங்குடும்பத்தில் நீ ஒருவனல்லவோ? சமூகத்தின் வயதில் உன் வயது எம்மட்டும். உனதுவாணியில் நீ வயிரா உண்பதும் உறங்குவதுமாயிருந்

தால் போதுமா? உன்வாழ்க்கையின் நோக்கம் அதுதானோ? அவ்வெண்ணம் உனக்கேற்படுமாகில் நீ விருத்தியடைவதெப்படி?

சாதாரண மிருகங்களின் வாழ்க்கைக்கும் உனதுவாழ்க்கைக்கும் ஏதாவது வித்தியாசமுண்டா? வயிரா உண்பதும் உறங்குவதும் மாய் அவைகளும் காலங்கழிக்கின்றனவே! நீ ஆற்றிவு பெற்றவனல்லவா? உன்னறிவை நீ உபயோகிக்காவிட்டால் அவை துருப்பிடித்து வீணாகுமல்லவா?

சுயநலத்தின் பொருட்டா அல்லது உன்சமூக நலத்தின் பொருட்டா உன் அறிவை உபயோகிக்கப் போகிறாய்? உன்நாடோ அல்லது உனது சமூகமோ விருத்தி யடையுமானால் அவற்றினுள் ஒருவனை நீயும் விருத்தியடைய மாட்டாயோ! ஆகவே உயிருள்ளவரும், உன்னூலியன்றவரும் உன்கடமையைச் செய்ய!

“சிறுவர், வாலிபர்கள் செய்யவேண்டிய வேலை இது. எனக்கு வயது கடந்துவிட்டது” என ஒருக்காலமும் சொல்லாதே. உன் வயது உன்னைத்தடுக்கவில்லை. சிறுவர்களை விடவும் வாலிபர்களைவிடவும் உன்னிடம் “அனுபவம்” என்னும் விலை உயர்ந்த பொருள் உண்டென்பதை மறவாதே. அது உனக்குப் பலங்கொடுக்கு. உன்னால் செய்யக் கூடியதும் உன்னால் செய்யப்படவேண்டியதும் என பல கரியங்கள் உண்டு என்பதை மறவாதே!

40 வயது வரையில் ஏழைக்குடியானவனாக உழுது கொண்டிருந்த “கிராம் வெல்” என்பவர் யுத்த வீரனாகக் கிளம்பி இங்கிலாந்திற்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லையா? “நான் ஓர் ஏழைக்குடியானவன் நான் உழுது என்குடும்பத்தைக் காப்பாற்றினால் போதும்” என்று சும்

மாவிருக்கவில்லையே! சமூகக்காரியம் வந்ததும் தன் வயதையும் தன் குடும்பத்தையும் அவர் மறந்து வெளிக்கிளம்பவில்லையா?

45 வயதிற்குள்ளே 'பிராங்குளின்' என்பார் தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஊன்றிக் கவனம் செலுத்தினார்.

46 வது வயதிற்குள்ளே வாட்டர்லூ சண்டையை 'வெல்லிங்டன் பிரபுவும்' டிரபால்கர் சண்டையை 'நெல்சனும்' ஜயித்தார்கள்

'கல்வீனி' என்பவர் 52 வயதில் மின்சாரசக்தியைக்கட்டி வைக்கும் பாட்டரி என்னும் பெட்டியைக் கண்டுபிடித்தார்.

உலகம் போற்றும் "மோட்சம் இழந் காதை" என்ற பெருங்காவியத்தை "மில்டன்" என்னும் கவிதை 57 வது வயதில் இரண்டு கண்களும் குருடானபிறகல்லவா பாடினார். 'எனக்கோ வயதாகிவிட்டது. இரண்டுகண்களும் குருடாயின. உலகத்தாருக்கு நான் செய்யவேண்டிய தென்னவிரூக்கிறது? எனச் சும்மாவிருந்து விட்டாரா? ஐரோப்பிய நாட்டவர்கள் ஜர்மனியைக்கண்டு நடுங்கச்செய்தது பிரின்ஸ் பிஸ்மார்ச் 81 வது வயதிலன்றோ? அதே வயதில் வான் ஹிண்டன் பர்க் மகாயுத்தத்தில் மேற்கு அரங்கத்தில் நின்று யுக்தம் புரியவில்லையா? பிறகு ஜர்மனியின் தலைவராக விருந்து அரசு புரியவில்லையா? கிழ வயது அவருடைய ஊக்கத்தைத் தடுத்துவிட்டதா? அவருடைய மனோதிடம் வயது காரணமாய்க் குறைந்ததா?

உலகத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஊன்றிக் கியாதிபெறும் படியாய்ச்செய்த 'கிளாட்ஸ்டன்': மந்திரியாருக்கு அச்சமயம் 80 வயதல்லவோ? பார்லியமென்ட் வேலை முடிந்து

ஓய்வு நேரத்தில் வீட்டுப்புழற்கடையில் விறகு பிழக்கும் வேலையையும் அவர் விட்டுவிடவில்லையே!

"லார்ட் பாமாஸ்தன்" பிரிட்டிஷ் மந்திரியானது 81 வது வயதில் "மிக்கேல் ஆங்கிலோ" ரோமாபுரிக் கோவிலின் மேல் மண்டபத்தைத் தூக்கிப்பழுது பார்த்தது 87 வது வயதில்;

நமது தாய் நாட்டில் விடுதலைக்காகத் தற்காலம் பாடுபடும் வீரர்களை எடுத்துக்கொள். சிறைசென்றுள்ள "அப்பாஸ் தயாப்ஜி" அவர்கள் வயதென்ன? "மகாத்மாவின் வயதையும், அவருடைய சரீரநிலைமையையும் கவனித்திருக்கிறாயா? கனம் பதேல் அவர்களுடைய வயதையும் சரீரநிலையையும் நீ அறியாயோ?

"இந்து சர்வகலா சங்கத்திற்காக" கோடி ரூபாய் வருவிலித்தும், தாய் நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காக பண்டித மாளவியா அவர்களும் பாடு பட்டு வருவது எந்த வயதில் எனக்கருதுகிறாய்?

பெசண்ட் அம்மையாரின் வயதென்ன? தனது கொள்கைகளும் லட்சியங்களும் நிறைவேறும் வண்ணம் பால்யர்களுக்குள்ள ஊக்கத்தைவிட அதிக ஊக்கம் கொண்டு உற்சாகத்துடன் இன்றும் உழைத்து வரவில்லையா?

தற்சமயம் பிரிட்டிஷ் மந்திரியாயுள்ள ராம் ஸே மக்டானல்டின் வயது 67 அல்லவோ? இவ்வயதில் எவ்வளவு பெருந்தாரியங்களைச் செய்து வருகிறார் என்பதைக்கவனித்தாயா?

இந்தியாவின் வறுமை நிலைமையைப்பற்றி அரும் பெருநூல்களை எழுதிப் பாரத நாட்டைத்தட்டி எழுப்பிய தாதாபாய் பெரும் புகழ் பெற்றது பால்ய வயதிலா?

'போலீஸ் வீரர்கள் ஊர்வலத்தை வழிமறித்துச் சுட எங்கு' எனக்கையில் "முதலில் என்னைச்சுடு" என்று தனது மா

ர்பைச் சுவாமி சிரத்தானந்தர் நிறந்து காட்டி. நின்று வாரி பர்களுக்கு பெரும் ஊக்கத்தையும் உணர்ச்சியையும் உண்டாக்கியது எந்த வயதில்? பால்ய பருவத்திலல்லவே.

போனகிராப் என்னும் பேசும் இயந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்த “எடிசன்” என்பவரின் வயது இப்பொழுது 80 க்கு மேலாகவில்லையா? அவர் இது வரையில் 100 வகையான புதிய புதிய இயந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்திருந்தும் இன்னமும் அத்துறையில் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டதானே யிருக்கிறார். இவியாவது சும்மாவிருப்போம் என எண்ணுகிறாரா?

‘காரியசித்தி பெறவேண்டும்’ என்ற திட்டபுத்தி கொண்டவருக்கு வயதல்ல, வேறு எதுவும் தடையிருந்ததில்லை என்பது உலக அனுபவம்.

எடுத்த காரியத்தை முடிக்கும் வேளையில் ஆங்காங்கு சிற்சில சிரமங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. அவை உன்னைத் தடுக்க வந்த முட்டுக்கட்டைகளல்ல, உன்னைத் தட்டி எழுப்பி ஊக்கம் கொடுக்க வந்த உபகரணங்கள் எனக்கொள் உன் மனம் என்னும் கத்தியைத் திட்டிக் கூர்மையாக்கும் சாணக்கரங்கள் என கம்பு.

செய் கருமத்தில் கண்ணுங் கருத்து மாயுள்ளவர் எத்தடையையும் கவனியார் வயதைக் கவனியார், ஏழ்மை நிலையைக் கவனியார், பிறர் செய்யும் ஏளனமான வார்த்தைகளையும் மதியார், சுகம் பேணார் தான் கொண்ட காரியத்தையே தன் மனத்தில் எப்பொழுதும் நிறுத்திக் கொள்வர் அவ்வெண்ணம் ஒரு சமயமும் அவர் மனத்தை விட்டகலாது.

இந்நிலையில் அவர்கள் தங்கள் லட்சியத்தை அடைவதிலும் ஆச்சரியமுண்டோ? இவர்க்கு எத்தடையும் ஓர் பொருட்டல்ல வென்பதற்குப் பல அத்தாட்சிகள் உலக வாழ்க்கையிற் காணலாம்.

அருமை யுடைத்தென் நசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும் — வள்ளுவர்.

3 வது—அத்தியாயம்

பொருளில்லையானால்?

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். — வள்ளுவர்.

‘நானோ தரித்திரன்’ சாப்பாட்டிற்கும் வழியில்லை. பெருங்காரியங்களில் நான் ஆசை கொள்வது முடவன் கொம்புத் தேனுக்காசை கொள்வதற்கொப்பாகும் எனவெண்ணிச் சும்மாவிருக்கிறாரா?

தரித்திரம் தரித்து நிற்கக்கூடியதல்ல அதன் இருப்பிடம் நீ என்று எண்ணிகிட்டாய். நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் இடம் மாறும் இயல்புடையதல்லவோ அதற்கு தரித்திரம் என்னும் பெயரும் அக்காரணம் பற்றித்தானே கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

அதன் இருப்பிடம் சோம்பேறிகளது இல்லங்களாகும். அதனை உன் வீட்டினுள் நுழைய விடாதே! அது வந்திருப்பின் அதனைப்போக்க முயல் அதுவே உனது வேலையாகவிருக்கட்டும். உனது லட்சியத்தை அடையத் தரித்திரம் தடையாயிருப்பின் அதனை நீக்க முயல். அத்தடையை நீக்க முடியாதென் றெண்ணுகிறாரா? அவ்விதம் கருதினால் அது பெருந்தவறுதலாகும்.

‘தரித்திரத்தை’ வறுமைப்பிணி என்றும் கூறுவதுண்டு. பிணி அல்லது விபாதி என்பது எது? அமைப்பிற்குச் சம்பந்தப் படாததாவும் விரோதமான துமான வேறு அணுகல்

கள் ஓர் சரீரத்தில் படியுமானால் அவற்றை வெளியேற்றும் நிமித்தம் சரீரத்திலுள்ள உறுப்புக்கள் செய்யும் முயற்சியின் அறிகுறிகளே? வியாதிகள் எனப்படுவது, அதுபோல் வளர்ச்சிக்கு விரோதமாயுள்ள சோம்பல் போன்ற தூர்க்குணங்களை ஒருவனது வாழ்க்கையில் வெளியேற்றி அவனது வாழ்க்கைபு புனிதமாக்க ஏற்பட்டிருக்கும் முயற்சியின் அறிகுறியே தரித்திரம் எனக் கொள்வதற்கும்.

வறுமையே உனது உபாந்தியாயர் வறுமையே உனக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் மருந்து. வறுமையே உனக்கு நன்மையாக்க வந்த உற்றதணைவன்! அது ஓர் பெருஞ் சோதனை, அச்சோதனைக்கு அஞ்சாதவர் மிகச்சிலரே! அச்சோதனைக்கு அஞ்சிப்பின்னிட்டு ஓடுவதென்ற எண்ணம் மாத்திரம் உனக்கு வேண்டாம். அது உன்னைத் துன்புறுத்தும் சமயம் தைரியமாய் நின்று அத்துடன் போராடி வெற்றி பெற நில். அதுவே உன் கடமை அதுதனையே உன் லட்சியமாய்க் கொள்ளுக.

‘ஏற்படும் கஷ்டங்களும், நஷ்டங்களும் மிகவும் கண்டிப்பான பாடங்களானாலும், நல்ல நீதிகள் அவற்றால் ஒருவனுக்கு விளக்கப் பெறும். அவற்றால் உனக்கு நல்ல புத்தி வரும். அப்புத்தி மந்திரதனாலும் ஏற்படாது’ என்று ஓர் பெரியார் சொல்லியுள்ளார். அவை எவ்வளவு அனுபவ முள்ள வார்த்தைகள் எனக் கவனி!

‘இடர்கள் ஒருவனை மோட்ச பதவிக்கு ஏற்றும் ஏணிகள்’ என்னும் பழ மொழியை நீ மறக்கலாகாது. நல்ல வாசனைகள் கொடுக்கக்கூடிய செடி கொடிகள் பல வற்றை நீ அறிவாய். அவற்றிலுள்ள வாசனையை அறிய வேண்டினும் அல்லது அவ்வாசனையை எடுக்கவேண்டினும், அவற்றை

நீ கசக்கிப் பிழிந்து வேகவைத்துப் பல விதமாப்பப் பக்குவம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதனை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு நீ கசக்குகிறாயோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு அது வாசனையைக் கொடுக்கிறதென்பதைக்காண்பாய். அதுபோல் ஒருவனிடம் இருக்கக் கூடிய உயர் குணங்கள் அவனுக்கு இடர்கள் ஏற்படும் காலங்களில் தோன்றி அவனைப் பிரகாசிக்கும் என்பது திண்ணம். ஆதலின்.

வறுமை உன்னை அழுக்கவைக்க ஏற்பட்ட தடையென்றெண்ணுகே! உன்னுள் இருக்கக் கூடிய நற் குணங்களை உனக்கே எடுத்துக் காட்டி. எவ்வளவு சக்தி உன்னிடம் அடங்கியிருக்கிறதென்பதை வெளியாக்கி, மென்மேலும் முயற்சிக்க உன்னை உற்சாகப் படுத்தும்,

குழந்தைகளை அலங்கரிக்கும் பொருட்டே அவற்றின் காதுகளைக்குத்துகிறோம். காது குத்துங் காலத்தில் துன்பந்தானே புண்டாக்குகிறோம். அப்புண்கள் ஆறி அத்துவாரங்களில் விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை யணியுங் குழந்தைகளும் சரி அவர்களைச் சேர்த்தவர்களும் சரி எவ்வளவு சந்தோஷமடைகிறார்கள் என்பதைக் கவனி! தரித்திரத்தால் உனக்கு எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என எண்ணுகிறாய்?

தரித்திர வாழ்க்கையோ மலையேறிச் சண்டை செய்வதற் கொப்பாரும். அச்சண்டையில் யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் வெல்லுவது முடியுமா? அவ்வாறு வெல்வதிலும் கௌரவமுண்டா? எவ்வளவுக்கெவ்வளவு சிரமமுண்டோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு காரியசித்தியும் உண்டென்பதை அறிவாய்.

மனோ திடமில்லாதவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் பயத்தை புண்டாக்கும். ‘ஆந்தக் காரியத்தை மாத்திரம் நான் செய்து

முடித்தால் மற்றெல்லாக் காரியங்களையும் செய்து முடிப்பேனே!' என்று பெருமூச்சு விடலாம். மனோ வலியோடு ஏற்கும் எக்காரியமும் பெருமூச்சு விடாமல் முடியக் கூடியதாகும். அதுபெருகிரல் ஊன்றி ஆடும் நாத்தனத்திற் கொப்பாகும்.

நீ வெல்ல வேண்டுவது தொல்லையே! அத்துடன் யுத்தம் செய்ய யோசனையேன் பயமேன்! ஊக்கத்துடனும் விடாமுயற்சியுடனும் வீரத்துடனும் நீ போர் புரிவாயாகில் அது சுலபமாகச் சாத்தியமாகும்.

சற்று யோசித்துப் பார்! உலகத்திற்குச் செய்துள்ள பெருங்காரியங்களையும் தியாகங்களையும் கவனி! பணம் பெற்றவர் செய்துள்ளவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்! ஏழைகள் கண்டுபிடித்த இயந்திரங்களாலும் மற்றுமுள்ள பெருங் காரியங்களாலும், இங்கிலாந்தாகட்டும் வேறு எந்த நாடாகட்டும் பெற்றுள்ள நன்மைகளை விளக்கிப்பார். அப்பொழுது இவ் வித்தியாசம் உனக்கு மிகவும் தெளிவாய் வெளியாகும்.

நீ பணமில்லாதவன் பணத்தைக் கொண்டு உன் சமூகத்திற்கோ அல்லது நாட்டிற்கோ நன்மை செய்ய உன்னை முடியாதிருக்கலாம் ஆனால் உன் முயற்சியில் உனது உண்மைஉழைப்பால் உன் நாட்டிற்கும், உன் சமூகத்திற்கும் எவ்வளவோ நன்மையைச் செய்து முடிக்க உன்னை முடியும் என்பதை திட்டமாய் எண்ணு.

சோம்பல் உன்னை ஒருக்காலும் ஆளாக்காது. செயலற்றிருப்பது உயிரற்ற நிலைமைக்கு அறிவுறு பிரயத்தனமே உயிருள்ள நிலைமையைக் காட்டும். பிரயத்தனமே உன்னை ஆளாக்கும் பிரயத்தனமே உன்னையும், உன் இனத்தவரை

யும் மேல் தூக்கும் என்பதை நம்பு அதுவே உனது வறுமைப் பிணியைப் போக்கும் மருந்து.

உனக்கேற்படும் சுகபோகங்கள் உன்னைச் சோம்பேறியாக்கும்! ஆனால் வறுமைக் கஷ்டங்களோ உன்னைப் பண்படுத்தும். உயர் நிலை பெற்ற எவரும் உலகத்தில் கஷ்டமனுபவியாதவர்களில்லை. தோட்டி முதல் தொண்டமான் வரையில் தங்கள் தங்கள் காரியங்களில் கஷ்டப்பட்டே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பறிவாய்.

உனக்கு வறுமை ஏற்பட்டது உன்னைக் கெடுக்கவல்ல உன்னைப் பண்படுத்தி, உன்னுள் அமுங்கிக் கிடக்கும் அற்புதசக்திகளை வெளியாக்கி எடுத்த காரியத்தை விடாமுயற்சியுடன் சாதித்து முடிவு பெறத் தூண்டவே ஏற்பட்டுள்ளது என்றெண்ணுவாய்.

வறுமை யென்னும் சிறு கட்டை அளிழ்த்தெறிந்து கொண்ட கருமத்தில் முன்னேறும் திறம் உனக்கில்லாமலா போய் விட்டது? இச்சிறுதடையை நீக்க முடியாது என நீ எண்ணினால் வேறு எக்காரியத்தை உன்னை செய்ய முடியும் எனக்கருதுகிறாய்? உன்னிடம் உனக்கு நம்பிக்கையில்லையா? உனக்கே உன்னிடமில்லாகிட்டால் பிறர்க்கு உன்னிடம் எவ்விதம் நம்பிக்கை ஏற்படும்? பிறர் நம்பிக்கையை நீ ஏற்படுத்திக் கொள்ளாத பட்சத்தில் உனது வறுமை நீங்கவழியுண்டா? சற்று யோசி.

வறுமை உன்னை என் செய்யக்கூடும்? முன்னேறிய மற்றவர்களை அது என்ன செய்தது! அதனால் என்ன செய்ய முடிந்த தென்பதை ஆராய்ந்தாயா?

மைசூர் சமஸ்தானத்திற்குச் சுல்தானாக விருந்த ஹைதராலியின் சரித்திரம் உனக்குத் தெரியுமா? அவன் தபால்

சேவகன் வேலையிலிருந்து தானே அதே நாட்டின் அரசு
னானது. அவனுக்கு எழுதப் படிக்கவாவது தெரியுமா? அது
வும் தெரியாதே! கல்விக்குறையும், வறுமையும் அவன்
முன்னேற்றத்தைத் தடுத்ததா? இல்லையே!

ஹைதரிடம் மந்திரி வேலையாயிருந்த பிராமணன் ஸ்ரீ
ரங்க பட்டணத்தில் பிச்சை வாங்கிக் காலம்கழித்து வந்த
பூர்ணய்யாதானே! உவருடைய முன்னேற்றத்தை அவரு
டைய வறுமைப் பிணி தடுக்க முடிந்ததா?

சென்னையை பிரிட்டிஷ்காரர்களுக்குக் கொடுத்த
'சேனப்ப நாயக்கன்' வண்ணன் வீட்டில் வறுமையில் வள
ர்க்கப் பெற்றவனல்லவோ?

மகத தேசத்தாசனாயிருந்த சந்திரகுப்தன் சரித்திரம்
உனக்குத் தெரியுமா? அவனுடைய மந்திரியாயிருந்தவரும்
அரசியில் சாஸ்திரத்தை இயற்றிய வருமான சாணக்கியர்
என்ற கௌதல்யா என்பவரின் சரித்திரம் நீ கேள்விப்பட
வில்லையா?

அரசரிமை பெற்று ஆண்டுவந்த நவநந்தர்களால் தனது
99 சகோதரர்களும் கொல்லப் பெற்றபின், சத்திரத்து 'மணி
ய கரான்' என்ற தாழ்ந்த வேலையில் தானே சந்திரகுப்தன்
அமர வேண்டியதாயிற்று. தன்னுடைய சகோதரர்களும்
மாண்டனர். அரசரிமை பெற்றிருப்பவர்களும் அவனுக்கு
விரோதமாயினர். பொது ஜனங்களுடைய ஆதரவைப் பெற
வும் தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த வைப்பாட்டியின் மகன்
என்ற குறை. இவ்விதமாய்ப் பல வேறு வகையான துன்
பங்களில் அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த சந்திரகுப்
தனின் மனம் களைத்ததா?

வறுமைபால் அவனை என்ன செய்ய முடிந்தது? அரசர்
விரோதம் என்ன செய்தது? பொது ஜனங்களுடைய
ஆதரவுக்குறைவு அவனைத் தடுத்ததா? அவன் ஏற்ற துணை
வன் யார்? சாணக்கியன் என்ற ஏழைப் பிராமணன்தான்.
பிராமணனிடத்தில் பணமில்லை. செல்வாக்குமில்லை. ஆயி
னும் மனோதிடம் என்றது மாத்திரம் இருந்தது.

சாணக்கியனே தனக்குத்தக்க உதவியைச் செய்யக்
கூடியவன் என சந்திரகுப்தன் எவ்வாறு தீர்மானித்தான்
என்பதைக்கேள். தன்னுடைய நிலையை நினைத்து வருந்தித்
தன் தகப்பனருடைய அரசரிமையை எப்படித் திரும்பப்
பெறுவது என்பதைப் பற்றியும், தன் சகோதரர்கள் 99
பேரையும் கொன்ற நவநந்தர்களையும் பழிக்குப் பழி வாங்கு
வதைப்பற்றியும் சந்திரத்தின் திண்ணையில் உட்கார்ந்து ஒரு
நாள் சந்திரகுப்தன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அச்சமயம் சாணக்கியன் என்ற சோழ நாட்டைச்
சேர்ந்த பிராமணன் ஒருவன் நீராடுதற்காக ஆற்றங்கரை
யைநோக்கிப் போய்க் கொண்டிருந்தான். போகும் சமயம்
நடக்கும் வழியில் கோரைப் புல் தூறு மேற்சொல்லிய
சாணக்கியன் காலில் பட்டுத்தடுக்கியது. அதன் காரண
மாய் அவனுக்கு நோவுண்டாயிற்று சாணக்கியனுக்குக் கோ
பம் பிறந்தது. ஆற்றிற்குப் போவதை நிறுத்தினான். எத்த
விடத்தில் புல் தடுக்கியதோ அந்த விடத்தில் உட்கார்ந்து
விட்டான்.

“என் முயற்சியில் இடையூறு செய்ய எப்படித்
துணிவு கொண்டாய்? எனக்கு இடையூறு செய்யவர்களை
நான் விடேன். எதிரியை வேறுத்துவிட வேண்டியதே
முறை” எனக்கோபத்துடன் சொல்லிக் கொண்டே சாணக்

கியன் உட்கார்ந்தான். ஓர் சிறுகோல் கொண்டு புல்லை நோண்டிச் சிறுவர்களும் தங்காத நிலைமையில் பூமியைக் களைந்து எடுத்து வெகு தூரத்தில் அப்பூண்டையும் அதைச் சேர்ந்த வற்றையும் கொண்டு சேர்த்தான்.

இம் முயற்சியைக் கவனித்து நின்ற சந்திரகுப்தன் “இவனே நான் கொள்ளும் காரியத்திற்கு தக்க துணைவன்” எனத்தீர்மானித்தான். சாணக்கியனைப் பின் தொடர்ந்து சென்று தனித்த விடத்தில் கண்டு தன் மனதிலிருந்த வற்றை வெளியிட்டான். பிறகு இருவருக்கும் நேசம் ஏற்பட்டு நவநந்தர்களைச் சயித்துச் சந்திரகுப்தனுக்குப் பட்டமும் அச்சாணக்கியன் கட்டு வித்தான் என்று சரித்திரங்கள் கூறுகின்றன.

சாணக்கியனைச் சந்திரகுப்தன் துணை கொண்டது ஏன்? எதிரி சிந்தெனினும், அதனை வேறுக்கும் குணமே! தான் கொண்ட கருமத்தை எப்படியும் சாதிக்கவேண்டியதென்ற திடமே; சிறிய இடையூறானும் அதனைக்களையவேண்டும் என்றகுணமே; பொருளையும், பெருமையையும் விட மேலானவை எனச் சந்திரகுப்தன் எண்ணினான். அதுவே நற்பலன் கொடுத்தது. சத்திரத்துச் சோற்றுக்குக் காத்திருந்த சாணக்கியனும், அச்சத்திரத்தில் கணக்கன் வேலைபார்த்த சந்திரகுப்தனும் முயற்சியால் மேன்மை யடைந்து அரசரிமை பெற்றார்கள் என்றால், உன் வறுமை உன்னை என்ன செய்யக் கூடும்?

அது போகட்டும். காலஞ் சென்ற ஜஸ்டிஸ் முத்துசாமி அய்யர் வாழ்க்கையின் ஆரம்பம் தெரியுமா? திருவாரூர் கோபுர வாயிலில் ஏற்றிவைக்கப் பெறும் விளக்கொளியில் தன் பாடங்களைப்படிக்கவேண்டிய நிலையிலிருந்தவர் என்

றறியாயோ? வறுமையின் பலம் அவரிடம் பலிதமாயிற்று?

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் திவானாயிருந்த சர். சேஷய்யா சாஸ்திரியார் இளமையில் பிச்சை யெடுத்துக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றும் நிலையில் இருந்தவரே! வறுமை அவரை என்ன செய்தது? ஒரு நாள் பிச்சைக்குப் போகாமல் விளையாடியதற்காக தகப்பன் அடித்த அடியைத்தாங்க முடியாது வெளியேறி, தானே கல்வி கற்று உயர் நிலைமையடைந்தார்.

சென்னை ஹைக் கோர்ட்டில் துவிபாஷிதரா யிருந்த கங்காதா சாஸ்திரியாருக்கு அவருடைய தகப்பன் கொடுத்த சொத்து கடன்தான் என்பதை அறியாயோ?

காலஞ் சென்ற தேசபந்து தாஸ் அவர்கட்கு அவர்தகப்பனார் வைத்துப் போன கடன் பல லட்சங்கள் என்பதை அறியாயோ?

அமெரிக்க நாட்டில் தற்காலம் கோடீஸ்வர்களாயிருப்பவர்கள் மிகவும் கேவலமான நிலைமையிலிருந்து மேல் குளம்பியவர்கள் என்பதை நீ அறிவாய். படகுதள்ளிக்கொண்டிருந்த வாண்டர் பில்ட் என்பவர் கோடீஸ்வார் ஆகவில்லையா? தோல் பதனிட்டுக் காலக்கழித்த ஆஸ்டரும் கோடீஸ்வரன் ஆனான்.

இரவல் புஸ்தகத்தை அடிப்பு வெளிச்சத்தில் படித்துக் கல்வி கற்ற லிங்கன் அமெரிக்க நாட்டு பிரிசிடெண்டானான் கற்பலகை வாங்க வழியில்லாமல்தான் வேலை செய்யும் மமமட்டியின் இலையில் சுண்ணாம்புக் கட்டி கொண்டு எழுதிப் பழகினான்! வறுமைபிலை இவர்கள் மயங்கினார்களா?

வறுமையே ஒருவனுக்கு அணிகலம், வறுமையிற்செம்மையுடையமையே எவற்றினும் மேன்மையுடையது. வறு

மையின்காரணமாய் ஒருவனது உயர்நோக்கம் மாறலாமா? குறுகிய எண்ணங்கள் நீ கொள்ளலாமா? உன் உழைப்பைக் கைவிடலாமா?

இன்மை யிடும்பை யிரந்து தீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்

எனப்பொய்யா மொழிப் புலவர் கூறியுள்ளதைமறக்கலாமா?

நமது தாய் நாட்டினின்றும் தென் ஆபிரிக்கா, பர்மா, மலேயா, இலங்கை, பீஜி முதலிய நாடுகளுக்கு வறுமையின் கொடுமையால் விற்றட்டப்பெற்று வயிறு பிழைக்கச் சென்ற வர்களில் அநேகர் உயர் கிலைமைக்கு வந்திருப்பதை இன்றைக்கும் நீ காணலாம். அவர்களது வாழ்க்கையானது உனக்கோர் படிப்பினையாக விருக்கலாகாதா?

ரங்கூன் மதுரைப்பிள்ளை பிறகியில் பணக்காரரா! ரங்கூனில் ராஜா பட்டம் பெற்ற தனவந்தர் ரெட்டியார் சாதாரண தொழிலாளியாய் அங்கு சென்றவர் தானே!

பீஜியில் சமீபகாலம் வரையில் இந்தியப் பிரதி நிதியா ய்ச்சட்ட சபையில் ஸ்தானம் வகித்த பத்ரி மகராஜின் கதைதெரியுமா? 5 வருஷ ஒப்பந்தத்தின் பேரில் கூலி வேலை செய்ய அந்நாட்டிற்குச் சென்ற அடிமைகளில் ஒருவர் தானே!

இலங்கைத் தோட்டங்களில் கூலிவேலை செய்ய வந்தவர்களில் அநேகர் சொந்தத் தோட்டக்காரர்களாகி உயர் கிலைமை பெற்றிருக்கவில்லையா?

கொழும்பில் கோடெஸ்வார் என்று கருதப்பெறுந் ஹாஜி உம்பிச்சியவர்கள் இலங்கைக்கு வந்தகாலத்தில் எவ்வளவு முதல் கொண்டுவந்தார்? இரண்டு நாள் சாப்பாட்டிற்கும்

அவர் கையில் பணம் இருந்திருக்குமோ வென்றசந்தேகம் எமக்குண்டு.

இலங்கை உளுங்கை என்னுமிடத்தில் மொச்சைக் கொட்டைச்சுண்டல் விற்று வந்த மரியாப்பிள்ளையின் செல்வம் எவ்வளவு என்பதை நீ அறியாயோ! அவருடைய இனத்தவர் சிதம்பரம் பிள்ளை 15 சதத்திற்குக் கூலிவேலை முதலில் செய்தவர்தானே.

நானு ஓயாவுக்கும் பட்டிப்பளைக்கும் இடையே இருப்புப் பாதை போட்டகாலத்தில் தண்டவாளம் தூக்கிய வடு என் தோளில் இன்னம் உண்டென்று சொல்லும் நண்பர் பாப்பு ரெட்டியாரதுதற்கால நிலைமையைக்கண்டு பெருமைகொள்ளாதவர்பாரா? சிறு வயதில் வறுமையால் பீடிக் கப் பெற்று அந்நிய நாடுகளில் கூலிவேலையாவது செய்து வயிறுபிழைக்கலாம் என்று வந்த இவர்கள் கல்வியில்லாதிருந்தும், பெரும் உதவி செய்யக்கூடிய உறவினர் உற்றார் இல்லாதிருந்தும், தங்கள் தங்கள் பொது அறிவாலும், நற்குண நற்செய்கைகளாலும் கொண்டகாரியத்தைச்செவ்வனே செய்து முடிக்கவேண்டும் என்ற உண்மை உழைப்பாலும் அவரவர்களது ஆயுட்காலத்திலேயே பெரும் நிதியைப் பெற்றிருக்கிறதைக்கண்டாகிலும் நீ ஊக்கம் பெறலாகாதா?

வறுமையால் பீடிக்கப்பெற்ற இவர்களது சரித்திரங்கள் தமிழ் வாலிபர்களுக்குப்புதிய உணர்ச்சியைக்கொடுக்கும் என்பதற்கையமில்லை. வறுமை என்னும் எதிரிக்கு நீ ஒடி ஒளிக்க எண்ணுவாயாகில் நீ ஓடும் இடமெல்லாம் அது உன்னைத்தேடிவந்து உன்னுடைய முற்போக்கைத்தடுக்கும் என்றறிவாய். அது உன் சீரைக்குலைக்கும். உன்னை அடிமை

யாக்கி, மானிடப் பிறவியெடுத்தும் பூச்சிப்புழுக்களைப்போல் உன்னை மறைத்து விடும்.

வறுமைப் பிணியினின்றும் நீங்கு என்று சொல்வதால் நீ குபேராகவேண்டும். எனச்செவ்வதல்ல. பணக்காரர் என்றழைக்க இவ்வளவு பணத்தான் தேவை யென்பதற்கேர் அளவில்லை.

சூயஸ்கால்வாயை அந்நியர் வாங்கப்போகிறார்கள் என்பதைக்கேட்டு நடுங்கிய பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டாருக்குத் கோடிக்கணக்கான தொகையை 6 மணி நேரத்தில் கொடுத்துத் தவிப்பவரும் பணக்காரர் தான்! 1000, 10000 ரூபாய் வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கல் வாங்கல் செய்து வருபவரும் முதலாளிதான்!

“வருமையை நீக்கு” “வறுமைபுடன் போராடு” வறுமையினின்றும் தப்பிக்கொள் என்றால் பணக்காரனாகு என்பதாகாது. ஆசைக்கோர் அளவில்லை. 1000 பெற்றதும் 10000 கிடைக்கவில்லையே என்ற வருத்தம் உன்னைப்பிடித்துக்கொள்ளும்.

லட்சம் பத்து லட்சம் ஆகவில்லையே என இரவு பகலய்க்கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார்களை நாம் தினந்தோறும் பார்க்கிறோமல்லவா? வறுமையில் இருக்குங்காலத்தில் கடவுள் ஞாபகம் உனக்குத்தினந்தோறும் உண்டாகும், உற்றார் உறவினர்களைக்கொண்டாடுவாய். சியாயம் பேசுவாய் உண்மையாய் நடக்கமுயலுவாய்.

உனக்குப்பொருள் என்னும் பேய்பிடிக்குமானால், உனது பழய நிலையை மறப்பாய். உற்றார் உறவினர்களையும் தேடாய். உன் தகப்பனையும் “என் வீட்டுப்பண்ணையாள்” என்

று சொல்லத்துணிவாய். ஏழைகளைக் கேவலமாய் நடத்த எண்ணுவாய். உனக்குப்பொருமை மேலிடும். உலகத்தார் உன்னை இகழவும் இடம் கொடுக்கும்.

ஒருவனுக்குப்பொருள் வேண்டுவது அவசியந்தான். அவனவனுடைய வாழ்க்கை லட்சியத்திற்கு எவ்வளவுதேவையோ அவ்வளவிற்குத்தாற்போதுமானதாகும்.

பொருள் பெறுவது ஒருவனுடைய வாழ்க்கையின் லட்சியமல்லவென்பதைத்திட்டமாய் நம்பு.

“பொருளில்லார்க்கிவ்வுலகமில்லை” என்ற உலக வசனம் தற்காலச்சட்டமாயிருந்து வருகிறது. பொருளில்லார் எவ்வளவு உயர் நோக்கமுடையோராயினும் உலகத்தார் அவர்களைப்பொருள் படுத்துவதாக எண்ணக் கூடவில்லை.

வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற்றானால் இல்லையா என்பதை அவனவன் லட்சியத்தைக்கொண்டே முடிவு செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவ்வாறு இருக்க, அவனவன் தேடிவைத்த பொருளைக்கொண்டே உலகம் அளவிடும் மனோபாவத்தில் தற்காலம் இருந்து வருகின்றது. என்ன பாவம்!

லட்சியம் எதுவாயிருப்பினும் அந்தந்த லட்சியத்தையடைய வறுமையோர் தடையாயிருக்காது என்ற உறுதி ஒவ்வொருவர் மனத்தும் ஏற்படவேண்டியதவசியம்.

“உலகம்போற்றும் உத்தமரைப்பார்”

4 வது — அத்தியாயம்

ஊக்கமுடையோன் ஆக்கமுடையான்!

உடைய வென்படுவ தூக்கமில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. — வள்ளுவர்

“தொல்லைகளோ பலவுண்டு. செய்யப்புகும் காரியங் களுக்கு இடையூறுகளோ அனேகம். பிறர் உதவியோ கிடையாது. பொருளில்லை, என்செய்வேன்” என்று ஏங்கி நிற்கும் வாலிபர்கள் அநேகரை நீ காணலாம். அக் கூட்டத்தவருள் நீயும் ஒருவனே! உனது மனோ நிலைமை மேற்சொல்லியவாறு இருக்கும்வரையில் நீ முன்னேறவ தெப்படி? தொல்லைகளிருக்கின்றனவா? இருந்தால்தான் என்ன?

யாருக்குத்தான் தொல்லைகள் உலகத்தில் இல்லை? உயர் நிலையில் இருப்பவன் இவன், தொல்லையில்லாதவன் இவன் என நீ யாரைக் கருதுகிறாயோ அவனைத்தனியே அழை த்து “உனது நிலை எப்படி?” எனக்கேள். அவன் அவிழ் க்கும் தொல்லைமூட்டைபைக்கண்டு நீ ஓடாமல் இராய்- அதுபோகட்டும்; இடையூறுகள் எதிர்ப்படுகின்றன என் கிறாய்.

அது ஏற்படுவது இயல்புதானே? உலக வாழ்க்கை யே இடையூறு நிறைந்ததுதான். இடையூறுகள் இல்லா விட்டால் நீ பண்படுவதெப்படி? உன் சக்தி வெளியாவ தெப்படி? உன் மனம் திடப்படுவது எப்படி?

“உதவி செய்பவர்களில்லை” என்கிறாய். யார் உதவி உனக்குத்தேவை? கடவுள் உதவியைவிட வேறு உதவி யும் நீ தேடலாமா? கடவுள் எங்கும் நிறைந்தவர். அள வில்லா அன்புகொண்டவர். உன் அருகிலேயே எப்பொ முத்தம் இருக்கிறார். உன் உள்ளும் இருக்கிறார் என்ப தை உணர்வாய். உண்மையாயும் நன்மையாயும் நீ நடப் பாயாகில் அவர் உனக்கெப்பொழுதும் உதவியே செய் வார். அவர் செய்வார் இவர் செய்வார் என்று, பொய் வேலைகள்செய்ய எண்ணுவாயாகில் உனக்கு மனித பல மும் இருக்காது; தெய்வ பலமும் இருக்காது என்பதை யுணர்.

உன் நன்மையிலும், உன் முன்னேற்றத்திலும் அநி கக் கருத்துகொள்ளவேண்டியவர்கள் உன்னைவிட வேறு யாராவது இருப்பார்கள் என எண்ணுகிறாயா? அவ்விதம் எண்ணுவாயாகில் உன்னைவிட முட்டாள் வேறு ஒருவரும் இல்லை.

பிறர் உதவியை நாடிநிற்கும் ஒருவன் தானாக ஒரு காரியத்தையும் சாதித்துமுடிக்க முடியாது. செய்கருமத் தில் முழுநம்பிக்கையும் முழுமுயற்சியும் எவனுக்குள்ளதோ அவனுக்கே தெய்வம் முன் அணியில் வந்து உதவிசெய்யும்.

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும் — வள்ளுவர்

சோம்பேறிகளுக்கும் பயங்கொள்ளிகளுக்கும் கடவு ளது கருணை ஏற்படாது என்பது திண்ணம். முயற்சி யே உன் அபிவிருத்திக்கு வித்து. இதனுட்தான் வீரமும் வலிமையும் சுறக்கும். உன் கருமத்தை நீயேசெய். பிறர் செய்யும்படி விட்டால் உனக்கேற்படக்கூடிய அக்கரையும்

குறையும். உன் வழியேயல்லது பிறர் வழியே பின் தொடர்ந்து போக நீ எண்ணுவாயாகில் அவருக்கு நீ அடிமையாக வேண்டியதே! உன்மனம் விருத்தியடையாது. வலிவடையாது.

“தங்களை மதித்துத்தங்களையே பின் தொடர்ந்து செல்லும் ஜனம் வாழ்வடையும்” எனச்சுத்தவீரனான நப்போலியன் சொல்லியுள்ளான். தன்னை மதிக்காத ஜாதி அடிமை ஜாதியே. அவ்வண்ணம் மாறும் வரையில் அவர்கள் அடிமை வாழ்க்கையிலேயே இருக்கவேண்டியவர்களாவார்கள். இதுவே உலகமறிந்த உண்மை.

பிறனால் ஆளப்பட்டு வாழும் வாழ்க்கை எவ்விதமுள்ள சாயினும் அது நன்மையுள்ளதல்ல. அவனவன் மனோ நிலையே அவனைவனது வாழ்க்கையை உயர்த்துவதும் தாழ்த்துவது மாயிருக்கும் என்பதையுணர். கொடுங்கோல் அரசனுடைய அதிகாரத்தின் கீழிருக்கும் ஜனங்கள் மிகவும் துன்பமடையினும் அந்நாட்டிலிருக்கும் அடிமைக்கடிமையானவரையும் அது அதிகமாய்ப்பாதிக்காது. ஆனால் அவ்வடிமையின் அறிவின்மையும் தூர்க்குணமும், அவனை அதிகமாய்பாதிக்கும் என்றுணர்.

பிறர் உதவிக்காக நீ காத்திருப்பாயாகில் உன் வாழ்க்கை கீழ்நோக்கிப்போவதாகும். உன்னிடம் காணப்பெறும் ஊக்கமேபிறனுக்கும் தூண்டுகோலாயிருக்கும். அவனையும் ஊக்கமுள்ளவனாகச்செய்யும். நீ பயங்கொள்ளியாயும் சோம்பேறியாயுமிருந்தால் உன்னைப்போல் உன்சமூகத்தில் பலர் தோன்றுவார்கள். அதனால் உன் சமூகம் ஓர் சோம்பேறிச் சமூகமாகமாறும். நீ சோம்பேறியாவதால் நீ மாத்திரம் கெடுவழி செல்வதாக மதியாதே. உன் சமூகத்தையும் படுகுழியில் வீழ்த்துவாய்.

கைப்புள்ள மருந்து வியாதியைக்கொன்று பின்னே சுகம்தருவதுபோல் உன் முயற்சிகளில், நீ முன்னேறும் வழிகளில் ஏற்படும் இடையூறுகளும், தடைகளும், உன் முயற்சிக்கு அனுகூல சாதனங்களாகும் என்பதை நம்பு.

உன்னைப்பண்படுத்தி உயர்த்தச் செல்வமும் சுகமும் வேண்டுவதில்லை. அது உண்மைபல்லவாயின் உன்னைவிடக் கேவல நிலைமையில் இருந்தவர்கள் எவ்வளவோ மகோன்னத திசைக்குவந்திருப்பதை நீ காணமுடியாது. முன்னேற வேண்டுமானால் உன் மனதைத் திடப்படுத்திப்பாடுபட நீ கச்சைக்கட்டிக்கொண்டு விடாமுயற்சியுடன் வெளிக்கிளம்ப வேண்டும்.

உன் வாணலில் செயல் ஒழிந்திருக்கக் கூடியகாலமேயில்லை. பால்யப்பருவத்திலும் அகன்பிறகும் சரி, அகமும் புறமும் முயற்சித்தேதீரவேண்டும். முயற்சியாமல் தீராது.

புற முயற்சிக்கும் மேலானது அகமுயற்சியே! உலக வாழ்க்கையானது ஓர் பிரயாணம். ஒவ்வொருவரும் பிரயாணிகள். பிரயாணத்தில் மேல் செல்லச்செல்ல குளிரும் அதிகம். இக்குளிரே ஆக்மாவைப்பீடிக்கிறது. இக்கனின்றும் தப்பிக்கும் திடத்தை அகமுயற்சிகொடுக்கும்.

அகமுயற்சியுடன் பிறர் உதவியும் அவசியமெனத் தோன்றலாம். அகமுயற்சியுள்ள உலகச்சுப்பிறர் உதவி நீ தேடாமலே கிடும். அக்கவலை வேண்டாம். உன்னிடம் விருத்தி செய்து கொள்ளவேண்டுவது முயற்சிவையாக்கியமே! அதுவே உன்னை உயர்த்தும். அது கிள்ளாமையே உன்னைத்தாழ்த்தும்.

பிறர் பார்த்து ஆனந்தித்துக்கொண்டாடுப் படியான உனது வாழ்க்கைக் கோபுரத்திற்கு அஸ்திவாரம் அதுவே.

உழைப்பின்றி நாகரிகம் என்ற கோபுரம் ஒரு அடியும் உயர் த்தப்படவில்லை என்றுணர் வாய்!

சோம்பேறிக்கு உழைப்பு ஓர் நஞ்சாகக்காணப்பெற லாம். உழைப்பு ஒவ்வொரு மனிதனுடைய கடமை என் பதை உணர்வாய். அதன் மூலமாய் கடவுள் கடாட்சமும் கிட்டும். உழைப்பென்னும் பாடசாலையிலேயே நீ உயர்தா உலக ஞானம் கற்கமுடியும் என்பதை அறிவாய்.

உழைப்பின் பலத்தால் செய்து முடிக்கமுடியாத காரி யம் உலகத்தில்கலை. கைப்பாடுபட்டு நித்திய ஜீவனம் செய்த சாமான்ய குடும்பத்தில் பிறந்தவர்கள் அவ்வாறு உழைப்பின் பலத்தால் வியாபாரம், கைத்தொழில், கல்வி கேள்வி, மற்று முள்ள லௌகிகவிஷயங்களிலும், மகோன்னததிசையை அடைந்திருப்பதைச் சரித்திரங்களில் காணலாம்.

நீ எடுத்த கருமத்தை விடாமல் முயற்சித்து வருவா யானால் அது கைகூடாமற் போகாது. சரிவா முயற்சித் துக் காரியத்தை முடிக்க முடியாமற்போன சோம்பேறிகள் தெய்வத்தின் பேரில் பழிசமத்துவதைக்காண்பாய்.

தெய்வத்திற்குக்கண்ணில்லை யென்பார்கள். தெய்வத் தைத்தூற்றுவது மிகவும் சலபமானவேலை. அது எதிரில் வந்துகேள்விகள் கேட்காது என்பது திட்டம் போலும்!

மனிதனைப்போல் தெய்வம் கண் கெட்டதல்ல. கப்ப லைச்செலுத்த முயலும் மாலுமியின் பட்சம் காற்றும் அலை யும் இருப்பதுபோல் உண்மையான முயற்சியுடன் எவனொ ருவனிருக்கிறானோ அவன் பட்சமே தெய்வம் நிற்கும் என் பது நிச்சயம்.

சாதாரண அறிவு, உண்மை உழைப்பு, கருத்து, விடா முயற்சி, போன்ற குணங்களே ஒருவனுக்கு வெற்றி கொடுக்

கக்கூடியவை. மகா மேதாவியாக விருக்கவேண்டு மென்ப தில்லை. எடுத்தகாரியத்தைச்செய்து முடித்தவனே புத்தி சாலியென உலகத்தார் கருதுகிறார்கள். இதுவரை பெருங் காரியங்களைச் சாதித்திருப்பவர்கள் சாமான்யர்களாயிருந்த வர்கள் என்பதை நீ சரித்திரங்களினின்றும் அறியக்கூடும்.

“புத்தி சாமர்த்தியம் என்றதற்கு முயற்சித்திறம்” என்று ஒருவர் பொருள் கூறியுள்ளார். முயற்சிக்க முயற்சி க்கத்தென்றல் முத்திப் பெருங்காற்றுவது போல் ஒருவனு டைய சாமான்ய புத்தியும் முதிர்ந்து சாமர்த்திய புத்தியா கிறது என்பதறிவாய்.

உன்னைச்சாமான்ய புத்தியுடையோனாயும், பிறனைச் சாமர்த்திய புத்தியுடையோனாயும் கடவுள் செய்து விட் டார் என்று ஒருபொழுதும் நீ நினையாதே! நீ பெரும் புத் திசாலியாகவில்லையானால் அது உன் குற்றமேயல்லாது பிறர் குற்றமல்ல. தெய்வகுற்றமும்ல்ல. உனது உழைப்புக் குறைவும், ஊக்கக்குறைவுமேயாகும் என்பதை நம்பு.

“நான் நித்தம் நித்தம் அவற்றைச்சிந்தித்தவண்ண மாகவேயிருந்துகண்டறிந்தேன்” என்று உலகம் போற்றும் நியூட்டன் என்ற தத்துவ சாஸ்திரியார் சொல்லியுள்ளார். பூக்கிரகசக்தியென்பது நியூட்டன் கண்டுபிடித்த பிறகா ஏற் பட்டது? அச்சக்தியானது சிருஷ்டிகாலம் முதல் இருந்துவ கிறதெனினும் அத்தகையசக்தி யொன்றிருக்கிறதென்ப தைக்கண்டறிந்து உலகத்தாருக்குச்சொல்ல நியூட்டன் பிற க்கவேண்டியிருந்தது!

நியூட்டனை விடப்புத்திசாலிகள் என்று கருதப்பட்ட வர்கள் அக்காலத்தில் இருந்தார்கள் தானே? நியூட்டன் பார் க்கும் வரையில் மரங்களினின்றும் பழங்கள் வீழாமலாவிருந்

தன? பழங்கள் வீழ்வதையும், மேல்எறிந்த கற்கள் மறுபடியும் பூமிக்குவருவதையும் எல்லோரும் பார்த்து வந்தவர்கள் தானே? ஆனால் நியூட்டன் மாத்திரம் இவ்விஷயத்தைப் பற்றி ஆராயவேண்டியதேன்? அவர் வெகுகாலமாய் மேல்எறிந்தவஸ்துக்கள் கீழேவரவேண்டுவதேன் சாமான்களுக்கட்ப்புற என்பது எப்படி ஏற்பட்டது என்று சிந்தித்துச் சிந்தித்து வந்ததன் பலனாய் பூமியிடம் ஓர் கிரகசக்தியிருக்கவேண்டும் என யூகித்தார். அதன் பிறகே பெரிய நியூட்டன் என்றபட்டமும் அவர்பெற்றது!

“பல விஷயங்களிலும் சோர்வில்லாமல் சிந்தை செலுத்திவர, பின்னும் சிந்தனை செய்யக்காரணம் ஏற்பட்டது. இவ்விதமே சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கோழி அடைகாப்பது போல் என் மனம் சர்வசிந்தனை சக்தியுடன் விஷயங்களிற் படிந்தது” எனத்தான் பெரும் தத்துவ ஞானியானதைப் பற்றிச் சொல்லுங்காலத்தில் “கெப்ளர்” என்பவர் கூறியுள்ளார்.

மகாபுத்திமான் எனக்கருதப்படுவோனுக்கும், சாமான்யபுத்தியுடையோன் எனக்கருதப்படுவோனுக்கும் வித்தியாசம் மிககுறைவு என்பதை எண்ணு. வேறு எவ்வித உதவியுமின்றித் தான் ஏற்ற தொழிலில் உழைப்பும், விடாமுயற்சியும் கொண்டு அநேகர் அடைந்த அபூர்வ பலன்களைக்கண்டு, பிறர் புத்தி சாமார்த்திய மென்றும், தெய்வகடாட்சமென்றும் சொல்லத்தொடங்குகிறார்கள்.

தன்னிடம் இல்லாத பிரத்தியேகசக்தியைக் கொண்டு ஒருவன் முன் நேறினான் என்றெண்ணாதே! “என் மனம் தேன் கூடு போலுள்ளது. அதில் தீரா இரைச்சலும், காண்பவர்கண்ணுக்கு எல்லாம் ஒன்றோடொன்று மயங்கிய தோ

ற்றமும் நிறைந்துள்ள தெனினும், அது குறைவில்லாமல் கிரமமாய் வகுத்துக் கிரமமாய் அமைகப் பெற்றிருக்கிறது” என்று ஜான் ஹன்டர் என்பவர் கூறுகிறார்.

உனது லட்சியமாகக் கொண்டு நீ சாதிக்க வேண்டுவது யாதெனில், எவ்வித பாடுகளையும் தாங்கிப் பெறுமையுடன் உழைக்கப்பயிலுவதே யாகும். இப்பயிற்சி உனக்கிருந்தால் உன்னை சாதிக்கமுடியாதொன்றுமில்லை என்பதை யுணர்வாய்.

இது போதும் என ஓர் காரியத்தைச் செய்து அறைகுறையாய் விட்டுவிடாதே! அதனையே செய்து செய்து களைத்தேறவேண்டும். “சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்” என்பதை நீ கேட்டிலையோ?

நர்த்தனம் செய்யும் கணிகைப் பெண்கள் தங்கள் தொழிலில் தேர்ச்சியடைய எவ்வளவு சிரமப்பட்டுப்பழகுகிறார்கள் என்பதை நீ அறியாயோ! பழகியபிழகாவது அவர்கள் அதனைப்பழகுவதை விடமுடியுமா? முடியாது. ஒவ்வொரு நாளும் தங்கள் தங்கள் பழக்கத்தை இடைவிடாது செய்து வரவேண்டியவர்கள் என்பதை மறக்காதே!

“தங்களியோனி” என்னும் நடன மாது, தான் தினந்தோறும் நாடக மேடையில் நடிக்கவிருக்கும் நடனங்களைக் காலையில் தன் தகப்பனிடத்தில் நடித்துக்காட்டிப்பழகி வருவாள். இரண்டு மணி நேரம் மிகவும் கடுமையாய் ஆட்டம் பழகி வருவளாம். அவ்விருமணி நேர நடனத்தில் அவளது அங்கமெல்லாம் நோக வியர்த்துக் களைத்து மூர்ச்சித்துப் போவாளாம். பிறகு அவளைத்தூக்கிச் சென்று, களை யாற்றி உயிர்ப்பிப்பார்களாம். இதுதினந்தோறும் அவளது வாழ்கையில் நடை பெற்ற சம்பவம். அக்காரணத்தாலே

யே அவள் பெரும் புகழ் பேற்றாள் என்பது மிகையாகாது.

எக்காரியத்தின் பலனும் உனக்கு உடனே கிட்டாது. நல்ல தோற்றம் ஏற்படக்கொஞ்சம் நாட்கள் செல்லும். கொண்டதும் பலன் கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம் கொள்ளாதே! இவ்வேக்கமானது உன்மனதை ஒடித்து, உன் கருமத்தை தோல்வியாக்கும்.

“பத பதைப்பில்லாமல் பொறுமையாயிருந்து காரியங்களைச் சாதிக்கும் வகையறிவதே உன் காரியசித்திக்கு ஓர் இரகசியம். வித்திட்டுப்பண்படுத்தினால்லவோ வினைவு அறுக்கலாம். விதைத்த தானியம் முளைத்துப் பலன் கொடுக்க நாட்கள் செல்லுவது சகஜந்தானே!

பதநாமல் நின்று பொறுத்திருக்கப் பழக மனுஷர் சந்தோஷமாய் உழைக்க வேண்டும். உழைப்பில் பலன் உண்டாகவும், பலம் உண்டாகவும் சந்தோஷம் ஏற்படவேண்டியது அவசியம்.

தாங்கள் செய்யும் காரியங்களின் பலனைக்கூடிய சீக்கிரம் அனுபவிப்போம், காண்போம் என்ற சந்தோஷம் பொது நலத்திற்காக உழைப்பவர்கட்கில்லை. இத்தாமதத்தினால் எடுத்த கருமத்தைப் பலர் நடுவில் கை சோறவிடுகிறார்கள்.

எடுத்தகாரியம் கைகூடவேண்டும் என்ற ஆசை ஒருவனுக்கு ஏற்பட்டாலன்றி மீண்டும் மீண்டும் உழைக்க அவனுக்கு மனம் வராது. ஆசையை இழந்தால் அவனுக்கு நிவர்த்தியே யில்லை. ஆசையை விட்டவன் ஒருநாளும் உழைக்க மாட்டான்.

ஒருவனுக்குச் சாத்யமான காரியம், பிறனுக்கும் சாத்யமானமென்பதை நம்பு. பிறர் உதவியில்லாமலும் பொருள் உதவியில்லாமலும், எவ்வளவு பேர் தங்கள் தங்கள் வாணாட்களில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்கவனி. அவர்களுடைய சரித்திரங்களை விடாமற் படித்துப் பார்.

“நான் வெற்றி பெறுவேன்” என்ற திடசித்தத்துடனும் உண்மையான உழைப்புடனும் நீ வெளிக்கிளம்பினால் நீ ஒருக்காலமும் பின்வாங்கமாட்டாய்.

ஊக்கமுடையோனையே மனிதன் எனக்கருதலாகும். ஊக்கம் விட்டவன் உயிர்வாழ்வானல்லன்.

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையடி தில்லார்
மாமகக ளாதலே வேறு
என்னும் வள்ளுவர் வாக்கினை மறவாதே

5-வது — அத்தியாயம்

உண்மை நீங்கத் திண்மை நீங்கும்.

கெடுவல்யா நென்ப தறிகதன் நெஞ்சு
நடுவொரீஇ யல்ல செயின். — வள்ளுவர்.

“கண் கண்டதைக் கைசெய்யும்” என்பது உலக வசனம். செவியால் கேட்டறிவதைவிடக் கண்ணைக் கண்டறிவது சுலபம். அதுவே மனித இயற்கை. புஸ்தகங்களில் படித்தறிவதைவிட அவற்றில் சொல்லப்பட்டவற்றை நேரில் காண்பதால் ஒருவன் நல்லபலன் அடையமுடியும்.

ஆகவே, உலக வாழ்க்கையில் நீ மேன்மையடைய வேண்டியிருந்தாலும் சரி, உன் சந்ததியார்கள் மேன்மையடையவேண்டியிருந்தாலும் சரி, உன் சமூகத்தினரோ அல்லது உனது நாட்டினரோ மேன்மையடையவேண்டியிருந்தாலும் சரி, உனது உண்மை நிலையைக் கைவிடாதே! உன் வாழ்க்கையை புனிதமாய் நடத்து. அதனால் நீயும் தூய்மையடைவாய்; உன்னைப் பின்பற்றுவோரும் தூய்மையடைவார்கள்!

பச்சிலைகளில்வாழும் பூச்சிகள் பச்சை நிறமுடைய வையாகின்றனபோல் உன்னைச் சூழ்ந்திருக்கும் சிறுவர்களும், வாலிபர்களும், உனது வாழ்க்கையையே தங்களது வழிகாட்டியாக ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடும். அவ்விதம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற திட்ட எண்ணம் அவர்களிடத்தில் ஏற்படாவிட்டாலும், உனது வாழ்க்கையைக் காணக்காண அவர்கட்குத்தெரியாமலேயே

உனது பழக்கங்களும் அவர்கட்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை நம்பு.

பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளைப்பழக்குவதை விட வீட்டில் பழகுவதை அவசியம் கவனிக்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களில் பாடங்களைக்கற்றுப் பழகிப்போதிலும் வாழ்க்கையின் ஒழுக்கங்களை நிதர்சனமாய் பிள்ளைகள் வீட்டில் தான் காண்கிறார்கள்.

பிள்ளைகளிடத்தில் எல்லாக்குணங்களும் உற்பத்தியாவதற்கு இதுவே மூலமாகும். நல்லதானாலும், கெட்டதானாலும், வீட்டுப்பழக்கங்களினின்றும்ே சிறுவர்களுடைய வருங்கால வாழ்க்கைக்கான, நீதி, தக்துவம், முதலியன யாவும் ஏற்படவேண்டியவை யாயிருக்கின்றன என்பதைக் கவனி.

இல்லத்தினின்றும்ே இராச்சியம் உற்பத்தியாகின்றது! ஜனங்களைப்பற்றிய பொது அபிப்பிராயமும் அவாவர்களது குடும்ப வாழ்க்கையைப் பொறுத்தே யிருக்கிறதென்பதையறிவாய். குடும்ப வாழ்க்கையில் ஒருவன் எவ்விதம் நடந்து கொள்ளுகிறானோ, அதுபோலவே அவனது பொது வாழ்க்கையிலும் நடந்து கொள்வான் என்பது உலகத்தார் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம்.

குடும்பம் என்னும் சிறு இராச்சியத்தில் ஒருவனுக்கு ஏற்படும் பாஸ்பரவாஞ்சை, சகோதர உணர்ச்சி, பூததையை பச்சாதபம் போன்ற பெருங்குணங்கள் அவனுடைய பொது வாழ்வினும் பரிமளிக்கும் என்பதையறிவாய்.

உன் சகோதரன், உன்தாய் தந்தை, உன் உற்றார் உறவினர் முதலியவர்களிடத்தில் நீ காட்டும் ஜீவகாருண்யமே சிறுகச் சிறுக உன்னிடம் விருத்தியடைந்து உன் சமூகத்

நினர் யாவரையும் உன் சகோதரர்களைப்போலும், உன்னைப் போலும், நேசிக்கும் குணம் உன்னிடம் ஏற்படலாகும்.

பல சகோதரர்களுக்கிடையே பிறந்துள்ள ஓர் குழந்தையைக்கவனி. தாய்க்கு ஒரே பிள்ளையாய்த்தனித்து வளரும் குழந்தையையும் கவனி. இவ்விருகுழந்தைகளிடமும் ஓர் தின்பண்டத்தைக் கொடுத்துத் திரும்ப அதனைக்கொடுக்கும் படிக்கேள். கேட்டால் கொடுக்கவேண்டும் என்ற பழக்கமும், உணர்ச்சியும் எக்குழந்தையிடம் இருக்கும் என்பதைக்கவனி! தனித்து வாழும் குழந்தையிடம் இதனைக் காண்பதரிது. தன்கையிலுள்ளதைத்தானே யனுபவிக்கும் எண்ணம் இக்குழந்தை யிடமே காணலாம். ஏனெனில் சகோதரன் என்பதை அது அறியாது. சகோதர வாஞ்சை என்பதும் அதற்கேற்படாது. பிறர்க்குக்கொடுத்துத்தானும் அனுபவிக்கவேண்டும் என்ற குணமும் அதனிடம் உண்டாவதில்லை. தொட்டிற் பழக்கம் சுகொடுமட்டும் என்பதற்கேற்ப சுயநலத்திலேயே அக்குழந்தை வளர்ந்து காங்கழிக்கும்.

ஓர் சமூகத்தினரின் குணங்களும் குழந்தைகளின் குணம் போலுள்ளவைதான். சிறு தீவில் பிறந்து வளர்ந்து விசால உலகத்தில் கலந்து பழகாத சமூகத்தினரின் நோக்கமும் லட்சியமும், குறுகியதாகவும், பிறர் தேட்டம் யாவற்றையும் தமதாக்கிக்கொள்ளும் குணமுடையதாகவும், வீண் பெருமையுள்ளதாகவும் மிருப்பதைக் காண்பாய்.

நீ தன்னந்தனியே வாழ்பவனல்ல. உன் வாழ்க்கையுடன் பிறர் வாழ்க்கைப் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதைக் காண்பாய்! உனது வாழ்க்கையில் உண்மை நெறிகளை நிதர்சனமாய்க்காட்டுவாயானால், அதனால் பிறர்திறந்துவதும் எனி

தாகும் என்பதை ஒருக்காலும்மறவாதே. நீ ஏற்கும் தீயவழக்கங்கள் உன்னை மாத்திரம் கெடுப்பதன்று. உன் சந்தையார் சளைக்கெடுக்கும். உன் சமூகத்தினரை அழிக்கும் ஆறாப்புண்ணாகும் அது. ஏனெனில் சமூகம் எனும் சரீரத்தில் நீ ஓர் உறுப்பு.

மனித சரீரத்தில் ஓர் புண் ஏற்பட்டு அது புறையோடு மாறால் அவ்விஷம் சரீரமுழுவதும் பாவி உயிராக்கே ஆபத்தை விளைவிக்கும். ஆகவே, உன் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் விஷம் உன் சமூகத்தினருள் பாவி அவர்களையும் கெடுத்து விடும் என்பதைபுணர்வாய்.

பிறர் நன்னெறியில் நடந்து வரும் சமயம் என் தூர் வாழ்வு என்ன செய்யும் என்று கேட்காதே! ஓர் குடம் பாலைக்கெடுக்க சிறுதுளி புளியிருந்தால் போதாதா? இப்புளி அப்பாலில் கலக்கப்படாமல் தடுக்கப்பட்டால் அன்றி அப்பால் கெட்டுத்தானே போகும்? உனது தூர்வாழ்க்கை உன் சமூகத்தை அதுபோல் நாளடைவில் கெடுத்துக் கொண்டே வரும் என்பதை ஒருக்காலும் மறக்காதே.

உன் சமூகத்திற்கேற்படும் நற்பெயரிலோ, கெட்ட பெயரிலோ உனக்கும் ஓர் பகுதியுண்டு. சமூகத்தைத் திறுத்த நான் வாவில்லை என்று செல்லாதே. சமூகத்தைத் திறுத்துபவரும் சரி, கெடுப்பவரும் சரி, பள்ளிக்கூடங்கள் வைத்துச்சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டிய ஆவசியமில்லை. சிலர்பலர் தங்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் காரியாறிகளை நிதர்சனமாய் நடத்திக்காட்டுவார்களானால், அவர்களைச் சுற்றிலுள்ள சமூகத்தினரிடத்தில் அவர்களது வாழ்க்கை முறைகள் பாவத்தலைப்படுவதை நீ காணக்கூடும். கெடுதி வெகு சிக்கிரம் பழக்கமாகும். வெகு சிக்கிரத்தில் ஏற்படும் தூர்ப்பழக்கங்களைப் போக்கப் பலவருஷங்கள் செல்லும் என்பதையுணர். ஆகலின்;

நீ எப்பொழுதும் நன்மையையே செய். உண்மையை யேகடைப்பிடி. தீமையை அகற்று. ஹரிச்சந்திரசக்கிரவர்த்தியாரின் வாழ்க்கையின் ன்றும் நீ அறியக்கூடியதென்ன! உண்மை நெறிதவறாதிருத்தலல்லவா?

ஒருவன் எப்பொழுதுமே நன்மையாக நடந்து கொண்டு வந்தபோதிலும், எச்சமயமாவது சிறிது தவறுவானாயின், அது வெளியாகி அவனது தூயவாழ்வில் ஒர் கரைபோல் நன்றாய் வெளிக்காட்டும் என்பதை அறிவாய். எவ்வளவோ நன்மைகளைச் செய்தான், எவ்வளவோ சத்தியமாய் நடந்தான், அவனது வாழ்வில் ஒரேபொய்தான் சொன்னான், ஒருவனுக்குத்தான் கெடுதி செய்தான் என்று ஏற்படுமானால் அதுவே அவனுடைய தூயவாழ்வைக் கெடுக்கப் போதுமானது.

பிறந்தவன் இறப்பது நிச்சயம். இறப்பது இந்நிமிஷமோ அல்லது அடுத்த நிமிஷமோ வென்பதையும் அறியோம். சரீரம் அழிந்தாலும் ஆத்மா அழிவதில்லை என்ற தத்துவம் எல்லாமத்தினரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். உடல் இழந்த ஆத்மா நம்மத்தியிலேயே சஞ்சரிக்கிறது.

ஒர் வித அழியர்மை மனிதனுக்கு இவ்வுலகத்தில் உண்டு. ஒரிடத்தும் மனிதன் தனித்திருக்கக்கூடலை. ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவாய் கூட்டம் கூட்டமாய் வாழ்கின்றனர். அவனவன் சொல்லும் சொற்களும், செய்யும் காரியங்களும் முடிவு காணமுடியாத சங்கலியின் கணுக்கள் போல் பின்னிக்கொண்டே போகும். மனிதவாழ்க்கையும் இவ்விதப் பின்னல் கொண்டதென்பதை உணர்பவனுக்கு ஒருவகை பக்தியும் பயமும் தனது வாழ்க்கையில் ஏற்படுகிறது. நற்செய்கையாளாலும், நல்லுபதேசங்களாலும், ஏற்படக்கூடிய பலன்களை நாம் காணாதிருப்பினும் அவை அழியா. ஆனால்

தீய உபதேசங்களும் தீய வழக்கங்களும் உலகத்தார் கண்டு வாசிக்கும் படியாய் வானத்தில் அழிக்க முடியாத விதமாய் எழுதப்பட்டுவிடும்.

காங்கோவில் பெல்ஜிய நாட்டினர் செய்து வந்த அதிகாரமங்களை ஒருவராவது மறந்தார்களா? இனியும் மறக்க முடியுமா? பெல்ஜிய தேசத்தினுள் ஜர்மனியர் புசுந்து பலவிதத்தனப்பங்களைச் செய்தார்கள் எனக் கேட்டவர்கள் “காங்கோவில் செய்த அக்கிராமங்களுக்குப் பழிக்குப்பழி வாங்கப்படுகிறது என்று சொல்லவில்லையா?”

தென் ஆப்பிரிக்காவில் நீக்கிரோ ஜாதியினருக்குச் செய்த அக்கிரமத்தை உலகம் மறக்குமா? அமெரிக்காவில் செந்நிற இத்தியர்களை வேட்டையாடி அழித்த அக்கிரமங்களைக் கடவுள் மன்னிப்பாரா?

அந்நாட்டின் பூர்வீகக்குடிகளை ஆஸ்திரேலியாவில் காட்டு மிருகங்கள் போல் வேட்டையாடி யழித்த கொடுமையை நாம் காணாவிட்டாலும் நம்மனத்தை விட்டகலுமா?

நாதர்ஷா இந்தியாவின் மேல் படை எடுத்தது எக்காலம்? அவன் செய்த கொடுமைகளை இந்தியர் இன்னமும் மறந்திருக்கிறார்களா?

அசோக சக்ரவர்த்தியர் செய்த நன்மைகளையாவது மறக்கிறார்களா? இல்லையே! அதுபோலவே உன் வாழ்க்கையில் உள்ள நன்மை தீமைகள் உன் சந்ததியாராலும், உன் சமூகத்தாராலும் மறக்கப்படாதவையளாகும் என்பதை அறிவாய்.

தக்கார் தகவில ரென்ப தவாவ

ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

என்றார் நமது திருவள்ளுவரும்.

ஒருவன் நல்லவனான அல்லது கெட்டவனான என்பது அவனவனுடைய ஆயுட்காலத்தில் தெரியாமற் போன போதிலும் பிறகு அவனவன் செய்து போன காரியங்களின் பலன்களால் காணப்பெறும் என்பது வெளிப்படை. ஈன்மெடுத்த பிள்ளைகளின் நடைத்தையைக்கொண்டும் அவரவரது நடு நிலைமையை அறிந்து கொள்ளலாம் என்று கொள்ளும் பொருளும் ஒருவாறு பொருந்தும். ஏனெனில் தாய் தந்தையர்களுடைய நடத்தைகளையே குழந்தைகள் கவனித்துப் பழகுவது சகஜமாவதால் அவ்விதம் கொள்ளுதலும் தரும்.

ஒருவன் இறந்தான் என்றதைக்கேட்ட ஜனங்கள் “ஐயோ அவன் இறந்தானா மிக்க நல்லவனாயிற்றே! எவ்வளவு வேர உபகாரியாயிற்றே” என்று சொல்வதையும் கேட்டிருக்கிறோம். அஃநிலாமல் “இறந்து விட்டானா! நல்லகாலம்! பெரிசு சனியன் தொலைந்தது” எனக் கேட்டுமிருக்கிறோம். இவ்விரண்டிற்குத்தான் “எச்சம்” என்னும் வார்த்தைகள் பொருந்தும். ஒருவன் செய்த காரியங்கள் எவ்விதம் பிறரால் கொண்டாடப்படுகின்றனவோ, அவற்றைக் கொண்டே அவன் “தக்கான்” “தகவிலான்” எனத்திட்டம் செய்யவேண்டியவருள்.

நமது முன்றோர்கள் பல்லாயிரவருள் காலங்களுக்கு முன் கைபாண்டதாகச் சொல்லப்பெற்று தலைமுறை தலைமுறையாக எவ்வளவோ பழக்க வழக்கங்களை நாம் இன்றைக்கும் ஏற்று நடத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம்.

நமது மனதுக்கு எட்டாததூரத்திலும், எட்டாதகாலத்திலும் நம் முதாதைகள் செய்து கட்டிய வீரச்செயல்களையும் வெற்றி பெற்ற காரியங்களையும் இன்றைக்கும் நாம் கொண்டாடிவரவில்லையா?

அவ்வாறிருக்க செய்த காரியங்கள் அடியோடு அழிந்து போயின வென்று சொல்லுபடியுமா? நமது நாட்டை அலங்கரித்து நின்ற மன்னர்கள், யுத்தவீரர்கள், கவிவாணர்கள் தத்துவ சாஸ்திரிகள், யோகிகள், மதக்குருக்கள், முதலியோர் காயங்கள் இழந்து பட்டு மண்ணோடு மண்ப்போன போதிலும் அவரவர் செய்த நல்வினை தீவினைகளை நாம் மறந்து விட்டோமா? இல்லை! இல்லை! அது போலவே நாம் செய்யும் காரியங்களும் நல்லதாயினும் தீயதாயினும் நெடுநாள் நிற்கும்.

உலகமே ஓர் புத்தகாலயம் அதிலுள்ள புத்தகங்களில் அவரவர் செய்த நல்வினை தீவினைகள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. ஒருவன் செலுத்தாத கடன்கள், செய்யாத கடமைகள், தவறியவாக்குகள், செய்த அக்கிரமங்கள் வரிசைக்கிரமமாய் அவற்றுள் எழுதப்பட்டிருப்பதுடன், இவற்றுல் துன்பப்பட்டவர்களுடைய பெருமூச்சுகளும், அழுதரல்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் என்பதைத்திட்டமாய் யுணர்.

ஒருவரும் அறியாமல் எக்காரியத்தையும் செய்து விடலாம் என்றெண்ணாதே! உன்னைச்சுற்றிலும் இரசியப் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தன் நிரந்தரமாயுள்ளான் என்பதை அறிவாய்! உன்னைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் அவ்வேவுகாரன் நீ செய்த காரியங்களால், நீ செய்ய வெண்ணியிருக்கும் காரியங்களும் நன்கு அறிவான் என்பதை மறந்துவிடாதே!

பயபக்தியுடன் கோவில்கள் கட்டி, விக்கிரகங்களை அமைத்து ஆறுகால பூசைகள் ஏற்படுத்திக் கடவுளையே ஏமாற்றி விடலாம் என்ற துறையில் பலர் இறங்கிவிட்ட

டார்கள். வெளியிலும் வீட்டிலும் இவர்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களை, தங்கள் கோவிலில் குடியிருந்து தாங்கள் இடும் சோற்றைத் திருப்தியாய்ச் சாப்பிட்டு நிற்கும் தெய்வங்கள் அறியாவென நம்புவோர்களுமுள்ளார்கள்!

தெய்வம் தன்னுள்ளத்தேயுள்ளது, தான் செய்தவம், செய்யப் போகவுமிருக்கும் காரியங்களை அவர் கவனித்து வருகிறார் என்பதையும் சிந்தாகிலும் உணர்கிறார்களில்லை. இங்கிலைக்கு நீயும் வந்து விடாதே! சிலர் செய்யும் முட்டாள் தனமான காரியங்களைக்கொண்டு கோவில்களை கட்டுவது கூடாது என்ற சித்தாந்தத்திற்கு வந்து விட்டதாக எண்ணவேண்டாம். கடவுள் கோவிலுக்குள் மாத்திரம் இருக்கிறார் என்று கொண்டுள்ள மூடகோக்கத்தையே கண்புக்க வேண்டியிருக்கிறது.*

நீ செய்யும் காரியங்களுக்கும், சொல்லும் வார்த்தைகளுக்கும், நினைக்கும் தீனைவிற்கும், பிரத்தியேக சாட்சியமே வேண்டுவதில்லை. சாட்சியங்கள் உன்னிடமே ஏற்படுகின்றன என்பதையறிவாய்! ஓர்காரியத்தைச் செய்து முடிக்கச்சக்தி வேண்டும். ஓர் சக்தி பிறக்காமல் நீ பேசவும் முடியாது. அஃதில்லாமல் நினைக்கவும் முடியாது. சக்தியை உண்டாக்க அல்லது பிறப்பிக்க சரீரத்திலுள்ள ஒவ்வொரு அணுவும் உன்னுள் வேலைசெய்தே யாகவேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் வேலைகளின் டலலை அவைமாறபடுவது நிச்சயம். ஆகவே நீ சொல்லிய சொற்களாலும் நினைத்த நினைப்புக்களாலும் மாறுதல்கள் முதலில் உன்னிடமே ஏற்படுகின்றன வென்பதை யுணர்வாய். உன்வார்த்தைகளோ நினைவுகளோ எதிரியிடம் யாதொரு பலனையும் செய்ய முடியாவிட்டாலும் உன்னுள் அவை செய்பவற்றை நீ நன்கு அறியக்கூடும்,

நற்காரியம் செய்தாலும் சரி, அல்லது அதனைச்செய்ய நினைத்தாலும் சரி, நல்ல வார்த்தைகள் பேசினாலும் சரி, உனது தசை, நரம்பு, ரத்தம் முதலியவற்றில் ஓர்வித மாற்றத்தை அக்காரியங்கள் யுண்டாக்கும். அது போலவே தீயநினைகளுக்கும் செய்யும். அனதபற்றி உனது விரோதிகளையும் நேசி. அவர்கட்குப்பதில் எப்பொழுதும் நன்மையே செய். “ஒருவன் ஒருகன்னத்தில் உன்னை அடித்தால் மறுகன்னத்தையும் அவனுக்குக் காட்டு” என்று மதகுருக்கள் சொல்லிய வார்த்தைகளின் நோக்கம் இதுவே! உன்னுடைய நன்மையால் உன் எதிரிமாறுவான். உன் அயலான் பாறுவான். உலகமேமாறும். ஆகவே, என்றும் நன்றே செய்வாய்!

கறுத்தினனா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தினனா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்
என்றார் வள்ளுவரும்.

உள் சந்ததியாருக்கோ, உன் சமூகத்தினருக்கோ, அல்லது உன் நாட்டினருக்கோ நீ செய்யக் கூடிய தென்ன? பொருள் தேடிவைக்கப்போகிறாயா? பொருள் அழியக்கூடியது. திருடர்கள் பயம் அதற்குண்டு. அரசர் அச்சம் ஏற்படும். ஓர் உழைப்பாளி அதனைச்சம்பாதிப்பது கூடும். கல்வியும் அவ்விதமே! என்னும் அது பொருளைப் போல் அவ்வளவு சுலபத்தில் அழியக்கூடியதல்ல.

ஆனால் இவற்றிற் செல்லாம் மேலான ஓர் நிரவியம் உண்டு. உன் சந்ததியாருக்கு மாத்திரமல்ல உன் சமூகத்தினருக்குமே பெருந்திரவியமாய் இருக்கக்கூடியததுவே. சுலபத்தில் அழியக்கூடியதமதுவல்ல. அதுவே உண்மை. நெறிவறவாழ்க்கையும். நல்லொழுக்கமும்தான் ஆகும். செய்யத்தரும் அவற்றை இன்னதென்று பிறருக்குச் சொன்னால்

மாத்திரம்போதாது ரீயே அதனைச் செய்து. நிதர்சனமாய்க் காட்டுதல் அவசியம். "நான் சொல்லுகிறபடிசெய். செய்கிற படி செய்யாதே" என்றபடிப்பினை நீ ஒருவருக்கும் சொல்லிக்கொடுக்காதே.

உன் வாழ்க்கையைக்குறித்து உன்சுழந்தைகள் வெட்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளாதே. அவர் களைக்கண்டு நீ கண்ணீர் விடவேண்டா நிலைமைக்கே அவர் களைப்பழக்கு. அதனையே உன்கடமைபாகக்கொள்.

"ஒரு தேசத்தை உயர்த்துவதும், அதனைப்பலப்படுத்துவதும் அதற்கு மகத்துவம் உண்டாக்குவதும், அதன் அதிகாரத்தைப்பாப்பி அதற்குச்செல்வாக்கு உண்டாக்கி அதற்குப் பிறர் அடங்கி அதனை அபிமானிக்கும்படிச் செய்வதும் லட்சக்கணக்கான ஜனங்களின் இதயத்தை வணக்கி அதற்கு முன் இதரதேசத்தார் தலை வணங்கி சிற்கும்படி செய்வதும், கீழ்ப்படியச் செய்வதற்கு ஏற்ற கருவியும் மேன்மைபெறுவதற்கு முலாதாரமாயிருப்பதும், அத்தேசத்தாருக்கு மெய்யான சிங்காதனம், கிரீடம் செங்கோல் ஆகியவற்றை விளைவிப்பதும், ஒருவருடைய சூலப் பெருமையுமல்ல, நாகரிகப் பெருமையுமல்ல; புத்திவிவேகங்களின் திறமை மாத்திரமும்ல்ல. ஆனால் நல்லொழுக்கமாகிய யோக்கியதையின் பெருமையேயாம். இதுவே மனிதருக்கு மெய்யான சூலவீருது." என லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகை எழுதியுள்ளது. இதுவே உண்மை.

6-வது அத்தியாயம்

நில் ஓடாதே!

இடுக்கண் வருங்க னருக வதனை யடுத்தார்வ தஃதொப்ப நில் — வள்ளுவர்.

ரீயேன் ஓடுகறாய்? எங்கே ஓடுகறாய்? நில். சற்று நில். யோசி.

உனக்குத் தக் நம்பிக்கையில்லையா? கொண்ட கருமத்தை நீ ஏன் கைவிட நினைக்கிறாய்? அது பாரமாயிருக்கிறதா? கொண்ட கருமத்தைவிட்டு ஓடுவதால் உனக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றெண்ணுகிறாயா? ஓடுங்காலத்தும் உனது நிழல் உன்னைப் பின்தொடர்ந்து தானே வரும்! உன் நிழல் எப்படி உன்னைப் பின்தொடர்கிறதோ அதுபோலவே உன் பயங்கொள்ளித்தனமும், சோம்பலும் உன்னுடன் தானேவீருக்கும். நீ ஓட உன் சோம்பலும் பயங்கொள்ளித்தனமும் உன்னைவிட்டகலும் என்றெண்ணாதே!

உலகமே ஓர் யுத்தகளம். அதில் வாழும் மனிதர் யுத்த வீரர். வாழ்க்கையே யுத்தமாகும். வாழ்க்கையில் வெற்றியடைய நீ எவ்வளவோ கஷ்டப்படவேண்டியது அவசியம். யுத்தத்தில் ஜயம்பெற கஷ்டமில்லாது முடியுமா?

ஜயம் பெறவேண்டுமானால் எதிரி யார் எனத்தெரிதல் வேண்டும். அவனது பலம் என்னவென்று ஆராயவேண்டும். உனது துணைப்பலம் யாதெனத் தேடவேண்டும். சிறகு யுத்தத்தில் தலையிடவேண்டும்.

யுத்தத்திற்கு இறங்கியபிறகு முன் வைத்த காலீப் பின் வைக்கலாமா? நீ தமிழனா? முன்வைத்த காலீத் தமிழன் பின்வைப்பதில்லை என்பதை நீ அறியாயோ?

தன் புருஷன் இறந்த பிறகு யுத்தத்திற்கு அனுப்பிய தனது ஒரே மகன், சிறுவன், முதுகில் அம்புப்பட்டிட்டுக் கிடக்கிறான் என்ற செய்தியைக்கேட்டு “அப்பேடிக்குப் பால் கொடுத்த என் தனத்தை அறுத்தெறிவேன்” என உருவிய வாளுடன் யுத்தகளத்திற்குச் சென்ற ஓர் தமிழ் அன்னையின் சரித்திரம் நீ கேட்டிலையோ? தன் மகன் மாசுபில் அம்புப்பட்டு மாண்டு கிடந்ததைக்கண்ட தாய், அவ்வரும் புதல்வனைப் பெற்றெடுத்த சமயம் கொண்ட சந்தோஷத்தைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிகச்சந்தோஷம் அடைந்து உடல் பூரித்தனளே! அவ்வன்னையின் மாபில் உதித்த உனக்கு இப்பயங்கொள்ளித்தனம் எங்கிருந்து வந்தது?

ஏற்றகருமத்தை முடிக்கும் திறம் உன்னிடமேயுள்ளது. அதற்கு மனோவலி வேண்டும். பிறர் உதவியைத் தேடுவாயானால் உன் பலக்குறைவையும், திடமற்ற மனோநிலைமையையும் அதுகாட்டும். வேறெவ்வித நோக்கமுமின்றி “தான் முன்னேற வேண்டும்” “வெற்றி பெறவேண்டும்” என்ற ஒரே நினைவாய் முயற்சிக்கும் எவனும் கொண்டது முடிப்பான் என்பதைத் திட்டமாய் நம்பு.

“நான் விக்கிரகங்களையும் நம்பவில்லை. பிசாசுகளையும் நம்பவில்லை. என் சொந்த தேகபலம் மனோபலம் ஆகிய இவ்விரண்டையுமே நம்பி உழைத்து நான் விருத்தியடைந்தேன்” என்றார் ஓர் நிபுணர். ஆகவே,

நீ வெற்றிபெற வெண்ணினால் திறம்பர் மனவுறுதி கொள்ளவேண்டும். செய்யும் காரியங்களில் ஏற்படக் கூடிய இடையூறுகளைக் கவனியாது அவற்றை ஊடறுத்து மேனோக்குப்படியான மனோவலிவேண்டும். அம்மனோவலியைப் பண்படுத்தவேண்டுவது உனது முதற்கடமையாகும்.

மனோவலியென்பதே மனிதத்தன்மை. மனோவலியில்லாதவனை எப்பெடி மனிதனைனக்கூறுவது? அகனையே தெய்வ பலம் எனவும் கூறலாம். மனோவலியை இழந்தவன் தெய்வ பலத்தை இழந்தவனென அறிவாய். உன் காரியத்தைச் செய்துமுடிக்க வேண்டிய உற்சாகத்தை உனக்கு அது கொடுக்கும். எண்ணும் எண்ணத்திற்கு ஜீவனைக் கொடுப்பதும் அதுவே! “நெஞ்சினாதவன் கெட்டான்” என்பதைக்கேட்டிலையோ!

வசிஷ்ட முனிவரிடம் இருந்த காமதேஹவைக்கொள்ளுகொண்டு போகவெண்ணிய விசுவாமித்திரர் யுத்தத்தில் தோற்ற பிறகும், பிச்வாங்கிரா? இல்லையே! தன்னுடைய அரசரிமையைவிட்டு வசிஷ்டரைப்போல் ஓர் பெரும் துறவியாகி பெருங்காரியங்களைச் சாதிக்கவல்லையா?

முகம்மது கஜனி என்ற அரசன் இந்தியாவின்மேல் பதினொரு தடவை படையெடுக்க வில்லையா? தனக்கேற்பட்ட தோல்விகளைக்கண்டு மனங்களைத்தானா? ஒவ்வொரு தோல்வியிலும் எவ்வளவு கஷ்டங்களும் நஷ்டங்களும் அனுபவித்திருப்பான் என எண்ணுகிறாய்! உவனிடம் மனோவலியில்லாதிருப்பின் கடைசியில் ஜயித்திருக்க முடியுமா? தோல்வியற்றுப் பலதடவை திரும்பிய தனது யுத்த வீரர்களுக்குக் கோபாவேசமும், ரோசமும் ஏற்படக்கொள்ளு வேகவைத்து குதிரைகளுக்குக் கட்டுவதுபோல் சிறு கோணிப்பைகளில் போட்டுக் கட்டுவித்து அவர்களைக் கா

பல் நகரத்தைச்சுற்றிலும் ஓடிவரும்படிச் செய்தானே! அதன் பலனாய்;

பிறகு எடுத்த படையெடுப்பில் அவர்கள் பிசாசுகள் போல் சண்டையிட்டுச் சயித்தனர் என்று சொல்லப்படுகிறது. சண்டையில் தோற்றுத் திரும்பினால் தங்கள் கதி என்னவாகும் என்பதை அவர்கள் நன்குணர்ந்திருந்தார்கள். நாடு திரும்ப வழியில்லை என்ற உணர்ச்சிகளானே அவர்களை வெற்றிபெறச் செய்தது?

கொண்ட கருமத்தை செய்யாதுவிட்டு ஓடி ஒளிய இடமிருந்தால் நீயும் ஓடி ஒளிய எண்ணுவாய். யுத்தத் திற்குத் தான் முன்னேறுங்காலத்தில், ஆறுகளைக் கடக்கப் போட்ட பாலங்களை அழித்துக்கொண்டே ஓர் யுத்த வீரன் செல்வதுண்டாம். திரும்பியோட வேண்டும் என்ற எண்ணம் தனது வீரர்களிடத்தில் ஏற்படாதிருக்கவே அவ் விதம் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. எடுத்த படையெடுப்பிலொன்றிலாவது அவன் தோற்றுத் திரும்பியதில்லையாம்!

சிலத்திப்பூச்சியொன்று பலதடவை முயன்று முயன்று ஓர் குகையின் வாயிலில் கட்டிய கூட்டைக்கண்டு எதிரிகளுக்குப் பயந்து அந்தக் குகையில் ஒளிந்துகொண்டிருந்த 'தைமர்' என்பவன் ஊக்கம்பெற்று மறுபடியும் சைக்சியம் திரட்டி வெற்றிபெறவில்லையா? மனவலியிழந்து ஒளிந்துகொண்டிருக்க தைமரைத்தட்டி யெழுப்பியது ஆச்சிறு பூச்சியின் ஊக்கமல்லவா! நீ சிறு பூச்சிகளைப் பின்பற்றுகிட்டாலும், உனக்கு முன்னால் வெற்றி பெற்ற பெருஞ் சிங்கங்களைக் கொண்டாகிலும் நீ மேன்மையடையலாகாதா?

மனத்தளர்ந்து கொண்டகருமத்தைக் கைநழுவி விடுபடும், அற்பசாக்கும் போக்குகள் சொல்லித் தன் வேலையைக் கடந்துவடும், ஏற்கும்காரியங்கள் சிதறும் என்பதற் கையமில்லை. ஏற்ற கருமத்தைச் "செய்யாதிருவோன்" என்ற பிடிமாத எண்ணத்துடனும் யெடுவலிட்டனும் எவன் முற்படுகிறானோ அவன் காலத்திராமத்தில் மனச் சந்தோஷத்துடன் எக்காரியத்தையும் முடிப்பான்.

மனத்தளரா பருவம் இந்த வயது முதற்கொண்டுதான் மனிதருக்கு ஏற்படுகிற தென்பதில்லை. அச்சத்தி இளம்பிராயம் முதற்கொண்டே ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். சாமான்ய புத்தியுடையோரும் மனக்கருத்து வைத்துக்கஷ்டமான பாடங்களையும் சுற்றித் திரும்பிவையா? உண்மையாய் எவ்வீர மானவென்றுமென எண்ணுகிறாயோ அப்படியே நீ ஆவாய். உனது பிரியை பலமே உனக்கு அறினாக் கொடுக்கும்.

அத்துடன் தெய்வமேலும் சேரும்! ஆகலின், முழுமனத்தடன், கலிந்து கிணத்து எந்தப் பதவி பெறலும்புகிறாயோ அப்பதவி உனக்குக் கிட்டாமற்போகாது என்பதைத் திட்டமாய் கவாய். கிணத்தபிரகாரம் அடையாவிட்டால், நெஞ்சு செக்குருக் கீ கிணக்கடியில்லை அதற்குத் தக்க உழைக்கடியில்லை என்பது தான் வெளியாகும். பெய்வேண்டிய காரியங்களைத் திரத்தோடு உழைக்காமல் செய்து முடிக்க முடியாது. காப்போராட்டத்தாலேயே மெருவலி உனக்கு ஏற்படவேண்டும். எப்படி கஷ்டங்களைப் பற்றி சிந்தித்துச் சிந்தித்து உலாவை கீச்ச முயல முயல வெற்றி பெறும் மார்க்கத்தைக் கண்டு பிடித்து மனவலி யடைவாய்.

இடைபுறங்கள் ஏற்படுங்காலங்களில் உன் மனத்தில் எவ்வளவு கொந்தளிப்பு ஏற்படுகிறது பார்க்க! அதுவே மனச்சண்டை. இச்சண்டை

டைசரில் முட்டுப்பட்டு மனம் தேறவேண்டும். சண்டைகளே உனக்கு உற்சாகமாக மாறவேண்டும். செய்ய முடியாத காரியங்களையும் “செய்து முடிப்பேன்” என்று சலிப்பு கொள்ளாமல் உன் மனம் திடத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் துள்ளிச் குதித்தெழும்பவேண்டும். அக்விதம் கிளம்பும் மனத்திற்கு எக்காரியந்தான் கைக்கூடாது? மின்னல் மழைக்கு அறிஞறியாம். அதுபோல் உன் மன வெழுச்சியைக்கொண்டீட நீ கொண்ட கருமத்தின் முடிவு சிலையை அறியக்கூடும்.

பயங்கொள்ளிகளுக்கு இம்மன வெழுச்சி எங்கிருந்துவரும்? மனவெழுச்சி யின்றி செய்யப்படும் காரியங்கள் ஒருக்காலமும் முடிவு பெறாது. கொண்டகருமத்தை துவக்குகையில்லையே, மனதில் தவனுக்குப் பயம் ஏற்படும். தன் வட்சியத்தைப்பற்றி யோசிப்பாம். நான் இருத்தம் சிலைமையைப்பற்றி என்னுவான்.

வட்சியத்தை நாடிச் செல்லாது சலபமா? அல்லது இருந்த விடத்தில் இருப்பது சலபமா என்று சீர்தூக்கிப்பார்ப்பான். கஷ்டப்பட்டு முன்னேறவதை விட இருந்த விடத்தில் இருப்பது மேல் என்பதைக் கண்டு சம்மாவிருக்கச்சீர்மானம் செய்துவிடுவான்!

வெற்றிக்குள்ள செடும் வழியைப் கண்டு நீ பயந்து துடிகே! நிற்கும் இடத்தில் இருப்பது உயிரற்ற வஸ்துக்கள் தானே! உயிரற்றவைதான் மேல் ஏறாமல் பள்ளத்தில் போய்விழ்த்து மறையுள் சீரீயும் உயிரற்றவகு? பின்னே சென்று படுகுழியில் விழ ஏன் என்னுகிறாய்?

ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் கஷ்டங்களையும் நீ தாங்கி நிற்கக் கூடியவன் என்று உன் ஜீவ சாட்சி உனக்குச் சொல்லவில்லையா? கஷ்டங்களையா உனக்கு ன்றுமானாகக் கொண்டப் போகிறாய்? உதன் னுமனதே நீ யல்லவோ ஆதி சாசனம் உன் இஷ்டப்படி கடத்தி யுள்ளேன் உனது நிர்ணயத்தான் என்றால்?

நிர்ணயம் செய்து கொள்ளும் வயது இப்பொழுது உனக்கும் ஏற்பட்டு விட்டது. கவனியாது விடுவாயானால் நீ வெட்டிய படுகுழியில் நீயே விழ்த்து மூடப்படுவாய். உன்மேல் மூடப் பெற்ற கற்களையோ அல்லது மூடப்பெற்ற மண்ணையோ வெளியேற்றிக் கிளம்பும் திரம் உனக்கில்லாமற் போய்விடும்.

முழு மனதுடனும் முழுபலத்துடனும் எக்காரியத்தையும் செய்தே முடிப்பேன், என்று நிர்ணயித்து ஆரம்பிக்கும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வாய். வாழ்க்கையெனும் அலைகடலில் அங்கும் இங்கும் அடிக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் உனக்கு மேற்சொல்லியநிர்ணய சக்தியானது ஒர் கக்கூரம் போலிருந்து ஓரிடத்தில் உண்ணாவிடுகிறதுத்தம். “உருளும் கல்விற்பாச மேறாது” என்பது உலகவசனம். நிர்ணயமின்றி சஞ்சலப்படுவாயானால் உன்மனம் ஓரிடத்தும் நில்லாது மயங்கும். ஒரு கருமத்தையும் செய்ய ஏவாது. உன் மனத்தைச் சஞ்சலமின்றி நிறுத்தப் போதிய படுகுழிடம் வேண்டும்.

நிர்ணய பலம் உன்னிடம் உண்டென்ற எட்டும் சமயம் வந்து விட்டது. நிர்ணயத்தை விட்டால் சோம்பில் விழ்த்து மூழ்கி சிலை குலைத்து உலகெனும் கடலில் அடிபட்டுச் சிதறி யழியாய்; நிர்ணயம் கொண்டு ஓரிடத்தில் நின்று கொண்டால் பின் முன்னேற வழியுண்டு.

ஆற்றுப் பிரவாகத்தின் வழியே உன் படகைச் செலுத்துகிறது எனின. அதனால் யாதொரு சிரமமும் உனக்கேற்படாது. ஆனால் அது உன்னை எங்கெங்கே கொண்டு போகும் என்றெண்ணுகிறது. பள்ளம் கண்ட விடங்கனிற் போக்கும். ஆவகாக்கு ஏற்படும் கழல்வளில் சுற்றுவித்து உன்னை அமுக்கும். கரைகளில் யோதுவிக்கும். கடை போய்க் கடலில் கொண்டு செக்கும்.

கூறும் தூற்றின் பிரயாகத்தை எதிர்த்து நீ போகவேண்டுமானால் உன் படகை; அது நீசேர கொண்டே போக விடாமல் சிறுத்த ஓர் கங்கரத்தைக் கொட்டி கொள்ள வேண்டும். கங்கரா பலம் கொண்டு ஓரிடத்தில் சிறுத்தி வைத்துள்ள படகைக் கயிறு கொண்டு இழுத்துச் செல்லப் போதிய காரீ வலியும் வேண்டும்.

மனோகிடம் என்னும் கங்கரத்தில் செய்திரும் என்னும் கயிறு சுட்டி ஊக்கம் கொண்டு இழப்பாயாவில் உன் படகு மேல் காறும். ஆறின் இருகரைகளிலுமுள்ள யற்கை வண்புக்களைக் கண்டு மகிழ்வாய். பிறர்கானாது விட்ட அற்புதங்களைக் கண்டு களிப்பவடவாய். நீடு காரர்கள் காணாய். படகு சீ கண்ணும் வழியே செல்லும்.

நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்? சுடக்கிற பிரகாரம் சுடக்கட்டும் என்று சொல்லி உன் வாழ்க்கைப் படகை சுழற்றிவிடவில்லை என்று கேள்வியும் மடியப் போகிறாயா? அல்லது எல்லாக் கஷ்டங்களையும் எதிர்த்துப் போராடி வெற்றி பெற முன்னேறப் போகிறாயா? சற்று நிம். ஓடாதே! யோசித்துப்பார்.

7 வது - அத்தியாயம்.

கற்றுக்கொள் - செய் - செய்துபார்

'எனக்கு இந்தத் தொழில் தெரியாது. எனக்கிதைச் சொல்லிக்கொடுத்தார்களில்லை. என் என்ன செய்யலாம்?' என்று மயங்காதே! செய்யக்கூடிய ஒவ்வொன்றையும் கூடவிருந்து ஒருவர் கற்றுக் கொடுக்கத்தான் முடியுமா? அல்லது பிறர் கைபார்த்து வெகுநாளும் சிக்கத்தான் முடியுமா? முடியாது.

ஒருவருக்கு கல்வி அலகியத்தான். கல்வியானது உனக்கோர் ஊன்று கொலாகவிருக்கட்டும். அந்நினை உனது கட்டகத்தண்டமாக்கிக் கொள்ளாதே! அது எனக்குத்தெரியாது. இது எனக்கு அசாத்நியம் என்று ஒருக்காலும் சொல்லாதே.

"இது என்னால் செய்ய முடியும்" என்று செய்யத்தொடங்கிய கருமம் முக்கால் வசி முடிந்த கருமம் என்றெண்ணுவாய். "அசாத்நியம்" என்னும் வார்த்தை பேதைகளின் கிசண்டுகளில்தான் உண்டு என்று கெப்போலியன் சொல்லுவதண்டி. தனது சைன்யம் சென்ற வழியில் "ஆல்ப்ஸ்" மலை தடையாக இருக்கிறதென்பதைக் கண்டு, "ஆல்ப்ஸ்" மலை அழிந்துபோகக் கடவது. என்று சொல்லி விட்டு அம் மலையின் வழியே தன் எசுக்கியத்தை நடத்திச்சென்ற திரவ் அடன்.

அவனுடைய செய்திறத்தையும் தெரியத்தையும் கண்ட அவனுடைய தளர்த்தர்களுக்கும் உற்சாகம் பிறந்தது. அவர்கள்

டையவர்களாகின்றது எவ்விதம்? இது உணக்குத் தெரியாது. அது என் வேலை" மென்று அவன் சம்மாசிரூக்கவில்லை.

ஆடுமாடு மேய்த்துக்கொண்டிருந்த வில்லம் பிப்ஸ் என்பவரின் சரித்திரத்தைக்கேள். அவனுடைய பெற்றோருக்கு 26 பிள்ளைகளுண்டு. 21 பேர் ஆண்பிள்ளைகளுள் இவன் திடகாத்திரமுள்ளவன். கல்ல தைரியமுடையவன். ஆரவே, மாடு மேய்க்கும் தொழில் அவனுக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கவில்லை. உலகம் சுற்றவேண்டும் என்ற அவா அவனுக்கு ஏற்பட்டதால் கடலோடும் தொழிலை அவன் பழக எண்ணிக்கொண்டான். கப்பலில் வேலைக் கமரகாரம் பார்த்து சின்றுன். அது அவனுக்குக் கிட்டவில்லை. கப்பல் செய்யும் ஓடாவி ஒருவனிடம் தச்சவேலை செய்ய வேலைக்கமர்ந்தான். தான் ஏற்றுக்கொண்ட வேலையை முழு ஊக்கத்துடனும், சோம்பலின்றிச் செய்து வந்தான். ஆவகாசம் கிட்டியபோது எழுதப்படிக்கவும் கற்றுக்கொண்டான். மரக்கல வேலையிற்பழகி போஸ்டன் நகரம் சேர்ந்தான்.

போஸ்டன் நகரத்திலிருந்த சமயம் பணம் உள்ள ஓர் விதவையைக் கலியாணம் செய்து அவளது பொருளுதவியால் மரக்கப்பல் செய்யும் தொழிற்சாலை யொன்றை ஏற்படுத்தினான். கப்பல் செய்துக் கடலோடி மாலியாபாரம் தொடங்கினான். 10 வருஷகாலம் வரையில் இத்தொழிலில் காலம் கழித்தான்.

போஸ்டன் நகரத்தில் சிறு சந்துக்களின் வழியே இவன் போகும் சமயம், பளுமான் என்னும் தீவுகளுக்குச் சுரீபமாய் வராளநிவிரயங்கள் ஏற்றி வந்த ஓர் ஸ்பானியக்கப்பல் கரைத்தட்டிக் கிடக்கிறதாகச் சில கப்பலோடிகள் பேசிக்கொண்டிருந்தது இவன் காதில் வீழ்ந்தது. அக்கப்பலில் உள்ள பொருளைத் தான் தேடி வரவேண்டும் என்ற அவா அவனுக்கு ஏற்பட்டது. கப்பலேனையச் செய்யத் தனக்குதலிக்குச் சில கல்ல பொழிபா

ளிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு பளுமான் க்குப் புறப்பட்டான் குடித்துவிட்டுத் தெருவில் கடலோடிகள் பேசிக்கொண்டிருந்த வார்த்தைகள் தானே என அவன் சம்மா விருத்தா விட்டானா? கரை தட்டிய கப்பலை மீட்கும் தொழிலில் தனக்குப் பயிற்சியில் உயே எனத் தயக்கினானா? தான் கப்பலோடியல்லவே யென்று சம்மாவிருத்தானா? இல்லை. இல்லை. இன்று வேண்டாம், காலை செய்வோம் என்றும் தயக்கவுமில்லை.

பளுமான் போய்ச் சேர்ந்தான். கேள்விப்பட்டகப்பல் கரை யோமாய்க் கரைத் தட்டியிருந்ததைக் கண்டான். அக்கப்பலில் ஏராளப்பட்டிருக்க பெரும்பாகம் சாக்குக்கள் இவன் வசம் கிட்டின. ஆனால் அதிலிருந்த பணம் மாதிரி கிடைக்கவில்லை. செய்த செலவிற்குப் போதிய அளவு லாபம் கிடைத்தது. அதிகலாபம் இல்லை. அதனால் அவனுக்கு ஊக்கம் குறைவு படவுமில்லை. தான் கொண்டாரியம் சித்தியாயிற்றே என்ற உற்சாகம் அவனுக்கு அதிகம் ஏற்பட்டது.

பழய தொழிலுக்கு அவன் திரும்பவில்லை. கடலில் தாழ்த்து கிடக்கும் கப்பல்களிலுள்ள பொருள்களை மீட்கும் தொழிலைச் செய்ய வேண்டும் என்ற ஊக்கம் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. சுமார் 50 வருஷ காலங்களுக்கு முன் "ரியோ - ஸப்லாந்தா" என்னும் துறை முகத்திற் கருகில் வரான வெள்ளிப்பாணங்களுடன் ஓர் ஸ்பானிய கப்பல் மூழ்கியது என்ற செய்தி அவன் கேட்டிருந்தான். அக்கப்பலில் உள்ள வெள்ளியைக் குளித்து எடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு அப்பொழுது ஏற்பட்டது. அதனைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற சங்கற்பமும் செய்து கொண்டான்.

காரியமே பெரிது. 50 வருஷகாலத்திற்கு முன்னால்தான் கப்பலாம் கிடம் எதுவேனச் திட்டமாய் ஒருவருக்குத்

ரியாது. திட்டமாய் இடம் தெரிந்திருந்தாலும் 50 வருஷகாலம் வரையில் அக்கப்பல் அதே விடத்தில் தான் இருக்குமோ வென்ற கத்தேகமும் உண்டு. எவ்வளவு பிரயாசை இதற்குத் தேவையாகும்? பொருள் எவ்வளவு தேவைப்படும்? இவ்விடமா போதிய பொருள் இல்லை. தேவைக்கான பொருளு தலிக்குப் பிறர் கையை காழிற்சுவேண்டியவன்.

இவ்வளவு சிரமங்கள் கொண்ட தொழிலுக்கு யாருடைய பொருள் தான் சுலபமாய்க் கிடைக்கக்கூடும்? பணம் கொடுப்பவர்கள் பிப்னை கம்பவேண்டும். அவன் திறமையை கம்பவேண்டும் பிப்ன் சொல்லும் கப்பல் அதே விடத்தில் இருப்பதாக கம்பவேண்டும். இவ்வளவு சிரமங்கள் இருப்பதை பிப்ன் கவனிக்கவில்லையா? இவ்வளவு கஷ்டங்களும் அவன் மனத்தைச் சிதற விட்டதா? சற்று யோசி !!

கடலில் 50 வருஷகாலங்களக்கு முன் மூழ்கிய கப்பலின் பொருளைத் தேடி எடுக்கவேண்டி மூலதனம் செர்க்கப் பிப்ன் இங்கிலாந்து சென்றான். பஹாமாஸுக்கு அருகில் காரகட்டிய கப்பலில் உள்ள பொருளைத் தேடிய கிர்ந்தி இவனுக்கு முன்னமே இங்கிலாந்து போகிருந்தது. அது அவனுக்கொர் பேருதவியாகிற்று.

இங்கிலாந்து சென்றதும் கவர்ன்மெண்டாருக்கே மனு செய்து கொண்டான். அவன் பட்ட பிரயாசைக் கவனிக்கவில்லை. தீரண்டாவது கார்லஸ் அரணும் இகர்கு ஒருவாறுதன்பட்டு "ரால் அல்லியர்" என்ற ஓர் புக்கக் கப்பலையும், மாலு கிகியையும் கொடுத்த அதற்கு பிப்னையே நிலவனுக்கினான்.

எப்படியும் கண்டுபிடித்து வெற்றியடனேயே திரும்புவென் என்ற திட்டபுத்தியுடனே பிப்ன் யாத்திரைக்குக் கிளம்பி, கப்பல் மூழ்கியதாகச் சொல்லப்பட்ட கரையை யடைந்தான். 50 வருஷகாலம் களுக்கு முன் வெள்ளிப்பானக்களுடன் ஸ்பானிய கப்பல் மூழ்கியது என்ற வதந்தி தவிர வேறு மூழ்கிய இடம் முகலியன குறிப்பாகத் தெரியாது. பெருங்கடலில் மூழ்கிய கப்பலை எங்கே தேடுவது? இதனால் அவன் மனம் தளர்ந்ததா? இல்லை! இல்லை!

பாதாளக்காண்டி போட்டுக்கரையோரங்களில் தேடிக்கொண்டே வந்தான். மண்ணும், கல்லும் செடிகொடிகளும் தவிர வேறு ஒன்றும் இவர்க்குக் கிடைக்கவேயில்லை. பிப்னுக்குள்ள திடகித்தம் போல் அவனுடைய மாலுமிகளுக்குக்குமா? இருக்காது. அவர்கள் அனுப்புற்றனர். முறு முறுத்துக்கொண்டேயிருந்து கைகத்திற்கும் தலங்கினர். யாத்திரை யை முடித்துக்கொண்டு திரும்பவேண்டுமெனக் கூட்டமாய் வந்து கேட்கவும் தலைப்பட்டனர். இக்கூட்டத்திரைரைக் கண்டதும் அவர்களது தலைகளைச் சிறையிலிட்டு மற்றவர்களை வேலைக்கனுப்பினன். இதற்கும் அவன் பயத்தானா? மனத்தளர்ந்தானா?

கப்பல் பெருகு பார்க்கவேண்டிய அவசியமும் இரண்டே ஏற்பட்டது. இகனை யுத்திசித்துச் சிறு தீவிரகுயில் சென்று காகூம் பாச்சிக்க கப்பலிலுள்ள சாமான்களில் பாதியைக் கிழிற்றினார்கள். மாலுமிகளுக்கு கலிப்பு அதிகமாக ஏற்பட்டது. பிப்னைக் கடலில் எறிந்து விட்டுக் கப்பற் கொன்னைக்காரர்களைத் திரும்ப வேண்டும் எனத் தீர்மானம் கொண்டனர். இதற்கும் அவன் பயப்படவில்லை.

66

நீ மயங்குவதேன்

கலகக்காரர்கள் அல்லாதவர்களைக் கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டு கரையில் இருந்த கலகக்காரர்களின் பக்கம் பீரங்கியைத் திருப்பிவைத்துக்கொண்டு “சாமான்களின் சமீபத்தில் சென்றால் சுடுவேன்” என்று உத்திரவிட்டான். இதனால் கலகக்காரர்கள் பயந்து அடங்கினார்கள். மறுபடியும் கடலில் தேடிப் பலன் பெறு முன் கப்பலைப் பழுதுபார்க்க ஆங்கிலாந்து போக ஏற்பட்டது. இங்கிலாந்து சென்றான்.

சென்று, தான் செய்த வேலைகளைப்பற்றி ஓர் யாதாஸ்து தயார் செய்து கொடுத்தான். இவனுடைய வேலையை மெச்சினார்கள் யல்லாது மறுபடியும் உதவிசெய்வது என்று ஒருவரும் துணிவு கொள்ளவில்லை. உதவி செய்யவும் மறுத்தார்கள். கவர்ன்மெண்டாருக்குப் பணக்கஷ்டம் அதிகம் இருந்தபடியால் எவ்வளவோ வருந்திக் கேட்டும் பலன் ஏற்படவில்லை. இதனால் மனம் தளரவுமில்லை. அவன் பயம் அடையவமில்லை.

தேவையான மூலதனத்தைப் பொது ஜனங்களிடமிருந்து சேகரிக்க முயன்றான். ஜனங்களோ அவனைப் பரிசுசிக்கத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் செய்த கேலியையும் அவன் பொருட் படுத்தவில்லை. கொண்ட முயற்சியையும் விடவில்லை. இவனுடைய வற்புறுத்தலால் ஒரு கம்பெனியை ஏற்படுத்தி உதவி செய்வதென்றதாயிற்று. கம்பெனியும் ஏற்பட்டுப் பிரயாணத்திற்கு ஆயத்தமானான். உலகங்களிடமும் சமயம் “குளி மணி” ஒன்றையும் பலமான ஓடம் ஒன்றையும் தயார் செய்துகொண்டான். கப்பல் சூழ்ச்சியை கரைசேர்ந்து பல வாரங்கள் தேடியும் யாதொரு பலனும் கிட்டவில்லை. அதற்கும் அவன் மனம் களைக்கவில்லை.

ஓர் நாள் நிர்மலமாய் இருந்த கடலில் தனது படகில் போய்க்கொண்டிருக்கையில் ஓர் சுவற்றிலிருந்து அழகிய புற பூண்டு கள் மூளைத்திருப்பது போல் கண்டு, அதனைச் சேர்த்து வரும்படி ஒரு குளிகாரனைக் கீழேயனுப்பினான். அங்கு கண்ட பூண்டைப் பிடுக்கிவந்த குளிகாரன் அவ்விடத்தில் பல பீரங்கிகள் இருப்பதாகச் சொன்னான். இளைப்பிப்பீஸ் நம்பாவிட்டாலும் ஆராய எண்ணினான்.

குளி மணி கொண்டு குளிகாரர்களை ஓடக்கிப் பரி சோதனை செய்ததில் அவர்கள் சில வெள்ளிப்பானங்களுடன் வெளி வந்தார்கள். “நாம் மனிதர்களாய்விட்டோம்” என்று குதூகலத்துடன் பிப்பீஸ் சொன்னான். மனமொடிந்து கிடந்த குளிகாரர்களுக்கும் இதனால் எதரியமும் உற்சாமுகம் ஏற்பட்டது. வெகு சிறு சிறுப்பாய் வேலை செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். சில தினங்களுக்குள்ளாக மூன்று லட்சம் பொன் வரையில் அவர்களுக்கு அகப்பட்டது.

இப்பெருந் திரவியத்துடன் பிப்பீஸ் இங்கிலாந்து திரும்பியதும் பொறாமை கொண்ட உத்தியோகஸ்தர்கள், இவன் கொண்டு வந்த திரவியத்தைப் பரிமுசல் செய்து விடும்படி அரசனுக்கு பத்தி கூறினார்கள். ஆனால் அரசர் அதற்கிடங் கொடுக்கவில்லை. அப்பொருளை பிப்பீஸும் அவனுடைய கூட்டாளிகளும் அடையும்படி விட்டுவிட்டதுடன் நிலலாமல் சர்ப்பட்டமும் அவ்ஹிக்களித்து கொளவப்படுத்தினார்.

இக்க முயற்சியில் பிப்பீஸுக்கு கிடைத்தது 20,000 பவுளாகும். வனுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டங்களும் நஷ்டங்களும் எத்தகையது எனக்கருதுகிறாய்? அவன் தொழில் சப்பலோட்டும் தொழிலா?

நர் புதிய தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டு அதனைச் செய்யத் துவங்கினார். முதலில் கஷ்டப்பட்டான். பிறகு விடாமுயற்சியுடன் அந் தொழிலைச் செய்தான். வெற்றி பெற்றான்.

உண்கேசர் தொழில் பிரவியலையே தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்பதில்லை. அவ்விதம் ஏற்படுவதும் முடியாத காரியம். பரம்பரையாக ஓர் தொழிலைச் செய்திருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லை. ஓர் புதிய தொழிலைக் கற்றுக் கொள்ளச் சித்திபெறச் செய்யவும் செய்யலாம்.

கார்ப்பார்வைக்கு மிகவும் வளம்புடையதாய்க் காணப்படும் ஓர் தொழில் உன் கைப்பட்டதும் குன்யமாய்ப் போய்விடணும் வீதும். அதனால் நீ மயங்கலாமா? பின்னும் விடாமல் அம்முயற்சியிலேயே சிந்தித்து உன் தரையாய் நடந்துவா. நீ பெரும் ஊதியத்திலல்ல உன் சந்தேகமும் ஏற்படுவது. நீ பெரும் பாடித் தான் உன் சந்தேகமும் உள்ளது. யாதொரு கிரமமுமன்னியில் உனக்குக் கிடைத்த பெரும் ஊதியத்தால் ஏற்படும் சந்தேகமற்றதைக் காட்டிலும் அதிகக்கஷ்டப்பட்டு உன் வட்சியத்தை முடித்து குறைந்த ஊதியம் கிடைத்த காலத்தும் அதிகச் சந்தேகமே உனக்கேற்படும் என்றறிவாய்.

உண்மையான உழைப்பாளியையும் கைரியமுள்ளவனையும் உட்கம் புறக்கணத்தேயில்லை! பிறரைக் குறை கூறுவதெல்லாம் அபிமானம். கொண்டகாரியம் கூடாதேருது போவது அவ்வளவு சந்தேகமேயாகும். காரியசித்தியடைய எண்ணுவவனுக்குச் சிந்திய, வட்சணங்கள் வேண்டும். அவை, அவதான முயற்சி, திட்டவாட்டம் கிரமம், காலகிஷ்டை தீவிரம் முதலியனவே. இவை அற்பமெனத்

தோன்றலாம். இவ்வற்ப காரியங்கள் பெருக் காரியத்திற்கு அனுபவிகள் என்பதை மறவாதே!

இவ்வற்ப காரியங்கள் தவ்வொன்றையும் எவன் கவனித்து வருகிறானோ அவனே காரியசித்தி யடைகிறான். செவ்வரைக் கவனியாது விட்டவனின் காரியங்கள் சிதறுண்டு போனதைக் காண்பாய்! எக்கருமத்திற்கும் சில செய்கடன்களுண்டு. அவற்றைக் கவனித்துச் செய்பவனே வெற்றியுடன் முன்சேறுகிறான்.

காவீத்திரியின் சரித்திரத்தைக் கவனி. சத்தியவானைக் கவியாணம் செய்து கொள்ள வேண்ணுங் காலத்தில் தனக்கு வைதவ்யம் சிக்கிரம் கீட்டும் என்பதை அவன் தறிந்தவன் தானே? உப்படி யிருக்கும் தான் கொண்ட வட்சியத்தை விட்டானா? விடாமுயற்சியாலும் தைரியத்தாலும் எவனிடமிருந்தே தனது கணவனுடைய உயிரையே மீட்கவில்லையா?

இத்தியாலிற்கு முதல் கவர்னர் ஜனரலாயிருந்த "வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ்" ஓர் சற்குடியிற் பிறந்தவர். அவரது முன்னோர்கள் தேடிய தேட்டமெல்லாம் இவர் ஆனாக முன் அழிந்தன. தனது குடும்பத்திற்குச் சொந்தமான தோப்புக்களில் விடையாடுகாலங்களில் தான் பொருக் தேடி அவற்றைத் திரும்பலாக்க வேண்டும் என்ற அவா அவனது இசைமப் பருவத்திலேயே ஏற்பட்டது. இந்த ஆசை அவனது மனத்தில் வேருன்றி எப்படியும் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற அவா மேலிட்டது:

"ஓர் கட்டளைமடியும் திரவியம் தேடு" என்ற பழமொழிக்கேற்ப இத்தியாவ்ந்து பெரும்பொருள் தேடித் தான் முன்னோக்கவருக

ய சொத்தக்களை மறுபடியும் வாங்கினான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இத்தீர்மானம் எந்த வயதில் நேறஸ்மின்ஸுக்கு ஏற்பட்டது என்பதைக் கவனித்தாயா?

நேறஸ்மின்ஸுக்கு முடிந்த காரியம் உனக்கேன் மூடியது போகவேண்டும்? தெரியாமற் போனால் கற்றுக்கொள். எத்தொழிலையும் பிறரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்வது கௌரவக்குறைமவன என்னுடையது! இந்த வயதிற்குள் கற்கவேண்டும் என்ற கீர்ணயமும் இல்லை, ஆகலின்

நீ செய்ய வெண்ணுங்காரியம் தெரியாவிட்டால் கற்றுக்கொள். பிறகு கற்றுக்கொண்டதற்கேற்ப செய்ய முற்படு. ஏற்ற காரியம் முதலில் கைக்கடாமற் போன போதிலும், மறுபடியும் மறுபடியும் மனந்தளராமல் செய்துபார். அதுவே உனக்கு வெற்றியைத்தரும்.

நீ எதற்கும் மடங்காதே. உலகம் எதிர்க்கினும் உன் நிலை மாறாதே. அதுவே உன் லட்சியமாய் இருக்கட்டும்.

இன்றும்-இன்னே செய்

நானேன வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின் - வள்ளுவர்

“என்றும் நன்றே செய்” “நன்றும் இன்றே செய்” “இன்றும் இன்னே செய்” என்ற சிறு வாக்கியங்கள் பொருள் நிறைந்த வாக்கியங்கள், உன் மனதில் பதிவு செய்யப் பட்டும். மனிதராய்ப் பிறந்த எவருக்கும் அவரவர்கட்குத் தக்க விதமாய் லட்சியங்களிருக்க வேண்டியது அவசியம். அதுவும் நன்மை பயக்கக் கூடியதாக விருக்கவேண்டுவது அவசியம்.

“நான் நன்மை தான் செய்வேன். நன்மைதான் செய்யப் போகிறேன்” எனப் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பலன் என்ன? செய்யக்கூடிய கருமத்தைச் செய்யாததால் அது கெடும். செய்யக் கூடாதவை செய்வதால் கெடும், என்பதை யுணர்.

செய்யத்தீர்மானித்த காரியத்தைத் துவக்க நீ காத்திருக்க வேண்டாம். அதனை நீ இன்றே தொடங்குவாய். இன்று செய்வேன் என்பாயாகில் 24 மணி நேரங்களுக்கும். முதல் மணியில் ஆரம்பிப்பதா அல்லது கடைசிமணியில் ஆரம்பிப்பதா என்று சந்தேகமும் உனக்கேற்படும். முதல் மணி போகும். இரண்டாவது மணியும் போகும். 24 மணி நேரங்களிருக்கின்றன வென்று 24 மணி நேரத்தையும் நீ கழித்து விடாய். நீ எடுத்த காரியத்தைத் துவக்கவுமாட்டாய். சோம்பல் காண்பாய் அதனை வெற்றியுடன் முடிச்

கவுமாட்டாய். இக்காரணத்தாலேயே, கமது மூல்கோர்கள் “இன்றும் இன்னே செய்” என்று கட்டளை யிட்டனர்.

செய்யத் தகுந்த காரியத்தைத் துவக்க ஒரு நிர்வகிப்பினும் பணங்காகே, காலம் திரவியம் என்பார்கள். பணத்தைச் செலவு செய்கையில் ஒருவன் எவ்வளவு கணக்குப் பார்க்கிறான் என்பதைக் கவனி. ஆனால் காலத்தை வீணாக்குஞ் சமயம் என்னுக்குப் பார்ப்பதில்லை? திரவியத்தைவிட காலம் மேலான வஸ்து என்பதை ஒருவரும் உணர்ந்துகொள்ளலை. முறையாய் ஆணை உபயோகிப்பாயானால் அது உன்னைப் பண்படுத்தும், தேற்றும், கங்கொழுக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

வீணில் திண்கோறும் கீ செலவு செய்யும் கோத்தில் உன் முயற்சியில் செலவு செய்வாயானால் அது எவ்வளவு பலன் கொடுக்கும் என்றெண்ணுகிறாய்? வீணாகும் கோத்தல் ஒருமடல் கோத்தல் திண்கித்தோறும் கீ படிப்பில் செலவு செய்வாயானால் கடிய சித்திரம் கீ வித்துவானுவாய் என்பது திண்ணம். வீண் காலம் போகாதிருப்பதே பெரும் பாக்கியம் தரும் உபாயம்.

சிறிது கோழும் வீணாகாது உழைப்பதே உனக்கு விருத்தி. அதுவே நாசரிசமாம். அதுக்கவமனிதர் செய்ய வேண்டும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் மூலகோர், சினைத்த சக போக்கல்களை மெய்வாய் உனக்கு யாகொரு உழைப்பு மல்லாமல் கொடுத்துச் சோம்பேறியாக்குவதை விடப் பாபம் வேறில்லை என்பதை உறிவாய். அதுவே உன்னைக் கொலை செய்வதாகும். உன்சகோதரன் கற்க்காரணம் என்ன? வென்று கேட்டதற்கு “அவன் ஒன்றும் செய்ய,

திருந்ததே” என்று ஒருவர் பதில் சொன்னார். உன் காலத்தை வீணில் போக்கவாயானால் கீ உன்னை மாய்த்துக்கொள்வதற் கொப்பாரும்.

செலவு செய்த பணத்தை மறுபடியும் தேடலாம். ஆனால் செலவு செய்த காட்களைத் தேடியுண்டாய முடியுமா? எவ்விதம் முயன்றாலும் முடியாது. தேடியுண்டாய முடியாத பொருளை எவ்வளவு சலபமாய், கவலைமாய்ச் செலவு செய்தீர்கள் என்பதைக் கவனித்தீர்களா?

பொருளைச் செலவு செய்யுங்காலத்தில் உன்னிடம் இவ்வளவுதான் பொருளுண்டு அதனைச் செலவு செய்யலாம் என்ற திட்டம் உண்டு. பணமில்லாவிட்டாலும் இவ்வளவு கடன் வாங்கலாம் என்ற கணக்காவதுண்டு.

உனக்கிவ்வளவு காலத்தானுண்டென்பதறியாய்! குடையிலோ அதிகமோ வென்பதுமுணராய். செய்த பிறகே இவ்வளவு காலம் வீணில் செலவு செய்தோம் என்றறிபக்கூறும். பிறனிடம் கடன் வாங்கிக் காலம் கழிக்கவோ வழியில்லை. இக்கிலையில் கற்காலத்தை உயக்கலாமா?

உன் காலத்தில் பாதி இரவாகி உனக்குப் பலனற்றதாகிறது. குழத்தைப் பருவத்தில் ஒருபகுதி பலனில்லாத கழிபிறகு. வியாதி யால் ஒருபாகாகிபாக நீதமும்வா வானும் உனக்கெவ்வளவுண்டென்பதைக் கவனி. இப்பொழுத காலையும் கீ வீணில் செலவு செய்ய எண்ணுவாயாகில் உன்னைவிட முட்டாள் வேறு யாருளா? செய்ய

வேண்டிய கருமத்தை உடனே செய்து முடிக்க எண்ணமல் காளை நாளை என்றெண்ணிக் காலம் கழிப்பாயாகில் நாளையென்பது உணக் கொப்பொழுது வரும்?

நிழலின் அருமை வெயிலிற் சென்ற பிறகே அறிவாய். பணத்தின் அருமை கைப்பணம் முழுவதும் போய்க் கஷ்டப்படுங் காலத்தில்தான் தெரியும். காலத்தை வீணே கழித்த பிறகு ஆயுட் காலம் குன்றிய பிறகு தனது காலத்தைச் செட்டாகச் செலவு செய்வோம் என்றெண்ணினால் என்ன பலன் உண்டு? ஆரம்பத்தில் சோம்பேறிகளாய்க் காலங்கழித்த பழக்கம் அவர்களை விட்டு விடுமா? சோம்பல் என்னும் கட்டை அவர்களால் அறுத்தெறிய முடியாமற் போய் விடுமே!

அழித்த பொருளைத் தேடலாம். மறந்த பாடங்களை மறுபடியும் படித்துத் தேறலாம். இழந்த சுகத்தை மருத்துண்டு மறுபடியும் பெறலாம். சோம்பித்திரிந்த காலத்தை நீ பெறுவதெப்படி? சுற்று யோசி!

முதலாளித் தன் காலத்தைப் பாது காப்பது அவனது செய்கடன். வேலைக்காரனுக்கு அக்குணம் இன்றிமையாதது. காலத்தைச் செட்டாய்ச் செலவு செய்வனை முதலாளியின் கம்பிக்கைக்குப் பாதிராவான். தன் காலத்தை வீணாக்காதவன் பிறர் காலத்தையும் வீணாக்கான். வீண் காலம் நீ போக்குவதால் உன் காலம் வீணாதோடு நிலமாமல் எதிரியின் காலமும் வீணாகும் என்பதையுணர்வாய் நீ சோம்பேரியானால் உன்னைச் சுற்றிலுமுன்னவர்களும் சோம்பேறியாவார்கள்.

முதலாளி வீண் காலம் போக்கினால் அவனைச் சுற்றியுள்ளவர்களும் அவனைப் பின் பற்றியே வீண் காலம் போக்குவார்கள். காலம் அல்லது சமயம் என்பது ஒர் விலக்கு. அது வெகு வேகமாய் ஓடும் குணமுடையது. அது திரும்பிப் பார்க்கும் குணமுடையதல்ல, அதன் முன் தலையில் நீண்டதோர் சடையுண்டு. பின்னந்தலை மொட்டை. இம்மிருகத்தைப் பிடிக்கவெண்ணினால் வெகு சாக்கிரதையாய்க் காத்திருந்து, எதிர்ப்பட்டதும் முன்னந்தலையிலுள்ள சடையைப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும். நீ தவறுவாயானால் அவனை எப்பொழுதும் பிடிக்கமுடியாது கண்டாய்.

ஆகவே, நீ செய்யவெண்ணியிருக்கும் காரியத்திற்காக காத்திருக்க நினையாதே. அக்காலம் இதுவென்றேகொண்டு ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் ஆரம்பி. வெற்றி ஏற்படும் காலம் வரும் இப்பொழுது வரும் என்ற எச்சரிக்கையும் ஏற்படும். அதனை மேற்கொள்ளத்தக்க நிலையும் உனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும். காரியம் சித்தியாகவால்தானே கைகூடிவரும் என்று திட்டமாய் நம்பு.

தற்செயலாய் கிடைக்கும் என்று காத்திராதே. “குருட்டுப் பூனை விட்டத்தில் தாவியது” என்ற கதைக்கொப்பாக தற்செயலாய் உதவியும் கிட்டுவதுண்டு. அத்தகைய உதவி எல்லோருக்கும் எல்லாச் சமயமும் கிட்டும் என்றெண்ணிவிடாதே! உலக வாழ்க்கை என்னும் பிரயாணத்தில் தளரா முயற்சி என்ற ஒரே சுகபாதைதான் னுண்டு. அப்பாதையில் நடக்க இன்றே ஆரம்பிக்கக்கடவாய்.

தற்செயலாய்க் கிடைத்த உண்மைகள் என்று சொல்லப்பட்டவற்றை நீ ஆராய்ந்து பார்ப்பாயானால் அவை அரும்பாடுபட்டுத் தேடிச் சம்பாதித்தவைகளுக்கே தெரியவரும். ஆகவே, எனும் கிரமம்நீளியில் கிடைத்தது என்றெண்ணாதே! கிரமத்தைக்கண்டிப்பயபடாமல் செய்கருமத்தை இன்றே ஆரம்பிப்பாய். சலியா மனத்துடன் உன் வேலையைச் செய். வெற்றி தானாக உன்னைத் தேடிவரும் வெற்றியைத் தேடி நீ செல்லவேண்டுவதில்லை.

தங்கள் தங்களுக்கும்நால் வெற்றியடைந்த பண்டிதர்கள், வியாபாரிகள், தொழில் கிர்மானிகள், யத்த கீரர்கள், கிரந்த கர்த்தாக்கள் முதலியவர்களது சரித்திரங்களை யெல்லாம் ஆராய்வாயானால் ஒர்குணாதிசயத்தை எல்லோரிடமும் ஒருங்கிருந்து வந்திருப்பதைக் காண்பாய். அதுவே வீண் காலம் போக்காத குணம். சோம்பித்திரியாத குணம். செய்கருமத்தை காணச் செய்வோம் என்று காத்திராத குணம். அக்குணம் உனக்கேன் ஏற்படலாகாது?

நீ வெற்றி பெற வேண்டின் உனது கருமத்தை எண்ணித் துணி. துணித்தின் ஆராய்வோம் என்பதை மற.

எண்ணித் துணிக கருமத் துணித்தபி

எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு

என் வள்ளுவர் கூறியுள்ளதை மறவாதே. துணியச் சமயத் தேடிக்காத்திராதே! அதற்கு நினைத்த சமயமே நற்சமயம் என்று கொள்வாயாக.

கேடுவான் கேடு நினைப்பான்

மறத்தும், பிறன்கேடு குழற்கு குழி

னரஞ்சுமுஞ் சூழ்த்தவன் கேடு-வள்ளுவர்

“ என்றும் என்றே செய்வேன் ” என்பது உன் வாழ்க்கையின் நோக்கமாயிருக்கட்டும். எக்காரணம் பற்றியும் பிறருக்குத் தீங்கு நினையாதே. தீக்கிழைக்க நீ கொள்ளும் கெட்ட எண்ணம் உனக்கே முதலில் தீங்கைக் கொடுக்கும் என்பதை உணர்வாய். பிரங்கியிலிருந்து வெளிக்கிளம்பும் தூர் குண்டைக் கவனி. அக்குண்டு எதிரிக்குத் தீக்கிழைக்கவே அனுப்பப் படுகிறது. அக்குண்டு எதிரியிடம் போகிறதோ அல்லது கடுவழியில் வீழ்கிறதோ நீ அறியாய். ஆனால் பிரங்கியை விட்டுக் கிளம்பும் சமயம் எவ்வளவுவேகம் கொண்டு பிரங்கியை உதைத்துத் தள்ளுகிறது என்று கவனித்திருக்கிறாயா? எதிரியைத்தாக்கு முன் அக்குண்டு தான் கைம்பிய பிரங்கியை முதலில் தாக்குகிறதென்பதை அறிவாய்.

அதுபோல் உன்னிடமிருந்து கிளம்பும் கெட்ட எண்ணங்கள் முதலில் உன்னையே பாதிக்கும். எண்ணும் எண்ணத்திற்கும், செய்யும் கருபத்திற்கும், தூர் சக்தி உன்னிடம் பிடிக்கவேண்டுவது அவசியம். அவ்விதம் எழும சக்தி உன் சரீரத்தில், உன் நசைகளில், நரம்புகளில், ரத்தத்தில் ஓர்வித மாருதலைச் செய்யாதிராது என்று திட்டமாயுணர். உன்னிடம் பிறக்கும் சக்தி கண்மைக்காரமாயிருப்பின் கண்மையுடையதாயும், தின்மைக்காரமாயிருப்பின் தீமை

யுடையதாயிருக்கும். ஆகவே உன்னிடமிருந்து வெளிக்கிளம்பும் தீயகுணம் உன் சரீரத்தில் தீமையை விளைவித்த பிறகே எதிரியை நாடிச் செல்லும்.

எதிரியை நாடிச் சென்ற விடத்தும் உன் மனோபலம் எதிரிக்குத் திங்கிழைக்கப் போதாமலிருக்கலாம். உன் எதிரி உன் சக்தி செல்லும் துறையில் இல்லாதிருக்கலாம். எதிரியின் காப்பு பலம் உன் தாக்கு பலத்தை விட மேற்பட்டதாக விருக்கலாம். அக்காரணம் பற்றி உன் எதிரிக்குத் திங்கிழைக்க உன்னால் கூடாமற் போய் விடலாம். ஆனால் அக்கெட்ட எண்ணங்கள் உன்னை முதலில் தாக்கிவிட்டன வென்பதை மறந்து விடாதே.

உன் எதிரியை அழிக்க, அவனுக்குத் திங்கிழைக்க உன் காலத்தையும், உன் அருமையான யுத்தியையும் புத்தியையும் செலவடி செய்து எண்ணுவாயாகில், நீ கொண்ட கர்மங்களைச் செய்து முடிப்பது எப்படி? அதற்கு சேரம் ஏற்படாமற் போகுமே! உன் செய்கருமங்களில் போதிய ஊக்கமும் உழைப்பும் இல்லாமல் பிறருக்காக நீ வெட்டிய படுகுழியிலேயே கீயே வீழ்ந்து மடிய வேண்டியவராகிவிடுமே. அதனை நீ எப்பொழுதாவது யோசித்தாயா? ஆகவே, எக்காரணம் பற்றியும் ஒருவருக்கும் திங்கினை எண்ணாதே!

உன்னைத்தான் கதலாறு

உன்னைத்தான்துற்துன்னற்க தீவினைப் பால் -

என்ற வள்ளுவர் வாக்கை மறவாதே.

உனக்கு எதிரிகள் ஏன் இருக்க வேண்டும்? அவர்கள் உன்

னை எதிரியெனக் கொண்ட போதிலும் அவர்களை நீ எதிரியெனக் கொள்ளாதே. யாராயிருந்தாலும் அவர்கட்கு கன்மையையே செய்து வருவாயானால் யார்தான் உனக்கு எதிரியாவர்கள்? ஒருவரும் வரமாட்டார்கள்.

உன் லட்சியத்தையறியாதவர்கள், கெடுமதிக்காரர்கள் பொய்யர்கள், வீணர்கள், உன்னை எதிரியெனக்கொள்வார்கள். அவர்களைப்பற்றி நீ கவலை கொள்ளவேண்டாம். அவர்கள் உனக்கு இடைபூறுகளும் செய்ய முற்படலாம். அதனை ஒர் பொருட்டாகக் கொள்ளாதே. உன் லட்சியத்திலேயே நீ கண்ணாழிரு. எதிரிகளைப்பற்றி எண்ணி, எண்ணி உன் எண்ணங்களைச் சிதறவிடாதே! உன் லட்சியத்தைத் தளரவிடாதே! உனக்குக் கெடுதி செய்பவர்கட்கும் கன்மையே செய். அவர்களை அன்பாய் நடத்து. உன்னுடைய அன்பால் அவர்களையும் மாற்றலாம். உனது கற்காரியமும், கல்லுழைப்பும், கண்ணோக்கமும் எதிரிகளின் கெட்ட சூழ்ச்சிகளை விறட்டியடிக்கும். உன்னைக்காக்கும் அரண்கள் இவைகளே!

லட்சியத்தைக் கைவிடாது பாடுபடுவது உன் இயற்கையாகவிருக்கட்டும். உன் எதிரிகள் உன்னைக்கண்டு பயப்படவேண்டுமானால் அதற்கு ஒரே வழியுண்டு. உதுவே நீ முன்னேறுவது. உன் செய்கருமத்தை வெற்றியுடன் முடிப்பது.

செய்க பொருளைச் செறுவர் செருக்கறுக்கு

மெலி கதளிற் கூரியதில் --- வள்ளுவர்

உன்னை அமுக்கிவெண்ணும் எதிரி உன் வளர்ச்சியைக் கண்

பொருமை கொள்வான். உன்னைக்கண்டு அவன் கொள்ளும் பொருமையே அவனைக் கீழே அமிழ்த்தும். பொருமையுள்ளவன் தன் காரியத்தையும் கவனியான். தன் வட்சியத்தையும் மரப்பான் எதிரியின் வட்சியத்தையும் கெடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேயே தன்காலத்தையும், பணத்தையும், செலவு செய்வான். எதிரியைக் கெடுக்கவே குருட்டு எண்ணங்கள் கொண்டு காலங்கழிப்பான். இந் நிலைமையில் ஒன்றையும் கவனியாது நீ விருத்தியடைவாயானால் இவ் விருத்தியைக்கண்டு அவன் தற்கொலை செய்துகொள்ளும் நிலைமைக்கு வந்து விடுவான். பொருமையுள்ளவன் கடைசியாய் அடையக்கூடியது ஒன்றுமேயில்லை. கஷ்டமும் கஷ்டமுந்தான் அவனுக்கேற்படும்.

[பஞ்ச பாண்டவர்களைக் கண்டு பொருமை கொண்ட துரியோதனதுதிகளின் நிலைமை என்னவாயிற்று? நமது காட்டுச் சரித்திரத்தைக் கவனி. காட்டில் ஆண்டுவந்த அரசர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொருமை கொண்டு சண்டையிட்டக் கடைசியில் அந்நியர்கையில் கொடுத்து விழிகின்றனவே! அயலான் வாழ்க்கையிற் கேடியலைவான். அவ்வந்தியனை அயலான் பேசில் எலி விட, அதே அந்தியன் அயலானையும் அழித்தல் தன்னை எலியவனையும் அழிக்கவேண்டுவான். இதை நாம் தினந்தோறும் எண்ணித் தோம்.

உன் எதிரியை வெல்ல அயலானை ஏன் தேடவேண்டும்? யிருபலம் கொண்டு எதிரியை வெல்ல வேண்ணினால் தானே உனக்கு அயலான் உதவி வேண்டும். நல்வெண்ணத்தாலும், நன்னடைக்கையாலும் வெல்ல உனக்கு அந்தியன் உதவியேன்?

பிறர் உதவியைத் தேடுவதே உன்னுடைய பலக்குறைவைக் காட்டும். உனக்கு உதவி செய்ய வந்தவன் உனது பலக்குறைவை நன்றணர்வான். உன் பலம் கொண்டு உன் எதிரியை வெல்வான் உன் பலநீனத்தை அறிந்த அவனுக்கு உன்னை வெல்வதும் மிக எளிதாக முடியும் என்பதையுணர். அயலானைக் கெடுக்கக் கொண்டுள்ள கெடுமதி இறுதியில் உன்னையே அழிக்கும்.

நன்மைக்கு ஒருநாளும் பயமில்லை. நன்மைசெய்ய முற்படுவதில் சிரமங்களுண்டு, கஷ்டங்களுமுண்டு. ஆனால் கடைசியில் லாபமும் புகழும் கிட்டும். தெய்வ பலம் கிட்டும். கெடுமதிக்காரனுக்கு எவ்வித பலமும் யாதொரு டயினையும் தராது.

எல்லோரையும் அடக்கியானவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் அளவில்லா அக்கிரமங்களைச் செய்து வந்த இராவணன் கதி யென்னவாயிற்று? தங்கள் சகோதரர்களைக் கொன்று தாங்களே அரசரிமை பெற்று வாழ எண்ணிய மகத தேசத் தரசர் நவநக்தர்களின் கதி என்னவாயிற்று?

கூத்திரிய வம்சத்தையே வேர் அறுப்பேன் என்று கம்மணக் கட்டிக்கொண்டு வெளிக் கிணம்பிய பரசுராமன் கதி என்னவாயிற்று? உலகத்தையானவெண்ணிய கெப்போலியன் எக்கே? கெய்சர் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையைப் பார்!

சாரச் சரவர்த்தியின் வம்சத்தின் பூண்டாவது இப்பொழுதுள்ளதா? ஏன்? அவரும் அவருடைய முன்னோர்களும், தங்கள் குடிசளுக்குச் செய்த தீமைகள் தாங்களேயேயாவதானே?

கெடுமதிக்காரர்களின் கதியெல்லாம் இதுவே. அரசர்களுடையவும் பெரும் பராக்ரமசாலிகளுடையவும் சக்திகளும், உபபலங்களும் கெடுமதி காரணமாய் அழிந்தனவாயின் உன்போலுள்ளவர்களின் வாழ்க்கை நிலைமையைப்பற்றி யோசிக்கவும் வேண்டுகிறீர்?

உன்னால் கண்மை செய்ய முடிந்தால் செய். இல்லாவிடில் சும்மாலிரு. சுவற்பனத்தும் யாருக்கும் கெடுமதி யெண்ணாதே! பிறர் உயர் நிலை அடைவதைப் பற்றி நீ பொறாமை கொள்வதேன்! சமூகம் என்னும் ஓர் பெரும் சரீரத்தில் நீயும் அவனும் உறுப்புக்கள் தானே! சோற்றையெல்லாம் வயிறு தானே சாப்பிடுகிறது என்று மற்றய உறுப்புக்கள் பொறாமை கொள்ளலாமா? உருசியை காக்கு அடைகிறதே யென்று வயிறு பொறாமை கொள்ளலாமா?

உலக வண்புக்களைக் கண்கள் தானே அனுபவிக்கின்றன வென்று கால்கள் நடக்காமல் விடலாமா? கீங்களும் உங்கள் அயலார்களும் இவ்விதம் பொறாமை கொண்டு சண்டையிட்டிக் கொண்டிருப்பீர்களானால் உங்கள் எதிரிகள் உங்கள் எல்லோரையும் விழுங்கி விடுவார்கள். எச்சரிக்கையாயிருங்கள். கெடுமதி எக்காரணம் பற்றியும் உனக்கு வேண்டாம். அப்பொழுது தான் நீ விருத்தியடைய இடமுண்டு.

அதிருஷ்டம்

௧௮௮௯

“அதிருஷ்டம்” “அதிருஷ்டம்” என்று சொல்லித் திரியும் அனேகரைக் காண்கிறாய். அதிருஷ்டம் என்றால் என்னவென அவர்களைக் கேள். ஏதும் எதிர் பாராமல், உழைப்பில்லாமல் திடீர் எனக் கிடைக்கும் லாபம் என்று ஒருவாறு சொல்வார்கள். ஆனால் அதிருஷ்டம் என்னும் வார்த்தைக்கு “திருஷ்டிக்கு எட்டாதது” என்று பொருள். திருஷ்டிக்குத் தென்படாத காரியத்தை அதிருஷ்டம் என்று எவ்வாறு சொல்வாய்?

ஓர் தெருக்கோடியில் நின்று கொண்டு பார்ப்பாயாகில் அந்தத் தெருமுத்திரம் உனக்குத் தெரியும். அவ்வூரின் மற்றய தெருக்கள் உனக்குத் தென்படா. அக்காரணம் பற்றி உன்னைத் திருஷ்டியற்றவன் என்று சொல்ல முடியுமா?

சற்று முயற்சி எடுத்தி, சிரமப்பட்டு அடுத்தாற்போலுள்ள குன்றின் மேல் கின்றுபார். அப்பொழுது அக்காரம் முழுவதும் உன்கண்களுக்குப் புலப்படுமல்லவா? அப்பொழுது உன்னை அதிர்ஷ்டசாலி என்று தானே அழைக்கவேண்டும். புதிய திருஷ்டி மலையின் மேல் ஏறியதும் உனக்கு ஏற்பட்டதல்லவா? எவ்வாறு? சிரமப்பட்டதன் பலனாய், குன்றின் மேல் ஏறிய காரணமாய், காரம் முழுவதும் ஒரே பார்வையில் கண்டாய். இதனை அதிருஷ்டம் என்று என் சொல்லலாகாது?

அக்கரத்தில் உண்ணிப் போல் எவ்வளவு பேர் இருக்கின்றனர்? ககரமுழுவதும் ஒரே திருஷ்டியில் காணவேண்டுமென எண்ணக்கொண்டவர் எவ்வளவுபேர் இருப்பார்கள் என்றெண்ணுகிறாய்? அய்வாறு எண்ணக் கொண்டவர்களுள்ளும், அதனை எவ்விதம் சாதிப்பது என்றபிரயாதவர் பலர் உண்டு. சாதிக்குத் திறமுடையவர்களுள்ளும், இன்றைக்காகட்டும் நாளைக்காகட்டும் என்று காலம் போக்குபவர் ஒருபகுதியினர். இன்றே செய்யவேண்டும் என்றெண்ணக் கொண்டவரும், மீலையில் ஏறப் பயந்துவிட்டவர்கள் சிலரும், ஏறிப் பாதியில் திரும்பியவர் வேறுசிலருமாய்க் கழிவார்கள். கடைசியாய் மீலையினுச்சியில் ஏறி ககர் முழுவதும் ஒரே திருஷ்டியில் கண்டவர் மிகச் சிலரேயாவர்.

அதுபோல் எத்துறையில் உழைப்பவர்களுள்ளும், எவன் உண்மையுடன் உழைக்கிறானோ அவனை பலன் பெறுகிறான். அவன் உழைப்பிற்குத் தக்க பலன் உண்டு என்பதைத் திட்டமாய் நம்பு.

தெவந்தா லாகா தெனினு முயற்சிதன்

மெய்வருத்தக் கவி தரும்

என்றார் வள்ளுவரும். எனவே, ஒருவனது முயற்சிக்குத் தக்க கவியில்லாமற் போகாது. உண்மை உழைப்புடையவன் அதிருஷ்டம் என்பதையே நம்பான். உழைத்தால் பலன் உண்டு என்பதை அவன் திட்டமாய் உணர்வான்.

எதிர்பாரச் சம்பவங்கள் சிற்சில சமயங்களில் ஏற்படுவதுண்டு

அதுவும் எப்பொழுதும், எல்லோருக்கும் ஏற்படுவதில்லை. 1000ல் ஒருவர் 10,000ல் ஒருவருக்கு ஏற்படுவதுண்டு. மறுபிறப்பில் நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள் இதனை “ விட்டகுறை தொட்டகுறை ” என்று சொல்லுவார்கள்.

அதாவது, ஒரு பிறப்பில் ஒரு கருமத்தை எடுத்து விடாமுயற்சியுடனும் முழுமனத்துடனும் செய்ய ஒருவன் உழைத்து வரும் சமயம் இறப்பானேயானால், அவன் மறுபிறப்பெடுத்து ஏற்கனவே எடுத்த கருமத்தை மீண்டும் விட்டுப்போன விடத்திவிருந்து ஏற்று முடிப்பான் என்பதே நம்பிக்கை.

யாதொருவிதக் கல்லியுமில்லாதவர்களும், கல்வி பயிலும் வயதுமில்லாதவர்களும் பெரும் விற்பன்னர்களாகச் சிற்சில சமயங்களில் காணப்படுகிறார்கள். இவர்களைத்தான் விட்டகுறை தொட்டகுறை புள்ளவர்கள் என்று சொல்லுவார்கள்.

தன் திருஷ்டிக்கும், மனோ நிலைக்கும் எட்டாக பூர்வஜன்மத்தில் செய்த காரியங்களின் பலனை ஒருவன் அனுபவிக்க கோர்தால் அவர்களை அதிஷ்டமுள்ளவர்கள் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

அதிருஷ்ட முடையோர் என இவர்களைக்கொண்டகாலத்தும் இவர்கள் அப் பலினைப் பெற பூர்வஜன்மத்தில் உழைத்திருக்க வேண்டும் என்பதையணர்வார். பூர்வஜன்மத்திலோ, அல்லது தற்காலத்திலோ உழைக்காமல் ஒருவன் பலன் பெற முயல்வது முடியாத காரியம் என்பது வெளிப்படை.

அதிருஷ்டம், அதிருஷ்டம் என்று நீ சோம்பித் திரிவாயா னால் உனக்கு அதிருஷ்டம் என்பதே இந்த ஜன்மத்துமில்லை. மறு ஜன்மத்துமில்லை என்பதையுணர்வாய்.

உண்மையான உழைப்பே அதிருஷ்டம். விடா முயற்சியே அதிருஷ்டம். காலந்தவறாமையே அதிருஷ்டம். நெறி தவறாமையே அதிருஷ்டம். தைரியமே அதிருஷ்டமாம். ஏனெனில் பெரும் அதிருஷ்ட சாலிகள் எனக் கருதப்படுவோர்களிடம் மேற்சொல்லிய குணங்கள் பரிணமித்து நின்று அவர்களை மேன்மைப் படுத்தியுள்ள து என்பதைக் காண்பாய்.

பலனை எதிர்பாராமல் உன் கடமையைச் செய். அதிருஷ்டம் உன்னைத் தேடித் தானாக வரும். உன்னைத் தட்டி யெழுப்பி உனக்குத் தேவையானதைத் திட்டமாய்க் கொடுக்கும் என நம்பு.

11வது அத்தியாயம்

திரு. இராமசாமி சேர்வையின்

சரிதம்.

+~*~+

இதுவரை இச்சிறு நூலில் சொல்லிய விஷயங்களை நன்கு ணர்ந்திருக்கலாம். அதில் சொல்லிய பிரகாரம் நடைபெறுமோ பெறுதோ என்ற சந்தேகமும் உனக்கேற்படலாம். “எட்டுச் சுரைக் காய் கறிக்குதவாது” எனச் சில சோம்பேறி நண்பர்களும் உனக்குச் சொல்லலாம். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் நீ பொருட் படுத்தாதே பிறர் சரித்திரங்களைக் கவனி. ஒருவன் உயர் நிலையை ஏற்படும் எதிர்பாராச் சம்பவங்களால் அடைகிறான் என்று எண்ணாதே. எதிர் பாராச் சம்பவங்களால் ஏற்படும் நன்மைகள் மிகச் சொற்பம் என்பதைத் திட்டமாய் நம்பு.

ஒருவன் தன் உழைப்பால் எவ்விதம் உயர் நிலையை அடைய லாம் என்பதைப்பற்றி விளக்க ஒரு நண்பரது சரித்திரத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழ்மையில் பிறந்து ஏழ்மையில் வளர்ந்து, பிறர் உதவியின்றி கல்வியில்லாதிருந்தும், உரூர் உறவினரை விட்டு அந்நிய நாட்டில் தன் முயற்சியால் உயர் நிலையை அடைந்த திரு. இராமசாமி சேர்வையின் சரித்திரத்தைக் கேள். அவர் லட்சாதிக்காரியாய் இறக்கவில்லை. ஏன்? பொருளே வாழ்க்கையின் லட்சியமாய்க்

கொண்டவர் அல்ல. தன்னாலியன்ற உதவி தன் இனத்தவர்களுக்கும், பிற பொதுமக்களுக்கும் செய்து அவர்களது கஷ்டங்களை நீக்குவதே தனது வாழ்க்கையின் நோக்கங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டவர் என்பதை மறக்கலாகாது.

காலஞ் சென்ற நண்பர் இராமசாமியாருக்கு எழுதப் படிக்கவும் கண்ணாய்த் தெரியாது. மாடுமேய்த்துக்கொண்டிருந்த இராமசாமியவறுமையின் கொடுமையால், விரட்டப் பெற்று தாய்க்குந்தெரியாமல் இலங்கைக்கு வந்தவர்களில் ஒருவர் என்பதை மறந்துவிடாதே.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில், திருமயம் தாலுக்கா மூட்டூர் என்னும் கிராமத்தில் இராமசாமி சேர்வை என்னும் சூர் ஏழைக்குமையானவன் வயிற்றுதித்தவர். தகப்பன் பஞ்சத்தின் காரணமாய் இலங்கைக்குக் கடலிவேலை செய்ய வந்துவிட்டார். 12 வயதானவிலேயே தாயையும், பிறரையும் பாடுபட்டுக் காப்பாறும் பாரம் இராமசாமிக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. இந்நியாவில் மாடுமேய்க்கும் பண்ணைக்காரனுக்கு என்ன வருமானம் கிடைக்கும் என்பதைக் கவனியுங்கள்!

தன் தலைலிதி மாடு மேய்ப்பதே என்று எண்ணிச் சும்மாவிருக்கவில்லை. காலைவில் கஞ்சியும் இல்லாது மாடுமேய்க்கப் போய் வெயிலில் வாடி குட்டைத்தண்ணீரில் இருகைத் தண்ணீரைப் பருகிப் பசியாறி மர சிழலில் சாய்ந்திருக்கும் சமயம், தனது "ஆண்டை"களைப்போல் (முதலாளிகள்) தானும் வரமுடியாதா என்ற கனவு காண்பதுண்டாம்! தான் நினைக்கும் நினைவு முடிவு பெறுமோ, பிறரிடம் சொன்னால் ஏனெனம்செய்வார்களோ என்ற எண்ணத்தால் தன்

தாயிடமும் அவற்றைச் சொல்லியதில்லை. காலை முதல் மாலை வரையில் ஒரு வேளைக் கஞ்சிக்குக் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமையைக் கிடுத்து எண்ணி யெண்ணிப் பல நாள் இராமசாமி கண்ணீர் விட்டதுண்டு.

இளமையில் தேடிப் போடும் தகப்பனும் அயல் நாடு சென்றான். அவர் உள்ள இடமும் தெரியாது. பட்டினியால் கடல்மேலிந்த தாய் ஒருபக்கம், எம் செய்வான் சிறுவன்! தன் சகப்பன் சென்ற கண்டிப் பிறதேரத்தில் தேனும், பாலும் வடிவதாகக் கேள்விப்பட்டதுண்டு. அவ்விடம் செழுமை கொண்ட ஊரிலுள்ள தன் தகப்பன் ஏன் அதுவரையில் தன்னை அழைத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற கவலையும் கமது இராமசாமிக்குண்டு.

கண்டிக்குப் போகவேண்டும், அங்கே தானும் தன் தாயும் பசியாதிருக்கவேண்டும் என்ற ஆசை காளுக்கு நாள் கமது இராமசாமிக்குப் பலப்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. கண்டியோ வெட்டாரம், தண்ணீரில்லாக் குட்டைகளைத் தவிர வேறு சமுத்திரங்கண்டிலாத இராமசாமிக்குக் கடல் காண்டக் கப்பலில் போகவேண்டுமே என்ற பயம் ஒரு பக்கம். ஊரில் காசமில்லை. வழியும் தெரியாது. இவ்விட இடையூறுகள் இருந்தபோதிலும், கண்டிக்குப் போகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அவன் விட்டு விடவில்லை.

கோவில் திருநாள் பார்க்கத் திருமயம் சென்றான் ஒருநாள் இராமசாமி. அத்தினமே இராமசாமிக்கும் பெருநாசாய் முடிந்தது. திருவிழா பார்க்கத் தாயிடம் விடைபெற்றுச் சென்றவன் கோவில்

பக்கம் செல்லவேயில்லை. சடைகளில் ஐனங்கள் கூட்டமாய் தின்று தேவையானவற்றை வாங்கும் காட்சியையும், கையில் காசில்லாது தான் நிற்கவேண்டியிருப்பதையும் எண்ணியவண்ணமாறியிருந்தான். அச்சமயம் வயது சென்ற ஒருவன் இராமாயையைப் பார்த்து “என்ன பேராண்டி சுகமா? வா பலகாரம் சாப்பிடுவோம்” என்றான்.

பையன் திரும்பிப் பார்த்தான். ஆன் யாரெனத் தெரியவில்லை. முன்பின் பார்த்த ரூபகமும் இல்லை. “பலகாரம் சாப்பிடவா” என்று அழைப்பதைக் கண்டு ஒருவிதத்தில் சங்கோஷம் கொண்டான். ஆயினும் முன்பின் தெரியாதவர் பலகாரம் பாய்க்கிக் கொடுப்பானேன் என்ற திகைப்பும் ஏற்பட்டது. ஆச்சரியத்தோடு தன்னைக் கூப்பிட்ட ஆளைத் திரும்பிப் பார்த்தான் இராமசாமி.

காதில் பொன் சுடுக்கொட்டித் தலையில் சரிக்க வேண்டி கையில் தக்கக் காப்பு. 10 விரல்களிலும் பொன் மோதிரங்கள், இடுப்பில் புது யேஷ்டி, கையில் புதுக் குடை, காவில் புதிய செருப்பு, போட்டு வெகு உல்லாசமாய் அந்தக் கிழவன் காணப் பெற்றான். மேற்சொல்லிய கிழவனுடன் வேறு ஒரு ஆளும் நின்றுக்கொண்டிருந்தான். இராமசாமி ஆச்சரியப்பட்டு நின்றதைக் கண்டு “தம்பி! பயப்படாதே. உன் அப்பா வந்துவிட்டாரா?” என்றான் கூட நின்ற ஆன் “அப்பா கண்டிச் சீமையில் இருக்கிறார் வாவில்லை” என்றான் இராமசாமி.

இராமசாமியின் தாய்பன் கண்டியில் இருப்பது அந்த புதிய ஆளுக்கு அப்பொழுதுதான் தெரியும். ஆயினும், இராமசாமியின் தகப்பனுடன் கெருக்கிப் பழகியவன்போல்

“ஆம் அது தெரியும். உன் தகப்பன் எனக்கு மச்சாந்தான் வேணும். கண்டிச் சீமையில் பெரிய வீடுகொல்லுடன் நல்லா யிருக்கிறான். நான் வந்தக் கப்பல் தானும் வருவதாகச் சொன்னான். ஆனால் வரமுடியாமற் போய்விட்டது. உன்னை எப்படியாவது கூப்பிட்டுக் கொண்டு வரும்படி சொன்னான். உன்னைக் காணாமல் உன் அப்பன் மிச்சம் கவலையுடனிருக்கிறான். உன்னைப் பார்த்தால் அவன் உயிரை விட்டுவிடுவான். வாயோலோம்” என்றான்.

இராமசாமிக்கு இன்னது செய்வதென்று தெரியவில்லை. “தகப்பனுடைய உறவினன்கிறார். உறவினனையில்லா விட்டால் சமக்கேள் பலகாரம் கொடுக்கிறார்” எனப் பவவாறாக எண்ணி மேற்சொல்லிய இருவருடன் தூர் பலகாரக் கடையில் துழைந்து வயிரூரத் தின்று வெளிக்கிளம்பும் சமயம் கூடவந்த பெரியவன் “போராண்டி வா கண்டிக்குப் போகலாம்” என்றான். அந்த வயதுசென்ற உன் யார் தெரியுமா? அவன் தான் கைக்கக்கு ஆன் சேர்க்கும் கங்காணி.

கங்காணி அவன் என்ற இரகசியம் இராமசாமிக்குத் தெரியாதது. தன் உறவினன் என்றே அவனை எண்ணியிருந்தான். கண்டிக்குப்

வேண்டுமே என்ற வருத்தம் மறுபக்கம்; தாய் சம்மதிப்பாளோ என்ற சந்தேகமும் இடையே. இந்நிலையில் கங்காணியைப் பார்த்து “அம்மாவைக்கேட்டுக்கொண்டு போகலாம்” என்றான்.

“பேராண்டி, காண் அவசரமாய்ப் போகவேண்டும். உன் அப்பன் உன்னை எப்படியும் அழைத்து வரச்சொன்னான். அதனால் கோரக உன் வீட்டுக்குப் போய் உன் அம்மாவைக் கேட்டேன். நீ திருமயம் வந்திருப்பதாகவும், உன்னைத் தேடி அழைத்துப் போகும் படி சொன்னான். வந்து தேடி உன்னைக் கூப்பிட்டேன்” என்றான் கங்காணி.

இராமசாமிக்கு ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. கங்காணியை விட்டுப் போகவும் மனமில்லை. அதற்குள் கங்காணியும், ஒரு புது வேஷ்டியும், சட்டையும் வாங்கி இராமசாமிக்குக் கொடுத்துவிட்டான். ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல் கங்காணி பின்னே போகும் சமயம் “பேராண்டி, நீ இனி ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டாம். நீ மாடு மேய்க்கப் போகவேண்டாம். கண்டிச் சீமை மிகவும் கல்ல சீமை. நீ சும்மாவிருந்தாலும் நான் ஒன்றுக்கு 1 ரூபாய் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள். செலவு உனக்கு ஒன்றுமில்லை. நீ வந்து இரண்டொரு மாதம் கழித்த அம்மாவையும் அழைத்துப் போகலாம் ஏன் கஷ்டப்படவேண்டும். எனக்கு ஒரு பெண் இருக்கிறது. அதை உனக்குக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உன் அப்பன் சொன்னான். அதற்குச் சரி என்றிருக்கிறேன்” என்றான் கங்காணி.

“கல்ல சம்பளம், போதாக்குறைக்குக் கவியாணம் வேறு செய்துகொடுக்கிறான்” என்று எண்ணிச் சந்தோஷப் பட்டுக்கொண்டு தாயையும் மறந்து தொண்டித் துறைமுகம் சேர்ந்தான். கங்காணி கையில் அகப்பட்ட சிறுவன் என் செய்யமுடியும். தொண்டிக்கு கரைக்கு வந்து, சுப்பலுக்குக் கார்த்திருத்தி, கப்பலேறி மன்னூர் வந்திறங்கி, கண்டிக்குக் காட்டு மார்க்கமாடி நடக்கத் தலைப்பட்டார்கள். நிலையில் சாக்குமுட்டை. திருமயம் சந்தையில் “பேராண்டி” என்று அன்புடன் கூப்பிட்ட வார்த்தையெல்லாம் போய்விட்டது. அதி கார வார்த்தைகள் இலங்கைக் கரைக்கு வந்ததும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

தன் தகப்பனைக் காணப் போகிறோம், பட்டினியாலும் பசியாலும் வாடாது உயர் நிலையில் இருக்கப் போகிறோம் என்ற ஆசையின்னே பிடித்துத் தள்ள, கங்காணி ஆடம்பரமாய் முன்னே செல்லக் கண்டிக்கு வரும் கூட்டத்தாருடன் அணுராதையும், தம்பனை, பன்னாமம் முதலியவடக்கன் வழியாய் நடந்து 15வது நாள் கண்டி நகரம் வந்து சேர்ந்தான் நமது இராமசாமியும்.

கண்டி வந்தும், இராமசாமிக்குக் குளிர் தாங்கமுடியவில்லை “கங்காணியைப் பார்த்து, அப்பா எங்கேயிருக்கிறார்” என்றான் இராமசாமி. “நாளைக்குப் போகலாம்” என்று சொல்லி மறு நாள் கலகாப் பகுதியிலுள்ள கடுநாசித் தோட்டத்திற்கு சுமார் 55 வருஷங்கள் னுக்குமுன் நமது இராமசாமியைக் கங்காணி அழைத்து வந்தான்.

தோட்டத்திற்கு வந்ததும் தகப்பனைப்பற்றி விசாரித்தான்

போகவும் ஆசை ஒருபக்கம். பயம் ஒருபக்கம். தாயை விட்டுப் போக இராமராமியி. “கம்பளிக்குப் போயிருக்கிறார் காளை வருவார்” என்றான் கங்காணி முதல் கான். அன்று யாகொரு வேலையும் இராமசாமியிக்குக் கொடுக்கவில்லை. 10 க்கும் 10 க்கும் உள்ள ஓர் அறை யில் 15 பேர் படுக்கிறார்கள். காலைநில் தப்படிக்கப்பெற்றது. புலியால் விறட்டப்பட்ட ஆடுகள் போல் அறையை விட்டு ஆடுகள் அவசர அவசரமாக வெளியேறினார்கள். இராமராமியும் அப்பொழுது தன்னை அழைத்துவந்த கங்காணியைக் காண ஒழிவு பயமேற்பட்டது. கங்காணி போட்ட சப்தம் காட்டின் காலுபக்கங்களிலும் எதிரொலி நினைப்பது. யாகொரு வேலையும் இல்லாமல் சேறும் போடுவதாகவும், பெண்ணைக் கல்லியாண்டு செய்து கொடுப்பதாகவும் சொன்ன கங்காணியைப்பார்க்க பயங்கரமாயிருக்கிறது. சிலவர்த்துப் போகாமல் தங்க எண்ணிக் தயக்கி நின்றான். இராமசாமியைப் பார்த்து “ராசா வீட்டுப்பிள்ளையா- என்ன பாக்கிறே” என்றான் கங்காணி. இராமசாமி இன்னது செய்வது எனத் தெரியாமல் வேலைக்குப் போனான்.

காலையில் மணிபாளையில் மாட்டின் மேல் ஏறிக்கொண்டு காட்டுப்பக்கம் பெயர் உடல் கோகாது வேலை செய்து வந்த இராமசாமியிக்குத் தோட்ட வேலை சுகமாயிருந்தது?

அவனுக்கு வேலை ஓர் பாரமாயிருந்தது. தகப்பன் எங்கே என்று மறுகாள் விசாரிக்கக் கங்காணி ஒரு அடி இராமசாமியின்

முதுகில் வைத்தான். அப்பொழுதுதான் இராமசாமியிக்கு உண்மை விளங்கியது. என செய்வான்?

எப்படியும் சோட்டம் விட்டுப் போகவேண்டும் என்றெண்ணிச் சமயம் பார்த்திருந்தான். கங்காணிக்குத் தெரியாமல் ஒடுகிறவர்கள் காவற்காரர்களால் பிடிக்கப்பட்டு கங்காணியின் கீட்டி முண்டி துக்கப்பெற்றிருக்கும் கமட்டில் கட்டப்பட்டு அடிக்கப்படுவதைத் தினந்தோறும் காணும் இராமசாமியிக்கு ஒடவும் தெரியும் வரவில்லை. விதியை கொண்டு, ஒரு வேளை பலகாரத்திற்கும், காலை பணம் வேட்டிக்கும் அடிமைமாதிரிமே என்ற எண்ணத்தால் வருந்தி மற்ற ய தெழிலாளர்கள் போல் வேலை செய்யத்தலைப்பட்டான்.

சிறு பிள்ளையெனினும் இராமசாமி புத்திசாலி. படிப்பில்லை எனினும், கண்மையிது தீமையிது என்பதைப் பகுத்தறியும் குணமுடையவன் “தாயையும் பிற உதவினர்க்களையும் விட்டு வந்தோம். நீயும் ஒடி அடிபட்டுச் சாகவேண்டாம். உண்மையாய் உழைத்து காரும் கங்காணியைப் போல் வரப்பார்ப்போம்” என்ற ஆசை கமட்டி இராமசாமியிக்கு ஏற்பட்டது. தானும் கங்காணியாய் வரவேண்டும் அந்நேரத்தே உழைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் கங்காணியின் கட்டிலையை உண்மையுடன் ஏற்று உழைத்து அவனுடைய தயவைச் சம்பாதிப்பதே கண்மையென்று திட்டம் செய்து கொண்டான். கங்காணிக்குத் தன் பேரில் பிரியம் ஏற்படுபடியும் கம்பிக்கை உண்டாகும் படியும் நடந்து வந்தான். தனக்குக் கொடுக்கப் பெற்ற வேலை கஷ்டமெனினும், எப்படியும் செய்து முடிக்கவேண்டும்

என்று சந்தோஷத்துடன் ஏற்றுச் செய்து வந்தான். கஷ்டமன வேலை கங்காணி கொடுக்கிறானே என்ற முகக்குறி இராமசாமியிடம் ஒருச்சமயமும் ஏற்பட்டதில்லை. இதன் காரணமாய் கங்காணிக்கு இவன் பேரில் நம்பிக்கையும் அன்பு யேற்பட்டது. தன்னுடைய பண வரவு செலவு முகவியவை யெல்லாம் இராமசாமியின் மூலமாச் செய்து வரத் தலைப்பட்டான்.

இராமசாமி, பெரிய கங்காணியின் வேலையாய் கடைக்காரர்களிடமும் செட்டிமார்களிடமும் அடிக்கடி போய் வரவேண்டிய நிலைமையில் அவர்கட்கு இவனிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டது இராமசாமி யோக்கியன் உட்கமுன்னின் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமூள் ளவன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. காலக்கிரமத்தில் இராமசாமி கருவானை, பசுமலை முதலிய தோட்டங்களில் வேலை செய்து கடைசியாய் ஓர் சில்லரைக் கங்காணியாய் சுமார் 45 வருஷ காலத்திற்கு முன் நூரானை வம்பரக்கொல்லை தோட்டத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான்.

இச்சமயம் அத்தீகாட்டத்தில் வேலைபார்த்த துரைக்கு இராமசாமியின் வேலையில் திருப்தியேற்பட்டது. நம்பிக்கையும் ஏற்பட்டது. இவனைப் பெரிய கங்காணியாக்கி முன்னேற்றவைத் தான். போதிய பெருநுதலியும் தோட்டத்துத்தாரையே செய்தான்.

தனக்குப் பெரிய கங்காணி வேலை கிடைத்து விட்டதே என்ற பெருமை இராமசாமிக்கு ஏற்படவில்லை. தன்னிடம் உள்ள தொழிலாளர்களைத் தன் சகோதரர்களைப் போல் நடத்தி வந்தார்.

தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தன் கஷ்டங்கள் போல் பாலித்து அவற்றை தன்னால் இயன்ற அளவு நீக்கி வந்தார். அக்காரணம் பற்றியே ஒரே தோட்டத்தில் சுமார் 45 வருஷ காலமாய் பெரிய கங்காணி வேலைபார்த்து வர ஏதுவாயிற்று.

திரு. இராமசாமி சோவைத் தனது ஆட்களுக்கு மாத்திரம் நன்மை செய்து வந்தார் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தியர்களுக்கு சூக தேண்டிய பொது நன்மைக்கான காரியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தன்னால் கூடிய அளவு கவனித்து உதவி செய்து வந்தார் என்பது மிகையாகாது. நூரானைப்பகுதியில் இவரைப்பற்றி கண்மையாகச் சொல்லாதவர் இல்லை. தான் சொன்ன வார்த்தையை எப்படியும் கிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற திட்டபுத்தி கொண்டவர். ஒருவருக்கு உதவி செய்வதாக வாக்களித்து விட்டால், பிறகு அவ்வுதவியைச் செய்யக்கூடாது என்று பலர் தடுத்த போதிலும் சரி, அதனால் தனக்கு பெரு நஷ்டம் ஏற்படும் என்று தெரிந்த போதிலும் அஹற்றைக் கவனியாது தன் வாக்கை கிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற திட்டமித்த முடையவர் என்பதை அவருடன் பழகியவர் அறிவார்கள்.

இவர் சீவீன நாசரீகத்தில் ஆசைகொண்டவர் அல்ல. அம்மயக்கம் அவரைப் பீடிக்கவில்லை. பழய வழக்கங்களை அவர் கைவிட்டவர் அல்ல. எளிதும் நவீனத்தை விரோதமாய் எண்ணியவருமல்ல. இவர் பலருக்கும் நன்மையுடனிருந்து தன் காலத்தைக் கடத்தி வந்ததிலிருந்து, ஏராள பெருந் சம்பாதித்த போதிலும், பெரும் மிதியைத் தேடிவைக்கவில்லை என்பது வெளிப்படடை. அவர் பணத்

தையல்ல மனிதனையே மதித்து நடந்து வந்ததால் அவருக்கு எல்லா வகுப்பிலும் பல சண்பர்களுண்டு.

1923ம் வருஷம் செப்டம்பர் 23உ யன்று 75 வது வய தில் காலகதியடைந்தார். அவருடைய மரணத்தைக் குறித்து வருந் தாதவர் நூலாசிரியரின் இல்லையென்பது சொல்லலாம். அவரு டைய மரணச் சடங்கு வெகு விமரிசையாய் அவரது மக்களால் நடத் தப் பெற்றது.

அன்னவரின் வாணலில் பெரும் பெரும் காரியங்களை உல கம் அறிமடம்படிச் செய்யாதி ர்ந்தும், அன்னவரில், மிகவும் ஏழ்மை நிலையிலிருந்து உயர் நிலைமையடைந்ததற்கு அவரிடமிருந்த நற்குண சந்தேசங்களை காரணம் என்பதை ஒருவரும் மறக்க மாட்டார்கள். திரு. பேரியப்பா, திரு. சுவாமி ஆசிரியரும் அப்பரியாரின் வழி பற்றி நற் பெயருடன் பொது சன்மைக்கு தவறுதாய்க் காலங்கழி ப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

திரு. இராமசாமியாரின் ரூபகார்த்தமாய் இச்சிறு நூலை வெளியிடப் பொருளுவி செய்த அவருடைய மக்களுக்கு கரம் கன் றி செலுத்தும்படி மனப்பட்டு இருக்கிறோம்.

